

การศึกษาเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชี
เพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต
และธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ

โดย

ดร.ชนิษฐา ทรงจักรแก้ว

ผศ.ดร.อนุวัต เจริญสุข

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2559

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนสนับสนุน
จากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

การศึกษาเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชี
เพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต
และธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ

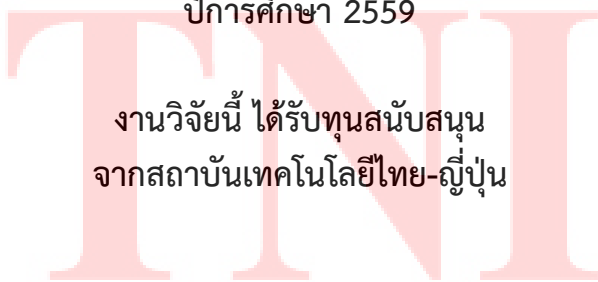
โดย

ดร.ชนิษฐา ทรงจักรแก้ว

ผศ.ดร.อนุวัต เจริญสุข

คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2559

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนสนับสนุน
จากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาเปรียบเทียบประเภทของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ และ 2) ศึกษาลักษณะการนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้ในหน้าที่งานทางการบริหารของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ โดยศึกษาประเภทของสารสนเทศทางการบัญชีจากแผนการบัญชีการเงิน ที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้สารสนเทศแก่บุคคลภายนอก โดยจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และจากแผนการบัญชีบริหาร ที่จัดทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารระดับต่างๆ จำนวน 423 บริษัท ในนิคมอุตสาหกรรมภาคกลางและภาคตะวันออก ทำการสุ่มตัวอย่างอย่างมีระบบจากรายชื่อข้อมูลนิคมอุตสาหกรรมพื้นที่เป้าหมาย เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test และ One-way ANOVA

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลของการใช้สารสนเทศทางบัญชีทั้งสองประเภท พบว่า ผู้บริหารของบริษัททั้ง 2 กลุ่มใช้สารสนเทศทางบัญชีทั้งการบัญชีการเงิน และการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตใช้สารสนเทศทางบัญชีแต่ละประเภท มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารธุรกิจ พบว่า ทั้งสองกลุ่มนำไปใช้ในระดับมากโดยใช้ในการควบคุมมากที่สุด และใช้เพื่อการวางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับ โดยกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต นำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้ในหน้าที่งานทุกด้าน มากกว่ากลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ และเมื่อเปรียบเทียบรายหน้าที่งานพบว่า กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมบริการนำไปใช้เพื่อการควบคุมไม่แตกต่างกัน ส่วนการใช้เพื่อวางแผนและประเมินผลปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The purposes of this survey research were 1) study and compare accounting information types: Financial Accounting and Managerial Accounting used in business management of manufacturing and service industry 2) study the usage of these information types in business management functions. The study aim to survey the utilizing of these accounting information which have different objectives, financial statements information from Financial Accounting complied with IFRS Standards to be used by external users and Managerial Accounting aimed at support accounting information for business management functions, planning, controlling and performance evaluation. The sample group for this study was a group of different manager's level responsible for management of each business unit. The total of participants was 423 companies in central and eastern industrial estate of Thailand. The research instrument was a 1-5 rating scale questionnaire. The data were analyzed using statistical package to calculate their frequency Percentage, mean, standard deviation and statistical hypothesis testing: t-test and one-way ANOVA.

The results revealed that

1. The manufacturing and service industry utilized both Financial and Managerial accounting types of information for business management, and manufacturing industry used each type of information than the service with statistical significance .05.
2. Manufacturing and service industry utilized both types of accounting information for controlling, planning and performance evaluation respectively. Comparing each business management functions used by manufacturing and service industry, both industry utilized the information most for controlling but used with statistical significance .05 for planning and performance evaluation.

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะกรรมการธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ที่ได้สนับสนุนทุนการวิจัยการศึกษา
เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจของภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคอุตสาหกรรม
การบริการในครั้งนี้ ตลอดจนท่านคณบดีและท่านอธิการบดีที่ได้ส่งเสริมสนับสนุนด้านต่างๆ จึงขอขอบพระคุณไว้ในโอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้บริหารทุกท่านของบริษัทในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการที่ได้ให้ความ
ร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย รวมทั้งขอขอบคุณ
ผู้ช่วยวิจัย ที่ทำให้งานวิจัยประเมินหลักสูตรนี้ สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ดร.ชนิษฐา ทรงจักรแก้ว

ผศ.ดร.อนุวัต เจริญสุข

คณะผู้วิจัย

TNI

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ.....	ก
สารบัญ.....	ข
สารบัญตาราง.....	ง

บทที่

1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการศึกษา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5

2 แนวคิด หลักการ และทฤษฎี ที่ใช้ในการวิจัย

2.1 สารสนเทศทางการบัญชีการเงิน.....	6
2.2 สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร.....	17
2.3 หน้าที่งานทางการบริหารธุรกิจ.....	21
2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22

3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 การกำหนดกลุ่มประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	26
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	26
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ส่วนที่ 1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	29
4.2 ส่วนที่ 2 สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับอุตสาหกรรม การผลิต และอุตสาหกรรมบริการ.....	31
4.3 ส่วนที่ 3 สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ และ เปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ.....	42
4.4 ส่วนที่ 4 สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการ และ เปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปและอภิปรายผล	
5.1 ส่วนที่ 1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	79
5.2 ส่วนที่ 2 สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับอุตสาหกรรม การผลิต และอุตสาหกรรมบริการ.....	80
5.3 ส่วนที่ 3 สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการเงินเพื่อการบริหารจัดการ และ เปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ.....	81
5.4 ส่วนที่ 4 สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการ และ เปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ.....	83
อภิปรายผลการวิจัย.....	88
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	90
บรรณานุกรม.....	91
ภาคผนวก.....	95

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามในอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ.....	41
2 สรุปผลการใช้สารสนเทศทางบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ	42
3 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมผลิตและบริการ....	42
4 เปรียบเทียบลักษณะการใช้สารสนเทศทางบัญชีของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามทุนจดทะเบียน.	43
4.1 เปรียบเทียบลักษณะการใช้สารสนเทศทางบัญชีการเงินของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามทุนจดทะเบียน.....	44
4.2 เปรียบเทียบลักษณะการใช้สารสนเทศทางบัญชีบริหารของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามทุนจดทะเบียน.....	45
5 การใช้สารสนเทศทางบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา.....	45
5.1 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา.....	46
5.2 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา.....	47
6 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร.....	47
6.1 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร.....	48
6.2 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร.....	49
7 การใช้สารสนเทศทางบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามระดับของตำแหน่งบริหาร.....	50
7.1 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามระดับของตำแหน่งบริหาร.....	51
7.2 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามระดับของตำแหน่งบริหาร.....	52
8 ผลการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	53
9 ผลเปรียบเทียบการนำบัญชีการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมผลิต และบริการ...	53
10 การนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการวางแผนของสองกลุ่มอุตสาหกรรม.....	54
11 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางบัญชีการเงินไปใช้ในการวางแผนจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.	54
12 ผลการนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	55
13 ผลการนำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการวางแผนจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	56
14 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการควบคุมของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	56
15 ผลการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการควบคุมจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	57
16 ผลการนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการควบคุมจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ผลการนำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการควบคุมจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	58
18 ผลการนำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มอุตสาหกรรม	58
19 ผลการนำงบการเงินไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	59
20 ผลการนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ประเมินผล การปฏิบัติงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	59
21 ผลการนำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภท อุตสาหกรรม.....	60
22 สรุปผลการใช้รายงานทางการเงินที่จัดทำตามมาตรฐานในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	61
23 ผลเปรียบเทียบการนำรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการ บริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ.....	61
24 สรุปผลการนำผลการวิเคราะห์รายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม	62
25 ผลเปรียบเทียบการนำผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ.....	62
26 ผลการนำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม	63
27 ผลเปรียบเทียบการนำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม ผลิต และอุตสาหกรรมบริการ.....	63
28 ผลเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมผลิต และอุตสาหกรรมบริการ.....	64
29 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการวางแผนของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	64
30 ผลการนำข้อมูลสารสนเทศทางการเงินไปใช้วางแผน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	65
31 ผลการนำข้อมูลงบประมาณและแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการวางแผน จำแนกตาม ประเภทอุตสาหกรรม.....	66
32 ผลการนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรและการคำนวณต้นทุนด้วยวิธี ต้นทุนผันแปรไปใช้ในการวางแผน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	67
33 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนด ต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการวางแผน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	68
34 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนด ต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการวางแผน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	69
35 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการควบคุมของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	70
36 ผลการนำข้อมูลสารสนเทศทางการเงินไปใช้ควบคุม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	71
37 ผลการนำข้อมูลงบประมาณและแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการควบคุม จำแนกตาม ประเภทอุตสาหกรรม.....	72
38 ผลการนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรและการคำนวณต้นทุนด้วยวิธี ต้นทุนผันแปรไปใช้ในการควบคุม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	73
39 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนด ต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการควบคุม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	74
40 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนด ต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการควบคุม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	75

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
41	ผลการนำข้อมูลการบัญชีบริหารไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม..	76
42	ผลการนำข้อมูลการบัญชีบริหารไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม....	77
43	ผลการนำข้อมูลงบประมาณและแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	78
44	ผลการนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรและการคำนวณต้นทุนด้วยวิธี ต้นทุนผันแปรไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	79
45	ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนด ต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	80
46	ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนด ต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม.....	81
47	สรุปผลการนำงบประมาณไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	82
48	ผลเปรียบเทียบการใช้งบประมาณในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ.....	82
49	สรุปผลการนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	83
50	ผลเปรียบเทียบการนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรม การผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ.....	83
51	สรุปผลการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่ม อุตสาหกรรม.....	84
52	ผลเปรียบเทียบการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการ ของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ.....	84
53	สรุปผลการใช้การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	85
54	ผลเปรียบเทียบการนำการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการบริหารจัดการของ อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ.....	85
55	สรุปผลการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการบริหาร จัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	86
56	ผลเปรียบเทียบการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการ บริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ.....	86
57	สรุปผลการนำการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม	87
58	ผลเปรียบเทียบการนำการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการ ผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ.....	87
59	สรุปผลการนำต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม	88
60	ผลเปรียบเทียบการนำต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการของ อุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ.....	89
61	สรุปผลการนำการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม.....	89
62	ผลเปรียบเทียบการนำการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการ ผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ.....	89

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

เป้าหมายสำคัญของการบริหารจัดการทางธุรกิจ คือความสามารถในการสร้างผลกำไรให้กับกิจการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ มีฐานะทางการเงินและกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่เพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ และการเติบโตของผลประกอบการในอนาคต ในการที่จะทราบถึงสารสนเทศต่างๆดังกล่าวนี้ กิจการจะต้องทำการจดบันทึกข้อมูลตัวเลขทางการเงินของธุรกิจสำหรับงวดเวลาหนึ่งๆ ผ่านกระบวนการวิธีการบัญชีเพื่อประมวลผลออกมาเป็นรายงานทางการเงิน ที่สามารถให้สารสนเทศเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน กระแสเข้าออกของเงินสด ฐานะทางการเงินของกิจการ และการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา หรือมักเป็นที่รู้จักกันในชื่อ “งบการเงิน” รายงานทางการเงินที่จัดทำขึ้นนี้เป็นประเภทของการบัญชีการเงิน (Financial Accounting) ซึ่งเป็นแขนงหนึ่งของการบัญชี ที่มีการจดบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเงินเพื่อให้สารสนเทศต่างๆดังกล่าวนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา โดยมีวัตถุประสงค์ทั่วไปคือการให้ข้อมูลทางการเงินที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลภายนอก ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืม หรือเจ้าหน้าที่อื่นๆทั้งในปัจจุบันและอนาคตเพื่อการตัดสินใจให้ทรัพยากรแก่กิจการเป็นหลัก และมีข้อกำหนดให้จัดทำในรูปแบบตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (International Financial Reporting Standards: IFRS) เพื่อให้งบการเงินมีลักษณะคุณภาพพื้นฐาน คือ มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และมีความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของข้อมูลที่ต้องการนำเสนอ ครบถ้วน เป็นกลาง ปราศจากข้อผิดพลาด รวมทั้งมีลักษณะเชิงคุณภาพเสริม คือมีความสามารถเปรียบเทียบกันได้ สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลาต่อการตัดสินใจ และสามารถเข้าใจข้อมูลของรายงานนั้นๆได้ (กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ฉบับปรับปรุง 2558))

ด้วยวัตถุประสงค์ของสารสนเทศจากการบัญชีในแขนงของการบัญชีการเงิน (Financial Accounting) ซึ่งต้องจัดทำตามข้อกำหนดโดยกฎหมายให้เป็นไปตามมาตรฐานของการรายงานทางการเงิน เพื่อประโยชน์ต่อบุคคลภายนอกเป็นหลักดังกล่าวนี้ จึงไม่สามารถให้สารสนเทศที่สอดคล้องต่อการนำไปใช้ประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของผู้บริหารภายในกิจการได้อย่างเหมาะสม จึงได้มีประเภทของการจัดทำรายงานทางการเงินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโดยตรงเป็นแขนงของการบัญชีบริหาร (Managerial Accounting) ซึ่งเป็นการจัดทำรายงานทางการเงินด้วยวัตถุประสงค์สำคัญคือเพื่อให้สารสนเทศทางบัญชีที่สนับสนุนหน้าที่งานทางการบริหารธุรกิจต่างๆดังกล่าว และจากการที่การบัญชีบริหารไม่ได้มีวัตถุประสงค์ให้ข้อมูลต่อบุคคลภายนอก จึงไม่มีข้อกำหนดและการมุ่งเน้นให้จัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเหมือนการบัญชีการเงิน ผู้บริหารจึงสามารถกำหนดและแจ้งฝ่ายบัญชีได้ถึงวัตถุประสงค์ และลักษณะของรายงานสารสนเทศทางบัญชีเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการได้ตามที่ต้องการ

สำหรับภาคธุรกิจเองทั้งประเภทธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต อุตสาหกรรมบริการ และธุรกิจซื้อขายสินค้า นอกจากจะมีการนำสารสนเทศจากการบัญชีการเงินในรูปของงบการเงินที่มุ่งเน้นการจัดทำเพื่อบุคคลภายนอกไปใช้ประโยชน์ตามแต่ละประเภทของงบการเงินแล้ว เช่น การทราบถึงผลการดำเนินงาน ฐานะทางการเงิน แหล่งที่มา และใช้ไปของกระแสเงินสด หรือนำความสัมพันธ์ของตัวเลขในงบการเงินมาวิเคราะห์เพื่อทราบถึงสภาพคล่อง

ความสามารถในการทำกำไร เป็นต้น ธุรกิจยังได้นำสารสนเทศเหล่านี้มาใช้ในประกอบการวางแผนในระดับต่างๆ ตั้งแต่แผนกลยุทธ์จนถึงแผนปฏิบัติการ การตัดสินใจ การวางแผน การควบคุมและการประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับวัตถุประสงค์หลักของรายงานจากการบัญชีบริหารที่จัดทำโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหาร โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลต้นทุนการผลิตทั้งข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนวัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายการผลิต เพื่อการบริหารจัดการด้านการผลิต การบริหารต้นทุน และการบริหารจัดการองค์กร อย่างไรก็ตาม ภาคธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตซึ่งเป็นภาคธุรกิจที่สร้างรายได้หลักให้กับประเทศและเป็นแหล่งการจ้างงานสำคัญของคนไทยในช่วงยี่สิบกว่าปีที่ผ่านมาเริ่มมีความสำคัญที่ลดน้อยถอยลงและให้ความสำคัญกับภาคธุรกิจบริการเพิ่มมากขึ้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) ได้จัดทำแผนเศรษฐกิจที่มุ่งสร้างฐานรายได้ใหม่จากภาคบริการและเศรษฐกิจสร้างสรรค์จากการที่ภาคอุตสาหกรรมเริ่มมีข้อจำกัดจากกฎ ระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม การยอมรับจากชุมชน และการดำเนินการตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญ ต้องพึ่งพิงวัตถุดิบ พลังงาน องค์ความรู้ และเทคโนโลยีจากภายนอก ทำให้โครงสร้างอุตสาหกรรมมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะที่ภาคเกษตรได้รับผลกระทบจากฐานทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ต้องพึ่งพิงปัจจัยการผลิตจากต่างประเทศทำให้มีต้นทุนการผลิตสูง และข้อมูลจาก ADB ปี 2013 ได้กล่าวถึงในรายงาน A Turning Point for the Service Sector in Thailand กล่าวถึงปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมบริการที่มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น จนตัวเลข GDP กว่าร้อยละ 50 มาจากอุตสาหกรรมบริการ แสดงถึงการปรับเคลื่อนจากอุตสาหกรรมผลิตไปสู่อุตสาหกรรมบริการที่ชัดเจน และสอดคล้องในทิศทางเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในประเทศมหาอำนาจต่างๆ อาทิ สหรัฐอเมริกา จีน เยอรมัน ญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศในอาเซียนเช่นกัน

งานวิจัยนี้จึงสนใจศึกษาถึงการที่บริษัทในธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการได้นำสารสนเทศทางการบัญชีทั้งสองประเภทไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจตรงตามวัตถุประสงค์ของการรายงานหรือไม่ รวมทั้งทราบถึงลักษณะของการนำสารสนเทศทางการบัญชีมาใช้ลักษณะหน้าที่งานทางการบริหาร คือ การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

TNI

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประเภของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และ ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ
2. เพื่อศึกษาลักษณะการนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้ในการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และ ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านประชากร

- 1.1 เป็นบริษัทในธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และ อุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการและผลผลิตจากอุตสาหกรรมการผลิต ได้แก่ บริการเกี่ยวกับการขนส่งสินค้า บริการโลจิสติกส์ บริการเกี่ยวกับการจัดเก็บสินค้า เป็นต้น
- 1.2 ทั้งธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ อยู่ในรูปแบบของบริษัทจำกัด

2. ด้านเนื้อหา

- 2.1 สำหรับลักษณะหน้าที่ทางการบริหาร ผู้วิจัยไม่รวมหน้าที่ผู้บริหารด้านการสั่งการมาเป็นตัวแปรในการวิจัย เนื่องจากเป็นหน้าที่โดยรวมและไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักและแนวคิดการนำสารสนเทศจากการบัญชีบริหารมาใช้ในการบริหาร การวิจัยนี้จึงกำหนดหน้าที่ทางการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการประเมินผล โดยได้รับการตัดสินใจไว้ในหน้าที่การวางแผน เนื่องจากหน้าที่ในการตัดสินใจ จะเกี่ยวข้องกับหน้าที่งานทุกด้านของผู้บริหาร
- 2.2 รายงานทางการเงินที่ต้องจัดทำตามกฎหมายนั้น ไม่ได้รวมถึงงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เจ้าของ และหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับและรูปแบบของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีทั้งแผนกการเงิน และการบัญชีบริหารที่ผู้บริหารธุรกิจอุตสาหกรรมนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ
2. ทราบข้อมูลสำหรับการปรับเนื้อหาวิชาที่มีความสอดคล้องกับความต้องการสารสนเทศทางการบัญชีของภาคธุรกิจอุตสาหกรรม
3. ทราบถึงประเด็นหัวข้อการบริการวิชาการที่สามารถจัดเพื่อให้ความรู้ถึงสารสนเทศทางการบัญชีที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในหน้าที่งานทางการบริหารธุรกิจ

นิยามศัพท์เฉพาะ

สารสนเทศทางการเงินบัญชี หมายถึง ประเภทของสารสนเทศทางการเงินบัญชีที่ผู้รับผิดชอบทางการเงินจัดทำรายงานทางการเงินขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินที่เป็นประโยชน์ต่อบุคคลภายนอก ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืม หรือเจ้าหนี้ต่างๆทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อการตัดสินใจให้ทรัพยากรแก่กิจการเป็นหลัก ประกอบด้วย ข้อมูลงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน งบกระแสเงินสด และผลที่ได้จากการวิเคราะห์งบการเงิน ซึ่งได้จากการนำตัวเลขในรายงานทางการเงิน มาหาความสัมพันธ์ในรูปของอัตราส่วนทางการเงิน เพื่อทราบถึงความสามารถในการทำกำไร สภาพคล่อง ความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย และประสิทธิภาพการใช้ทรัพย์สินของกิจการ

สารสนเทศทางการเงินบัญชีบริหาร หมายถึง ประเภทของสารสนเทศทางการเงินบัญชีที่ผู้รับผิดชอบทางการเงินจัดทำขึ้นเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินแก่ผู้บริหารภายในองค์กร นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบในการทำหน้าที่งานทางการบริหารจัดการ ประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ งบประมาณ แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร การคำนวณต้นทุนวิธีต้นทุนผันแปร การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม ต้นทุนมาตรฐาน การวางแผนและตัดสินใจระยะสั้น และการบัญชีตามความรับผิดชอบ

ประเภทของการใช้สารสนเทศทางการเงินบัญชี หมายถึง การที่ผู้บริหารระดับต่างๆของแต่ละหน่วยงาน ได้มีการเลือกใช้สารสนเทศทางการเงินบัญชีในแผนกบัญชีการเงิน และ/หรือ แผนกบัญชีบริหาร เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นข้อมูลในการบริหารจัดการธุรกิจ

ลักษณะของการใช้สารสนเทศทางการเงินบัญชี หมายถึง การที่ผู้บริหารระดับต่างๆของแต่ละหน่วยงาน ใช้ประเภทของสารสนเทศทางการเงินบัญชี สำหรับลักษณะหน้าที่งานทางการบริหารด้านต่างๆประกอบด้วย 1) การวางแผน เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ต่างๆทางธุรกิจ กำหนดกลยุทธ์ นโยบาย ทางเลือกต่างๆและการตัดสินใจเลือกทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย 2) การควบคุม เป็นการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อทราบถึงการบรรลุผลตามแผนงานและเป้าหมาย 3) การประเมินผลการปฏิบัติงาน เป็นการประเมินผลจากการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลหรือหน่วยงานขององค์กรตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบ

สมมติฐานของการวิจัย

1. อุตสาหกรรมการผลิตและบริการ ใช้ประเภทของสารสนเทศทางการเงินบัญชีในการบริหารจัดการธุรกิจแตกต่างกัน
2. อุตสาหกรรมการผลิตและบริการ นำสารสนเทศทางการเงินบัญชีและการบัญชีบริหาร ไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานทางการบริหารธุรกิจแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ มีดังนี้

บทที่ 2

หลักการ แนวคิด และทฤษฎี ที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรม การผลิต และธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประเภของสารสนเทศทางการบัญชีที่ใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ และศึกษาลักษณะของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีในลักษณะหน้าที่งานทางบริหารของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และ ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ โดยใช้หลักการแนวคิด ทฤษฎี ดังต่อไปนี้

1. สารสนเทศทางการบัญชีการเงิน
2. สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร
3. หน้าที่งานทางการบริหารธุรกิจ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สารสนเทศทางการบัญชีการเงิน

1.1 ความหมายและวัตถุประสงค์ของการบัญชีการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชีแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) ว่ารายงานทางการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงาน และผลกระทบของรายการและเหตุการณ์และสถานการณ์อื่นที่เปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น รายงานทางการเงินบางฉบับยังรวมเอกสารคำอธิบายเกี่ยวกับความคาดหวังและกลยุทธ์ของฝ่ายบริหารสำหรับกิจการที่เสนอรายงานและข้อมูลที่มีแนวโน้มในอนาคตประเภทอื่นได้ด้วย

ดวงมณี โกมารทัต (2553) ให้ความหมายว่า การบัญชีการเงินเป็นการบัญชีที่จัดทำขึ้นเพื่อรายงานข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานในอดีตต่อบุคคลภายนอกกิจการ อันได้แก่ เจ้าหนี้ ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน หน่วยงานของรัฐบาลและผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกิจการ จึงต้องมีการวางกฎเกณฑ์และวิธีปฏิบัติทางการบัญชี โดยการใช้หลักการบัญชีที่เป็นที่รับรองกันทั่วไปเป็นหลักในการจัดทำงบการเงิน ทั้งนี้เพื่อปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของผู้ใช้งบการเงินภายนอก และมีการบัญชีต้นทุน ซึ่งเป็นการบัญชีที่บันทึกและจัดทำรายการการวัดค่าของต้นทุนในการผลิตสินค้าและให้บริการเป็นฐานข้อมูลที่สนับสนุนในการจัดทำงบการเงินสำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตและบริการ

บัญชี พัทธนเสรี (2559) ให้ความหมายว่าการบัญชีการเงินเป็นการบัญชีที่มุ่งถึงการให้ข้อมูลทางการเงินแก่บุคคลผู้ภายนอกหน่วยงานอื่นได้แก่ผู้เป็นเจ้าของซึ่งไม่ได้บริหารงานเอง เจ้าหนี้และผู้สนใจลงทุน ฯลฯ ในลักษณะของการเสนองบการเงินรายไตรมาสหรือรายปี และสิ่งสำคัญคือการจัดทำงบการเงินต้องเป็นไปตามแนวปฏิบัติที่เป็นที่รับรองกันโดยทั่วไป

ณัชชานนท์ โกมุตพิพพงศ์ และ ธัญลักษณ์ วิจิตรสารวงศ์ (2559) ให้ความหมายถึงประเภทของการบัญชีจากการพิจารณาถึงความต้องการใช้ข้อมูลว่า การบัญชีการเงินมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำข้อมูลเพื่อเสนอต่อบุคคลภายนอกซึ่งให้ความสนใจต่อผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกิจการ เช่น นักลงทุน ผู้ถือหุ้น และเจ้าหนี้ของกิจการ ซึ่งเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับแหล่งที่มาของเงินทุนที่สำคัญของกิจการ รวมทั้งให้ข้อมูลแก่พนักงานของกิจการซึ่งไม่อาจเข้าถึงข้อมูลภายในที่เสนอต่อผู้บริหารระดับต่างๆได้

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) ไว้ว่า งบการเงินเป็นการนำเสนอฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการอย่างมีแบบแผน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงินกลุ่มต่างๆ นอกจากนี้ งบการเงินยังแสดงถึงผลการบริหารงานของฝ่ายบริหารซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลทรัพยากรของกิจการ เพื่อจะบรรล่วัตถุประสงค์ดังกล่าว งบการเงินให้ข้อมูลทุกข้อดังต่อไปนี้เกี่ยวกับกิจการ

- 1) สินทรัพย์
- 2) หนี้สิน
- 3) ส่วนของเจ้าของ
- 4) รายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงผลกำไรและขาดทุน
- 5) เงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็นเจ้าของและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ และ
- 6) กระแสเงินสด

ข้อมูลเหล่านี้ และข้อมูลอื่นที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินช่วยผู้ใช้งบการเงินในการคาดการณ์เกี่ยวกับจังหวะเวลาและความแน่นอนที่กิจการจะก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ

1.2 รูปแบบของรายงานทางการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้กำหนดกรอบแนวคิดการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) สำหรับใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดทำและการนำเสนองบการเงินสำหรับผู้ใช้อย่างนอก วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปคือ การให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับองค์กร ที่เสนอรายงานที่มีประโยชน์ต่อผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืม หรือเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคตเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพยากรแก่องค์กร การตัดสินใจเหล่านี้เกี่ยวกับ การซื้อขาย หรือถือตราสารทุนและตราสารหนี้และการให้หรือชำระเงินกู้และสินเชื่อในรูปแบบอื่น

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (2560) ได้กำหนดให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีนิติบุคคล ต้องนำส่งงบการเงินแยกตามประเภทนิติบุคคล ดังนี้

รายงานทางการเงินแยกตามประเภทนิติบุคคลที่กระทรวงพาณิชย์กำหนดให้จัดทำ

รายงานทางการเงิน	นิติบุคคล		
	ห้างหุ้นส่วน จดทะเบียน	บริษัทจำกัด	บริษัทมหาชนจำกัด
งบแสดงฐานะการเงิน	/	/	/
งบกำไรขาดทุน	/	/	/
งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ			/
งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น		/	/
งบกระแสเงินสด			/
งบการเงินรวม			/
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	/	/	/
งบการเงินเปรียบเทียบกับปีก่อน	/	/	/

ปรับปรุงจากที่มา : คู่มือการนำส่งงบการเงินสำหรับผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีนิติบุคคล ประจำปี 2560 กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์

สำหรับการนำเสนอรายงานทางการเงิน หรืองบการเงินฉบับสมบูรณ์ที่กำหนดให้จัดทำตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) ตามที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ ประกอบด้วย

1.2.1	งบแสดงฐานะการเงิน	ณ วันสิ้นงวด
1.2.2	งบกำไรขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	สำหรับงวด
1.2.3	งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น	สำหรับงวด
1.2.4	งบกระแสเงินสด	สำหรับงวด
1.2.5	หมายเหตุประกอบงบการเงิน	

1.2.1 งบแสดงฐานะการเงิน

เป็นรายงานทางการเงินที่แสดงถึงฐานะทางการเงินของกิจการ ณ วันสิ้นงวด โดยข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงิน ต้องมีรายการที่แสดงจำนวนเงินทุกข้อต่อไปนี้

- 1) เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
- 2) ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น
- 3) สินค้าคงเหลือ
- 4) สินทรัพย์ชีวภาพ
- 5) เงินลงทุนซึ่งบันทึกโดยใช้วิธีส่วนได้เสีย
- 6) สินทรัพย์ทางการเงิน
- 7) สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
- 8) อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
- 9) ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

- 10) ยอดรวมของสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย
- 11) เจ้าหน้าที่การค้าและเจ้าหน้าที่อื่น
- 12) ประมาณการหนี้สิน
- 13) หนี้สินทางการเงิน
- 14) หนี้สินและสินทรัพย์ภาษีเงินได้สำหรับงวดปัจจุบัน
- 15) หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี
- 16) หนี้สินที่รวมในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย
- 17) ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมที่แสดงในส่วนของเจ้าของ และ
- 18) ทุนที่ออกจำหน่าย และสำรองต่างๆ ที่จัดสรรให้แก่ผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

1.2.2 งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

1.2.2.1 งบกำไรขาดทุน เป็นรายงานการเงินแสดงผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับรอบระยะเวลาบัญชี แสดงถึงผลกำไรหรือขาดทุน คือผลรวมของรายได้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งกิจการต้องรับรู้รายการรายได้และค่าใช้จ่ายทุกรายการสำหรับงวดในกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินจะกำหนดหรืออนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น แต่ไม่รวมองค์ประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นประกอบด้วยรายการรายได้และค่าใช้จ่าย โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่น

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรหรือขาดทุนหรือในงบกำไรขาดทุน นอกเหนือจากรายการที่ต้องแสดงตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ส่วนของกำไรหรือขาดทุนหรืองบกำไรขาดทุนต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงินสำหรับงวด สำหรับรายการดังต่อไปนี้

- 1) รายได้
- 2) ต้นทุนทางการเงิน
- 3) ส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วมและกิจการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย
- 4) ค่าใช้จ่ายภาษี
- 5) ยอดรวมของการดำเนินงานที่ยกเลิก

1.2.2.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น องค์ประกอบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นประกอบด้วย

- 1) การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์
- 2) การวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ของพนักงาน
- 3) ผลกำไรขาดทุนจากการแปลงค่าเงินของการดำเนินงานในต่างประเทศ
- 4) ผลกำไรและขาดทุนจากการวัดมูลค่าเงินลงทุนเพื่อขาย
- 5) ส่วนของผลกำไรและขาดทุนที่มีประสิทธิผลจากเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในส่วนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 1) กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงินของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด โดยจัดประเภทตามลักษณะรายการ (รวมถึงส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วมและกิจการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย) และจัดกลุ่มตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น
- 2) กิจการต้องแสดงรายการเพิ่มเติมหัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ถ้าการแสดงรายการเหล่านั้นทำให้มีประโยชน์ต่อความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ

นอกจากนี้ งบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ต้องแสดงรายการเพิ่มเติมจากส่วนของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ดังนี้

- กำไรหรือขาดทุน
- กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นรวม
- กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับงวด ซึ่งเป็นยอดรวมของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

กิจการต้องแสดงรายการต่อไปนี้ เพิ่มเติมจากส่วนของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เพื่อเป็นการจัดสรรส่วนของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับงวด

- กำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดที่เป็นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่
- กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับงวดที่เป็นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และส่วนของผู้เป็นเจ้าของของบริษัทใหญ่

1.2.3 งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้เป็นเจ้าของ

องค์ประกอบของส่วนของผู้เจ้าของรวมถึงแต่ละประเภทของการจัดสรรส่วนของเจ้าของ ยอดสะสมของแต่ละประเภทของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและกำไรสะสม การเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้เจ้าของของกิจการระหว่างวันเริ่มรอบระยะเวลารายงานกับวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสะท้อนให้เห็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างงวด และต้นทุนของรายการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับรายการดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงโดยรวมในส่วนของผู้เจ้าของ ในระหว่างงวดที่เป็นตัวแทนของจำนวนรวมของรายได้และค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมถึงผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากกิจกรรมของกิจการในระหว่างงวด ทั้งนี้ ไม่รวมถึงรายการการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากรายการกับผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ (เช่น การลงทุนเพิ่ม การซื้อคืนหุ้นทุนของกิจการ และการจ่ายปันผล)

สำหรับองค์ประกอบแต่ละรายการของส่วนของผู้เจ้าของ การกระทบยอดระหว่างยอดยกมา ณ วันต้นงวด และวันสิ้นงวด ให้เปิดเผยการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลจาก

- กำไรหรือขาดทุน
- แต่ละรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และ
- รายการกับผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ ซึ่งแสดงเงินทุนที่ได้รับจากผู้เป็นเจ้าของและการจัดสรรส่วนทุนให้ผู้เป็นเจ้าของและการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียของความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อยที่ไม่ได้ส่งผลให้สูญเสียการควบคุม

ข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- สำหรับแต่ละรายการของผู้ถือหุ้น กิจการต้องแสดงการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในแต่ละรายการไม่ว่าจะเป็นรายการในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- กิจการต้องแสดงจำนวนเงินปันผลที่จ่ายให้แก่ผู้ถือหุ้นในระหว่างงวดในงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน พร้อมทั้งแสดงจำนวนเงินปันผลต่อหุ้นที่เกี่ยวข้อง

1.2.4 งบกระแสเงินสด

ข้อมูลกระแสเงินสดช่วยให้เกณฑ์ในการประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด และความต้องการใช้กระแสเงินสดของกิจการแก่ผู้ใช้งบการเงิน

1.2.5 หมายเหตุประกอบงบการเงิน

เป็นข้อมูลที่แสดงเพิ่มเติมจากข้อมูลที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น และงบกระแสเงินสด เพื่ออธิบายและให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับรายการในงบการเงินที่นำเสนอ กิจการต้องแสดงหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ โดยเปิดเผยข้อมูลต่างๆในหมายเหตุประกอบงบการเงินตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2559) เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจและสามารถเปรียบเทียบงบการเงินของกิจการเองกับงบการเงินของกิจการอื่นได้

1.3 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์

1.3.1 ความหมายและวัตถุประสงค์

ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ เป็นหนึ่งในขอบเขตของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) ที่กำหนดโดยสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยได้ระบุประเภทของข้อมูลทางการเงินที่เป็นไปได้ที่จะมีประโยชน์ที่สุดสำหรับผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืมและเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคตเพื่อใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานโดยพิจารณาจากข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการ (ข้อมูลทางการเงิน)

สำหรับขอบเขตของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558) ประกอบด้วย

- 1) วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงิน
- 2) ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์
- 3) คำนิยามการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าองค์ประกอบของโครงสร้างงบการเงิน และ
- 4) แนวคิดของทุนและการรักษาระดับทุน

กรอบแนวคิดดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวคิดที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดทำและการนำเสนอการเงินสำหรับผู้ภายนอก กรอบแนวคิดนี้ไม่ใช่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ดังนั้นจึงไม่ได้กำหนดมาตรฐานต่างๆ สำหรับการประเมินการวัดมูลค่าหรือการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กรอบแนวคิดนี้ไม่มีเรื่องใดที่อยู่เหนือกว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงิน

1.3.2 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์

หากต้องการให้ข้อมูลทางการเงินมีประโยชน์ ข้อมูลนั้นต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินจะเพิ่มขึ้นถ้าข้อมูลนั้นเปรียบเทียบได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลาและเข้าใจได้ จำแนกเป็น

1.3.2.1 ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

1) ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 1.1 ข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจสามารถทำให้ผู้ใช้ตัดสินใจแตกต่างไป ข้อมูลอาจสามารถทำให้การตัดสินใจแตกต่างไปแม้ว่าผู้ใช้บางรายเลือกที่จะไม่ใช้ประโยชน์จากข้อมูลหรือได้รับทราบข้อมูลแล้วจากแหล่งอื่นแล้ว
- 1.2 ข้อมูลทางการเงินสามารถทำให้การตัดสินใจแตกต่างไปได้ ถ้าข้อมูลมีคุณค่าทางการพยากรณ์คุณค่าทางการยืนยันหรือทั้ง 2 ลักษณะ
- 1.3 ข้อมูลทางการเงินมีคุณค่าทางการพยากรณ์ ถ้าข้อมูลนั้นสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้าสู่กระบวนการที่ใช้ใช้ในการพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคต
- 1.4 ข้อมูลทางการเงินมีคุณค่าทางการยืนยัน ถ้าข้อมูลนั้นให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับ (การยืนยันหรือการเปลี่ยนแปลง) การประเมินในอดีต
- 1.5 คุณค่าทางการพยากรณ์และคุณค่าทางการยืนยันของข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กัน ข้อมูลที่มีคุณค่าทางการพยากรณ์มักมีคุณค่าทางการยืนยันด้วย เช่น ข้อมูลรายได้สำหรับปี ปัจจุบันซึ่งสามารถใช้เป็นเกณฑ์สำหรับพยากรณ์รายได้ในปีต่อไป และยังสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลรายได้สำหรับปี ปัจจุบันจากการพยากรณ์ที่จัดทำแต่ปีก่อนๆ ได้ด้วย ผลของการเปรียบเทียบดังกล่าวสามารถช่วยผู้แก้ไขและปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์ในอดีต
- 1.6 ความมีสาระสำคัญ ข้อมูลมีสาระสำคัญหากการละเว้นการแสดงผลหรือการแสดงผลข้อมูลผิดอาจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้ที่ตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานกิจการใดกิจการหนึ่ง

2) ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

2.1 รายงานทางการเงินเป็นตัวแทนปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปของข้อความและตัวเลข ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต้องไม่เป็นเพียงตัวแทนปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ แต่ต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่ข้อมูลนั้นนำเสนอด้วย ในการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ ภาพที่แสดงควรมี 3 ลักษณะคือ ครบถ้วน เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด

2.2 ภาพที่ครบถ้วนจะรวมข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ให้ เพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่ภาพนั้นแสดงรวมถึงการให้ความหมายและคำอธิบายที่จำเป็นทั้งหมด

2.3 ภาพที่เป็นกลางคือภาพที่ปราศจากอคติในการเลือกหรือนำเสนอข้อมูลทางการเงิน ภาพที่เป็นกลางเป็นภาพที่ไม่เอนเอียง ไม่มีการให้ความสำคัญ ไม่มีการเน้นหรือไม่มีการยกเลิกการเน้นหรือไม่ถูกตกแต่งในลักษณะอื่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ที่ผู้ใช้จะพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจข้อมูลทางการเงิน

2.4 การเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมไม่ได้หมายความว่ามีความถูกต้องทุกลักษณะ การปราศจากข้อผิดพลาด หมายความว่า ไม่มีข้อผิดพลาดหรือการละเว้นการให้ความหมายของปรากฏการณ์และไม่มีข้อผิดพลาดในกระบวนการเลือกและประยุกต์กระบวนการที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลที่รายงาน

2.5 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม โดยลำพังแล้วไม่จำเป็นว่าจะส่งผลให้ข้อมูลมีประโยชน์ เช่น การประมาณการจำนวนเงินที่ต้องนำไปปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ประมาณการนั้นสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมได้ หากกิจการที่เสนอรายงานได้ใช้กระบวนการที่เหมาะสมอย่างถูกต้อง ได้ให้ความหมายของประมาณการอย่างเหมาะสมและได้อธิบายถึงความไม่แน่นอนต่างๆ ที่กระทบประมาณการอย่างมีนัยสำคัญ

1.3.2.2 ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

ความสามารถเปรียบเทียบได้ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลาและความสามารถเข้าใจได้ เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่เสริมความมีประโยชน์ของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมยังอาจช่วยกำหนดว่าต้องใช้แนวทางใดใน 2 แนวทางเพื่อแสดงภาพปรากฏการณ์หากพิจารณาได้ว่า ทั้ง 2 แนวทางเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเท่าเทียมกัน

3) ความสามารถเปรียบเทียบได้

1.1 การตัดสินใจของผู้ใช้เกี่ยวข้องกับการเลือกระหว่างทางเลือกต่างๆ ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานจะมีประโยชน์มากขึ้นหากข้อมูลนั้นสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการอื่นและสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการเดียวกันนั้นสำหรับรอบระยะเวลาอื่นหรือ ณ วันที่อื่น

1.2 ความสามารถเปรียบเทียบได้ เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่ช่วยให้ผู้ใช้ สามารถระบุและเข้าใจความเหมือนหรือความแตกต่างของรายการต่างๆ ความสามารถเปรียบเทียบได้ไม่เหมือนลักษณะเชิงคุณภาพอื่นคือไม่สัมพันธ์กับรายการเดียว การเปรียบเทียบต้องอย่างน้อย 2 รายการ

1.3 แม้ความสม่ำเสมอจะสัมพันธ์กับความสามารถเปรียบเทียบได้แต่ไม่เหมือนกัน ความสม่ำเสมอหมายถึง การใช้วิธีเดียวกันกับรายการเดียวกันไม่ว่าจากรอบระยะเวลาสู่รอบระยะเวลาภายในกิจการที่เสนอรายงานแห่งหนึ่งหรือในรอบระยะเวลาใดรอบระยะเวลาหนึ่งระหว่างกิจการหลายแห่ง ความสามารถเปรียบเทียบได้เป็นเป้าหมาย ความสม่ำเสมอช่วยให้บรรลุเป้าหมายนั้น

1.4 ความสามารถเปรียบเทียบได้ไม่ใช่ความเป็นแบบแผนเดียวกัน ในการทำให้ข้อมูลสามารถเปรียบเทียบได้ สิ่งที่เหมือนกันต้องดูเหมือนกันและสิ่งที่แตกต่างกันต้องดูแตกต่างกัน

1.5 ความสามารถเปรียบเทียบได้ในระดับหนึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะได้มาโดยการทำให้เป็นไปตามลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจต้องมีความสามารถเปรียบเทียบได้ในระดับหนึ่งกับความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์

ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจที่คล้ายคลึงกันของกิจการที่เสนอรายงานอีกแห่งหนึ่ง

- 1.6 แม้ปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจปรากฏการณ์หนึ่งสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมในหลายลักษณะการอนุญาตให้เลือกใช้วิธีการบัญชีต่างๆ สำหรับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่เหมือนกันจะทำให้ความสามารถเปรียบเทียบได้ลดลง

4) ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้

- 4.1 ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช่ว่าข้อมูลเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการนำเสนอ
ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้หมายความว่า ผู้สังเกตการณ์รายต่างๆที่มีความรอบรู้และมีความเป็นอิสระ สามารถได้ข้อสรุปตรงกันแต่ไม่จำเป็นต้องเป็นข้อตกลงอย่างสมบูรณ์ว่าภาพนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ข้อมูลเชิงปริมาณที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ไม่จำเป็นต้องเป็นประมาณการ ณ จุดเดียว จำนวนเงินต่างๆที่เป็นไปได้ซึ่งแสดงเป็นช่วงและความน่าจะเป็นที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้เช่นกัน
- 4.2 ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้อาจเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ทางตรงหมายความว่า การพิสูจน์จำนวนหรือการเป็นตัวแทนอื่นด้วยการสังเกตโดยตรง เช่น การนับเงินสด การพิสูจน์ทางอ้อมหมายถึง การตรวจสอบปัจจัยนำเข้าแบบจำลอง สูตร หรือการใช้เทคนิคอื่นและคำนวณผลลัพธ์อีกครั้งด้วยระเบียบวิธีที่เหมือนกัน
- 4.3 การพิสูจน์คำอธิบายและข้อมูลทางการเงินที่มองไปในอนาคตบางอย่างอาจเป็นไปได้จนกว่าอนาคตจะมาถึง ซึ่งบางครั้งอาจพิสูจน์ไม่ได้เลย ในการช่วยผู้ตัดสินใจว่า ผู้ใช้ต้องการใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่ ปกติจำเป็นต้องเปิดเผยข้อสมมติที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลนั้น วิธีรวบรวมข้อมูลและปัจจัยและสภาพแวดล้อมอื่นที่สนับสนุนข้อมูลนั้น

5) ความทันเวลา

- 4.1 ความทันเวลา หมายถึง การมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจทันเวลาที่ข้อมูลสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ โดยทั่วไปข้อมูลยิ่งย้อนอดีตนานขึ้น ข้อมูลยิ่งมีประโยชน์น้อยลง แต่ข้อมูลบางอย่างอาจยังถือว่าทันเวลาไปเป็นระยะเวลานานหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ด้วยเหตุผลเช่น ผู้ใช้บางรายอาจจำเป็นต้องระบุและประเมินแนวโน้มต่างๆ

6) ความสามารถเข้าใจได้

- 6.1 การจัดประเภท การกำหนดลักษณะ และการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจนและกระชับทำให้ข้อมูลนั้นสามารถเข้าใจได้
- 6.2 ปรากฏการณ์บางอย่างโดยลักษณะของปรากฏการณ์นั้นมีความซับซ้อนและไม่สามารถทำให้ง่ายต่อความเข้าใจ การไม่รวมข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์นั้นในรายงานทางการเงินอาจทำให้ข้อมูลในรายงานทางการเงินง่ายต่อความเข้าใจ แต่รายงานทางการเงินนั้นจะไม่สมบูรณ์และอาจเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดความเข้าใจผิด

6.3 รายงานทางการเงินจัดทำเพื่อผู้ใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและ
กิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างมีเหตุผลและที่ทบทวนและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นด้วยความหมั่นเพียร
บางครั้งแม้ผู้ใช้ที่หมั่นเพียรและได้รับทราบข้อมูลอย่างดีอาจจำเป็นต้องหาความช่วยเหลือของที่
ปรึกษาเพื่อให้เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่ซับซ้อน

ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์และข้อจำกัด

หมายถึง ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์และข้อจำกัดในด้านต้นทุนต่อข้อมูลทาง
การเงินที่มีประโยชน์ ซึ่งเป็นข้อจำกัดเสมอด้านความสามารถของกิจการที่เสนอรายงานในการให้ข้อมูลทางการเงินที่
มีประโยชน์ อย่างไรก็ตาม ข้อควรพิจารณาในการนำลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนไปใช้ อาจแตกต่าง
กันตามประเภทของข้อมูลที่แตกต่างกัน เช่น การใช้ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนกับข้อมูลที่มีแนวโน้ม
อนาคตอาจแตกต่างจากการใช้กับข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องในปัจจุบันและการใช้กับ
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น

ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์

- 1) ต้นทุนเป็นข้อจำกัดเสมอของข้อมูลที่สามารถแสดงด้วยการรายงานทางการเงิน การรายงาน
ข้อมูลทางการเงินมีต้นทุนและประเด็นสำคัญคือ ต้นทุนนั้นต้องคุ้มกับประโยชน์ของการรายงานข้อมูล
นั้นต้นทุนและประโยชน์ที่ต้องนำมาพิจารณามีหลายประเภท
- 2) ผู้ให้ข้อมูลทางการเงินใช้ความพยายามส่วนใหญ่ไปกับการรวบรวม การประมวลผล การพิสูจน์
ยืนยันข้อมูลทางการเงิน และการเผยแพร่ข้อมูลทางการเงิน แต่ในที่สุด ผู้ใช้เป็นผู้แบกรับต้นทุนในรูป
ของผลตอบแทนที่ลดลง ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินยังมีส่วนในการวิเคราะห์และการตีความข้อมูลที่แสดง
ไว้ด้วย หากไม่มีการแสดงข้อมูลที่จำเป็น ผู้ใช้มีต้นทุนเพิ่มขึ้นเพื่อให้ได้รับข้อมูลนั้นจากแหล่งอื่นหรือ
ประมาณข้อมูลนั้นขึ้นเอง
- 3) การรายงานข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของข้อมูลที่
นำเสนอช่วยให้ผู้ใช้ตัดสินใจด้วยความเชื่อมั่นยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้การทำหน้าที่ของตลาดทุนมี
ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและต้นทุนเงินทุนต่ำลงสำหรับเศรษฐกิจในภาพรวม ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้
อื่นแต่ละรายยังได้รับประโยชน์ จากการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลที่ดียิ่งขึ้น
อย่างไรก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปจะให้ข้อมูลทั้งหมดที่
ผู้ใช้ทุกคนพบว่ามีข้องเกี่ยวกับการตัดสินใจ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า สารสนเทศทางการเงินบัญชี เป็นประเภทของรายงานทางการเงินที่ถูกกำหนด
โดยกฎหมายให้จัดทำขึ้นเพื่อรายงานผลการดำเนินงานของกิจการในวาระระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา โดยมี
วัตถุประสงค์สำคัญคือเพื่อให้สารสนเทศทางการเงินของกิจการนั้นกับบุคคลภายนอกเป็นหลัก จึงได้มี
การกำหนดกรอบแนวคิดในการจัดทำรายงานทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงินต่างๆ
เพื่อต้องการให้เป็นสารสนเทศที่มีคุณภาพต่อการนำไปใช้ในการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ และสามารถ
ปกป้องและรักษาผลประโยชน์ของผู้ใช้รายงานทางการเงิน

1.4 การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน

1.4.1 ความหมายและวัตถุประสงค์

รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน (2550) ให้ความหมายของการวิเคราะห์งบการเงินว่าเป็นการใช้เครื่องมือต่างๆมาประเมินผลการดำเนินงานขององค์กร โดยพิจารณาข้อมูลจากงบการเงินเพื่อทราบถึงฐานะและความมั่นคงของกิจการ เพื่อประกอบการตัดสินใจ แล้วจัดทำผลการวิเคราะห์ขึ้นใหม่ เรียกว่ารายงานการวิเคราะห์งบการเงิน

กฤษฎา เสกตระกูล (2557) กล่าวว่า การวิเคราะห์งบการเงิน เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ตรวจสอบสุขภาพทางการเงินของกิจการ ใช้เปรียบเทียบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานกับบริษัทอื่นๆในอุตสาหกรรมเดียวกัน การวิเคราะห์งบการเงินจะช่วยให้ผู้บริหารค้นหาจุดอ่อนและจุดแข็งจากผลการดำเนินงานในเชิงปริมาณได้ และนำไปหากลยุทธ์ที่จะใช้ประโยชน์และปรับปรุงการดำเนินงานต่อไปได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2553) ให้ความหมายว่าเป็นการประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานของกิจการ โดยจะเป็นการแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับฐานะ และการดำเนินงานของกิจการ กระบวนการวิเคราะห์งบการเงินประกอบด้วย การพิจารณารายการแต่รายการ และนำมาเปรียบเทียบความสำคัญของรายการต่างๆ ทางการเงิน การวิเคราะห์จะแสดงถึงจุดแข็ง และจุดอ่อนของกิจการ ซึ่งจะช่วยในการวางแผน ควบคุมและตัดสินใจตลอดจนช่วยพยากรณ์สถานการณ์ในอนาคต

1.4.2 เครื่องมือในการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน

กฤษฎา เสกตระกูล กล่าวว่า เครื่องมือในการวิเคราะห์งบการเงิน ประกอบด้วย

1.4.2.1 การย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common – size Analysis) เป็นการแปลงค่าตัวเลขของรายการต่างๆให้อยู่ในรูปเปอร์เซ็นต์ของรายการสำคัญในงบการเงิน ทำให้สามารถเปรียบเทียบโครงสร้างทางการเงินในงบแสดงฐานะการเงิน หรือโครงสร้างการทำกำไรในงบกำไรขาดทุนเปรียบเทียบกับปีอื่นๆว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่

1.4.2.2 การวิเคราะห์แนวโน้ม (Trend Analysis) ทำให้เห็นภาพการเติบโตของกิจการในประเด็นต่างๆ เช่น การเติบโตของสินทรัพย์ หนี้สิน ยอดขาย ค่าใช้จ่ายและกำไร เป็นต้น ข้อมูลการเติบโตสามารถช่วยวิเคราะห์เกี่ยวกับประสิทธิภาพในด้านต่างๆ ทั้งในด้านบวกและลบได้

1.4.2.3 การวิเคราะห์งบแสดงการเคลื่อนไหวของเงินทุน (Fund Flow Analysis) เป็นการอ่านงบกระแสเงินสด เพื่อการวิเคราะห์พฤติกรรม การได้มาและใช้ไปของเงินทุนและสามารถเชื่อมโยงและคาดการณ์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้

1.4.2.4 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Ratio Analysis) โดยแบ่งออกเป็นด้านการบริหารสภาพคล่อง ประสิทธิภาพการบริหารสินทรัพย์ให้เกิดรายได้ ภาระหนี้สิน และความสามารถในการทำกำไร

1.4.2.5 การย่อส่วนตามแนวดิ่ง (Common Size Analysis) วิเคราะห์โครงสร้างของการจัดหาเงินทุน การลงทุนในสินทรัพย์ และโครงสร้างการทำกำไร

เพชรี ชุมทรัพย์ (2554) กล่าวว่า การวิเคราะห์งบการเงินเป็นเครื่องมือที่ใช้ประโยชน์ประเมินฐานะทางการเงินประเมินประสิทธิภาพและความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจของข้อมูลที่ปรากฏในงบการเงิน ซึ่งเมื่อมีการเปรียบเทียบข้อมูลที่สัมพันธ์กันด้วยอัตราส่วนต่างๆแล้วทำให้ได้ความหมายที่ชัดเจนและมองเห็นภาพในเชิงลึกได้มากขึ้นโดยมีการจัดประเภทอัตราส่วนทางการเงินเป็น 4 ประเภท

1. วิเคราะห์ความคล่องตัวทางการเงิน
2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์
3. อัตราส่วนการวิเคราะห์ความสามารถในการก่อหนี้
4. อัตราส่วนการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร

การเลือกใช้อัตราส่วนทางการเงินนั้น ไม่จำเป็นต้องเลือกใช้ทุกอัตราส่วนทางการเงินเนื่องจากการวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงินเป็นเทคนิคที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย ที่สามารถชี้ให้เห็นถึงประเด็นต่างๆที่ต้องการทราบได้อย่างครบถ้วน ซึ่งสามารถใช้อัตราส่วนหลายๆอัตราส่วนมาใช้ในการวิเคราะห์ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้วิเคราะห์ประโยชน์ที่จะได้รับและต้นทุนที่จะต้องเสีย

2. สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร

2.1 ความหมายและวัตถุประสงค์ของการบัญชีบริหาร

จากการที่การบัญชีต้นทุนเป็นฐานข้อมูลในการจัดทำรายงานต่างๆทั้งรายงานทางการเงินบัญชีบริหารเพื่อสนองความต้องการของฝ่ายบริหาร และรายงานทางการเงินของบัญชีการเงิน จึงกล่าวถึงความหมายและวัตถุประสงค์ของการบัญชีต้นทุน ดังนี้

ดวงมณี โกมารทัต (2553) ให้ความหมายว่าการบัญชีต้นทุน เป็นการบัญชีที่บันทึกและจัดทำรายงานการวัดค่าของต้นทุนในการผลิตสินค้าและการให้บริการ ขอบเขตของงานการบัญชีต้นทุนจึงได้แก่การรวบรวมสะสมข้อมูลต้นทุน บันทึกแยกประเภท แบ่งสรรหรือปันส่วน สะสมและจัดทำรายงานเกี่ยวกับต้นทุนลักษณะต่างๆตามความประสงค์ของฝ่ายจัดการ

ตฤชา คุณพนิชกิจ (2551) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์และวิวัฒนาการของระบบต้นทุนว่า สภาพแวดล้อมของการประกอบธุรกิจ กระบวนการของการประกอบธุรกิจ ตลอดจนกลยุทธ์ของกิจการล้วนแต่มีผลกระทบต่อความต้องการข้อมูลต้นทุน ความต้องการข้อมูลต้นทุน แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะดังนี้

1. ความต้องการข้อมูลต้นทุนจากภายนอกกิจการ นั่นคือความต้องการข้อมูลต้นทุนเพื่อใช้ในการจัดทำรายงานการเงิน ตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป โดยมุ่งเน้นผู้ใช้ง่ายการเงินซึ่งเป็นบุคคลภายนอกกิจการ เช่น ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ หน่วยงานที่กำกับดูแล เป็นต้น
2. ความต้องการข้อมูลต้นทุนจากภายในกิจการ เป็นความต้องการข้อมูลต้นทุนเพื่อใช้ในการบริหารกิจการ ทั้งในส่วนของการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ การปรับปรุงและการพัฒนาการดำเนินงาน ผู้ใช้ข้อมูลเหล่านี้จะได้แก่ผู้บริหารในระดับต่างๆของกิจการเอง

ดวงมณี โกมารทัต (2553) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบัญชีต้นทุนว่า จากเดิมเป็นการบัญชีที่มีขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณต้นทุนสินค้าหรือบริการ และนำไปคำนวณต้นทุนขายในงบกำไรขาดทุน และ

ตีราคาต้นทุนสินค้าคงเหลือในงบแสดงฐานะการเงิน ซึ่งงบการเงินทั้งสอง เป็นงบที่สร้างขึ้นเพื่อเสนอต่อบุคคลและหน่วยงานภายนอก ซึ่งข้อมูลดังกล่าวไม่เพียงพอสำหรับผู้บริหารภายในที่ต้องการต้นทุนไปเพื่อการวางแผนควบคุมและตัดสินใจ จึงมีการออกแบบการบัญชีต้นทุนเพื่อประโยชน์ในการบริหาร การบัญชีต้นทุนจึงเกิดขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ 6 ประการดังนี้

1. ใช้ในการคำนวณต้นทุนในการผลิตสินค้าหรือบริการ
2. ใช้ในการวัดผลกำไรขาดทุนประจำงวด
3. ใช้ในการวางแผนและควบคุม การดำเนินงานของกิจการ ฝ่ายบริหารอาจวางแผนงานล่วงหน้า ด้วยการจัดทำงบประมาณ ทั้งกิจการหรือแผนกใดแผนกหนึ่ง และเก็บข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงมาเปรียบเทียบกับงบประมาณที่กำหนดไว้เมื่อสิ้นงวด หากมีผลต่างที่ไม่น่าพึงใจ หรือพบว่ามิชอบบกพร่องในการดำเนินงาน ฝ่ายบริหารจะได้แก้ไขโดยทันที
4. ใช้ในการกำหนดราคาขายของสินค้าหรือบริการ
5. ใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจทั้งในปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นประจำหรือปัญหาเฉพาะหน้า
6. ใช้ในการประเมินผลการดำเนินงานของทรัพยากรต่างๆ ที่ใช้ในการดำเนินงานเพื่อพิจารณาประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของทรัพยากรเหล่านั้น

สำหรับความหมายและวัตถุประสงค์ของการบัญชีบริหาร มีดังต่อไปนี้

ศศิวิมล มีอำพล (2550) ให้ความหมายว่าการบัญชีบริหารเป็นการบัญชีแขนงหนึ่งประกอบด้วยการวางแผน การวัด การวิเคราะห์ การจัดเตรียม การแปลความหมาย และการสื่อสารของข้อมูลทางการบัญชีซึ่งใช้ภายในองค์กร เพื่อให้ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในองค์กรใช้ในการวางแผน การตัดสินใจ รวมถึงการประเมินผลและการควบคุมภายในองค์กร

ดวงมณี โกมารทัต (2553) ให้ความหมายว่าการบัญชีบริหารหรือการบัญชีเพื่อการจัดการว่าเป็นการบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสารสนเทศทางบัญชีให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารในการวางแผน และควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

อัญชลี พิพัฒน์เสรี (2554) กล่าวว่า การบัญชีบริหารเป็นการบัญชีซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการเป็นประจำวัน การบัญชีบริหารจึงเป็นเรื่องภายในกิจการ เพราะข้อมูลต่างๆ ได้จากการรวบรวมและวิเคราะห์ของนักบัญชีในกิจการนั้นและเสนอต่อไปยังผู้บริหาร

ณัชชานนท์ โกมุตพิพัฒพงศ์ และ ธัญลักษณ์ วิจิตรสาระวงศ์ (2559) ให้ความหมายถึงประเภทของการบัญชีจากการพิจารณาถึงความต้องการใช้ข้อมูลว่า การบัญชีบริหารมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำข้อมูลเพื่อเสนอต่อผู้บริหารระดับต่างๆ ภายในกิจการ เช่น ผู้บริหารระดับสูง คณะผู้บริหารและหัวหน้าฝ่ายเพื่อใช้ในการวางแผนงาน กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ในการดำเนินงาน รวมทั้ง ประเมินผลและปรับปรุงการปฏิบัติงาน การจัดทำข้อมูลจึงเป็นไปตามความต้องการของผู้บริหารในแต่ละกิจการ ซึ่งไม่มีมาตรฐานบัญชีกำหนดไว้

แอเบอเดล-กาตาร์, เอ็ม. และ ลูเธอร์, อาร์. (2006) ให้ความหมายว่า การบัญชีบริหาร หมายถึง กระบวนการระบุและกำหนดค่า มีการประมวลผล วิเคราะห์ จัดทำรายงาน ตลอดจนนำเสนอข้อมูลและสารสนเทศทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงินแก่ผู้บริหารหรือพนักงาน เพื่อให้ผู้ใช้ได้นำข้อมูลและสารสนเทศ เหล่านี้ไปใช้ในการวางแผน ควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงานและการใช้ทรัพยากรต่างๆ ในองค์กร

แกร์สัน, อาร์., นอริน, อี. และ บริวเวอร์, พี. (2557) กล่าวว่า การบัญชีบริหารเป็นการจัดเตรียมสารสนเทศให้กับผู้บริหารซึ่งเป็นบุคคลหรือหน่วยงานภายในองค์กรที่มีหน้าที่ในการสั่งการและควบคุมการดำเนินงานขององค์กร การบัญชีบริหารเน้นไปที่สารสนเทศที่เกิดขึ้น จากการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคตเพื่อใช้ในการวางแผน ในขณะที่การบัญชีการเงินเน้นวิธีการสรุปรายการค่าที่เป็นตัวเงินในอดีต ซึ่งแม้ข้อมูลในอดีตจะเป็นฐานในการวางแผนไปในอนาคตแต่ก็เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น เนื่องจากเหตุการณ์หรือข้อมูลในอดีตไม่สามารถบ่งชี้สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ทั้งหมด มีปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ ความต้องการของผู้บริโภค สภาพการแข่งขันทางธุรกิจและอื่นๆ เป็นต้น

2.2 ข้อมูลทางการบัญชีบริหารและวิวัฒนาการของการบัญชีบริหาร

ดวงมณี โกมารทัต (2553) กล่าวว่า การบัญชีบริหารมีการจัดทำรายงานทางการเงินและการบัญชีจะมีลักษณะและรูปแบบต่างกัน ขึ้นกับความต้องการของฝ่ายจัดการหรือผู้บริหารในระดับต่างๆ อาทิ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ การบริหารจัดการต้นทุน วางแผนการทำการ การกำหนดเป้าหมายกำไร เป็นต้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นเป็นประจำทางธุรกิจ หรือเมื่อเกิดกรณีพิเศษที่ต้องการการตัดสินใจได้ข้อมูลดังกล่าวนี้อาจนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆ ทั้งที่เกิดขึ้นเป็นประจำหรือกรณีพิเศษ โดยมีการบัญชีต้นทุนเป็นฐานข้อมูลในการจัดทำรายงานต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของฝ่ายบริหาร

ศศิวิมล มีอำพล (2556) กล่าวถึงข้อมูลของการบัญชีบริหารว่าเกี่ยวข้องกับการนำเสนอข้อมูลให้แก่ผู้บริหารหรือผู้ใ้ภายในองค์กรเท่านั้น โดยการบัญชีบริหารจะใช้ภายในกิจการสำหรับกิจกรรมหลายกิจกรรม ตามความต้องการของผู้บริหารหรือผู้ใ้ภายในองค์กร เช่น

- การนำเสนอข้อมูลต้นทุนการผลิตและต้นทุนที่ไม่ใช่ต้นทุนการผลิต
- คำนวณต้นทุนต่อหน่วย
- ศึกษาพฤติกรรมต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆภายในองค์กร
- วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนปริมาณและกำไร
- ใช้ในการวางแผนกำไร โดยการจัดทำงบประมาณ
- ใช้กำหนดต้นทุนมาตรฐาน
- ใช้ในการควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆภายในองค์กร โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆกับต้นทุนมาตรฐาน รวมทั้งงบประมาณที่กำหนดไว้ล่วงหน้า
- นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆกับงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อนำมาใช้ในการควบคุมและประเมินผล
- ใช้ในการวิเคราะห์สภาพกิจการ
- ใช้ในการวางแผนเพื่อตัดสินใจเช่น การรับคำสั่งซื้อ การยกเลิกการผลิต เป็นต้น

คมกฤษ ภาวศุทธิพนธ์ และสุภาภรณ์ คงสวัสดิ์ (2554) กล่าวถึงข้อมูลทางการบัญชีบริหารที่ผู้นาองค์กรเลือกมาใช้จะมีความหลากหลายขึ้นกับเหตุการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้น รูปแบบของข้อมูลหรือรายงานที่นำเสนอจะมีลักษณะและเนื้อหาที่แตกต่างกัน ดังนี้

- การนำข้อมูลต้นทุนไปใช้ในการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์หรือบริการ โดยการนำต้นทุนของผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้นบวกด้วยอัตราส่วนบวกเพิ่ม(Markup)ที่มักถูกกำหนดขึ้นจากอัตราผลตอบแทนที่ผู้บริหารต้องการและต้นทุนประจำงวด
- การวางแผนลดต้นทุนการผลิต
- การวางแผนกำหนดต้นทุนเป้าหมาย
- การหาแนวทางเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต
- การควบคุมประสิทธิภาพการผลิตโดยใช้ต้นทุนมาตรฐานหรืองบประมาณยืดหยุ่นเปรียบเทียบกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงกับมาตรฐาน
- การตัดสินใจแก้ปัญหาด้านต้นทุนขององค์กรในระยะสั้นและระยะยาว เช่น การตัดสินใจผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้เองหรือซื้อจากผู้ผลิตภายนอก การตัดสินใจรับคำสั่งซื้อพิเศษการตัดสินใจผลิตต่อเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ การตัดสินใจหยุดการดำเนินงานชั่วคราว การตัดสินใจเลือกลำดับการผลิตเมื่อมีข้อจำกัดของปัจจัยการผลิต การตัดสินใจเลือกโครงการลงทุนที่มีความคุ้มค่าในระยะยาว
- การวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณ กำไร

แอเบอเดล-กาดาร์, เอ็ม. และ ลูเธอร์, อาร์. (2006) กล่าวว่า International Federation of Accounting Committee :IFAC ได้สรุปวิวัฒนาการทางบัญชีบริหาร ในประเทศทางยุโรปและอเมริกา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 ถึง 1998 เป็น 4 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 เน้นการกำหนดต้นทุนและการควบคุมทางการเงิน ฝ่ายบริหารต้องการทราบต้นทุนในการผลิตสินค้า เพื่อใช้ในการกำหนดราคาขายและบริหารการดำเนินงาน จึงต้องหาเทคนิคในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะ เช่น ต้นทุนงานสั่งทำ ต้นทุนงานต่อเนื่อง ต้นทุนมาตรฐาน ในกรณีที่ต้องการควบคุมต้นทุนจะทำรายงานผลต่างต้นทุนจริง เปรียบเทียบกันระหว่างงวดต่างๆ

ขั้นที่ 2 เน้นการใช้สารสนเทศเพื่อการวางแผนและควบคุมทางการบริหาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านกำไร ผู้บริหารกิจการต้องการใช้เทคนิคทางบัญชีบริหารที่จะช่วยสนับสนุนการวางแผนงาน มีการควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการตัดสินใจในการเลือกทางเลือกต่างๆ เพื่อเพิ่มกำไร ดังนั้นจึงมีแนวคิดทางบัญชีบริหารเรื่องการวางแผนและควบคุม เช่น การจัดทำงานประมาณ การบัญชีตามความรับผิดชอบ การวัดผลการปฏิบัติงาน การใช้ต้นทุนเพื่อการตัดสินใจ เช่น การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน การตัดสินใจรับคำสั่งผลิต การตัดสินใจผลิตเองหรือซื้อจากภายนอก เป็นต้น

ขั้นที่ 3 เน้นการลดของเสียและความสิ้นเปลืองในกระบวนการธุรกิจ ฝ่ายบริหารกิจการชั้นนำต้องหาด้านเหตุของเสีย และความสิ้นเปลืองในกระบวนการดำเนินงาน เพื่อนำไปสู่การลดต้นทุน มีแนวคิดในการบัญชีบริหารใหม่ๆที่เน้นการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน เช่น ต้นทุนฐานกิจกรรม ต้นทุนคุณภาพ Just-in-time Costing และ Throughput Costing เป็นต้น

ขั้นที่ 4 เน้นการสร้างคุณค่าให้ธุรกิจด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การมีระบบอินเทอร์เน็ตแพร่หลาย ทำให้การค้าขายระดับท้องถิ่นกลายเป็นการค้าขายกันทั่วโลก เป็นยุคการค้าไร้พรมแดน เพื่อจะสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้ากิจการจะต้องสร้างคุณค่าในด้านต่างๆ ให้กับสินค้าและบริการ เช่น คุณภาพ ราคา การให้บริการหลังการขาย ฝ่ายบริหารจะต้องใช้ทรัพยากรในการสร้างคุณค่าแก่สินค้าบริการอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ฝ่ายบริหารสามารถประเมินความสามารถในการใช้

ทรัพยากร จึงมีเครื่องมือทางบัญชีบริหารที่สื่อถึงการสร้างคุณค่าให้แก่ลูกค้าและผู้ถือหุ้น เช่น ต้นทุนของกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่า การวัดผลคุณภาพ การวัดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

3. หน้าที่งานทางการบริหารธุรกิจ

ปีเตอร์ เอฟ. ดรักเกอร์ (Drucker, Peter F., 2005) ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีการบริหารจัดการว่ามีองค์ประกอบ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดหน้าที่งาน แนวทาง และกระบวนการที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร การวางแผนต้องครอบคลุมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการมอบหมายงานให้บุคลากรในหน่วยงานได้ปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้
3. การนำ (Leading) เป็นการจูงใจ การชักนำ การกระตุ้นให้ดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด
4. การควบคุม (Controlling) เป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลดำเนินงาน เปรียบเทียบผลงานปัจจุบันกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

แกริสัน, อาร์., นอริน, อี. และ บริวเวอร์, พี. (2557) กล่าวว่า หน้าที่ของผู้บริหาร ประกอบด้วย

1. การวางแผน เป็นการระบุทางเลือกที่เป็นไปได้ในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรตามที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด จากจำนวนทางเลือกทั้งหมดที่ได้รับไว้
2. การสั่งการและการจูงใจ เป็นหน้าที่ในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานประจำวัน ให้เป็นไปอย่างราบรื่น
3. การควบคุม เป็นกิจกรรมที่ช่วยทำให้ผู้บริหารเกิดความมั่นใจว่า มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้วางไว้หรือไม่ มีข้อมูลย้อนกลับเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

คมกฤษ ภาวสุทธิ์นันท และสุภาภรณ์ คงสวัสดิ์ (2554) กล่าวถึงหน้าที่ผู้บริหารว่า ในฐานะของผู้นำองค์กรเพื่อดำเนินการบริหารงานให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วยหน้าที่สำคัญ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการที่มีการระบุถึงเป้าหมายในอนาคตที่องค์กรหรือหน่วยงานต้องการจะได้รับภายใต้ข้อจำกัดของทรัพยากรที่แต่ละองค์กรมีอยู่
2. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นกระบวนการที่มีการกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กรมีการระบุถึงอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งงานต่างๆ
3. การจัดสรรบุคคลเข้าในตำแหน่งงาน (Staffing) เป็นกระบวนการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความเหมาะสมกับตำแหน่งงานที่ได้จัดเอาไว้ตามโครงสร้างขององค์กร เพื่อให้เกิดการสั่งการและมีการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร
4. การสั่งการ (Directing) เป็นกระบวนการสื่อสาร บอกกล่าวหรือสั่งการ เพื่อให้เกิดเป็นผลการปฏิบัติงานของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาตามแนวทางหรือนโยบาย โดยมุ่งถึงผลสำเร็จของงานในแต่ละหน่วยที่จะประกอบกันขึ้นเป็นความสำเร็จขององค์กรโดยรวม

5. การควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการประเมินผลการดำเนินงานโดยการเปรียบเทียบผลงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายของงานหรือมาตรฐานที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อเป็นการวัดประสิทธิภาพของ คนหรือหน่วยงานและควบคุมให้มีการดำเนินงานไปในทิศทางที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้

6. การตัดสินใจ (Decision Making) เป็นกระบวนการมองหาแนวทางที่จะใช้แก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นกับองค์กร โดยพยายามเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับองค์กร ในการทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นระงับไป หรือลดความรุนแรงของปัญหาลง

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2552) กล่าวว่า โดยทั่วไป ภาระงานหรือหน้าที่ของฝ่ายบริหารใน กิจกรรมต่างๆ สามารถจำแนกได้ 4 ส่วน ดังนี้

1) การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดแนวทางในการดำเนินกิจกรรม และการใช้ ทรัพยากรของกิจการในอนาคต เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจทั้งในระยะสั้น และระยะยาว รวมทั้งในการกำหนดแผนกลยุทธ์ที่จะทำให้กิจการบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2) การสั่งการ (Direction) และการจูงใจ (Motivation) ฝ่ายบริหารจะต้องตัดสินใจอย่างไรให้ได้ ที่สุด ในการใช้ทรัพยากรของกิจการให้สอดคล้องกับแผนงานที่กำหนด

3) การควบคุม (Controlling) เป็นกิจกรรมการติดตามผลและปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้งาน บรรลุผลตามแผนที่กำหนดไว้ การควบคุมถือเป็นหน้าที่หนึ่งของฝ่ายบริหารในการช่วยให้ผลของการ ตัดสินใจบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กิจการได้วางแผนไว้

4) การตัดสินใจ (Decision Making) การตัดสินใจ เป็นกิจกรรมในการเลือกทางเลือก ที่ เหมาะสมที่สุด และให้กิจการสามารถบรรลุตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้วางแผนไว้

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุษณีย์ เส็งพานิช (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคเหนือ เพื่อศึกษาถึงการจัดทำบัญชีและระดับการใช้ข้อมูล ทางการบัญชีเพื่อประโยชน์ต่อการบริหารจัดการ SMEs ภาคเหนือและเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อ ประโยชน์ต่อการบริหารจัดการของธุรกิจต่างประเภทกัน เลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 384 ราย พบว่า 1) SMEs ร้อยละ 66.5 มีการจัดทำบัญชี และร้อยละ 33.5 ไม่มีการจัดทำบัญชี 2) กิจการส่วนใหญ่ใช้ข้อมูล ทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก 3) ลำดับ คือ การวิเคราะห์กำไร การบริหารเงินสด และการวางแผน การดำเนินงาน ด้านที่ใช้น้อยที่สุด คือการยกเลิกการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ 3) ธุรกิจ SMEs ต่างประเภท กัน ใช้ประโยชน์ข้อมูลบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในด้านการวางแผนการดำเนินงาน การสั่งการในกิจการ การ วิเคราะห์จุดคุ้มทุน การวิเคราะห์กำไร การยกเลิกการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ การจัดทางงบประมาณ การ ปรับปรุงกระบวนการทำงาน การบริหารต้นทุน การวัดผลการดำเนินงาน การบริหารลูกหนี้ และการลงทุนใน สินทรัพย์ถาวร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกิจการประเภทเจ้าของคนเดียวมีการใช้ข้อมูลน้อยกว่า กิจการประเภทอื่น

สุกัญญา แก่นใจ (2559) การค้นคว้าอิสระเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหาร และการรับรู้ผลการดำเนินงานของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการนำเครื่องมือทางบัญชีบริหารของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังมาใช้ และระดับการรับรู้ประโยชน์จากเครื่องมือทางบัญชีบริหารของบริษัท การตอบกลับ 39 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.25 ของกลุ่มตัวอย่าง 240 บริษัท พบว่า บริษัทกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ประยุกต์ใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหารแบบดั้งเดิม และแบบนวัตกรรมในระดับมาก แต่การประยุกต์จะใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหารแบบดั้งเดิมมากกว่าแบบนวัตกรรม ที่ใช้มากที่สุดได้แก่การจัดทำงบประมาณ การใช้ข้อมูลต้นทุนเพื่อการตัดสินใจ การวิเคราะห์ต้นทุน - ปริมาณ - กำไร ต้นทุนมาตรฐานและการวิเคราะห์ผลต่างเพื่อการควบคุม ส่วนความสัมพันธ์ของการรับรู้ประโยชน์จากเครื่องมือทางบัญชีบริหารกับการรับรู้ผลการดำเนินงานของบริษัท พบว่า มีการรับรู้ประโยชน์ในระดับสูง

วีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560) ทำการวิจัยการใช้บัญชีบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้บัญชีบริหาร ปัญหาและอุปสรรคของการใช้บัญชีบริหาร และเปรียบเทียบการใช้บัญชีบริหารของของผู้บริหารที่มีตำแหน่ง รูปแบบธุรกิจ ระยะเวลาในการประกอบกิจการ และจำนวนพนักงานที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา จำนวน 400 ราย พบว่า ผู้บริหารมีการใช้บัญชีบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการใช้งานในด้านการควบคุมมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการวางแผน และด้านการตัดสินใจ ตามลำดับ ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการใช้บัญชีบริหารในกิจการ พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคการใช้งานในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับผลการเปรียบเทียบการใช้บัญชีบริหาร พบว่า ผู้บริหารที่มีตำแหน่ง รูปแบบของกิจการ และจำนวนพนักงานที่ต่างกันมีการใช้บัญชีบริหารในกิจการด้านการควบคุม ด้านการวางแผน และด้านการตัดสินใจแตกต่างกัน สำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีระยะเวลาประกอบธุรกิจที่ต่างกันมีการใช้บัญชีบริหารในกิจการด้านการวางแผน และด้านการตัดสินใจที่แตกต่างกัน

พรนภา อีระกุล (2550) ทำการวิจัยการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารในโรงงานของจังหวัดสงขลา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารในโรงงานของจังหวัดสงขลา และเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารในมิติของลักษณะทั่วไปของโรงงานและสมุห์บัญชีหรือผู้จัดการฝ่ายการเงินและบัญชี เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงงานการผลิตในจังหวัดสงขลาจำนวน 170 โรงงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารมากกว่าไม่ใช้เกือบทุกชุดข้อมูล โดยมีผู้ใช้ร้อยละ 99.2 ยกเว้นข้อมูลเทคนิคการประเมินโครงการจ่ายลงทุน และข้อมูลบัญชีตามความรับผิดชอบ ซึ่งมีจำนวนผู้ไม่ใช้มากกว่าผู้ใช้ข้อมูล สำหรับผลการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลบัญชีบริหาร พบว่า ประเภทอุตสาหกรรม เงินลงทุน รูปแบบของกิจการ ระยะเวลาที่ได้ดำเนินธุรกิจ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ ด้านบัญชีของสมุห์บัญชี มีการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนปัญหาและอุปสรรคต่อการใช้ข้อมูลบัญชีบริหาร คือ การที่ผู้บริหารระดับสูงขาดความเข้าใจในวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ขาดระบบบัญชีที่เหมาะสม และการขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีบริหาร

วิริยา จงรัชต์ชัย (2554) ทำการวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารในประเทศไทย เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหาร และวิเคราะห์ปัจจัยภายในและภายนอกองค์กรเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบัญชีบริหาร โดยศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 100 บริษัท ช่วงปี 2541 ถึง 2550 โดยปัจจัยที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงคือ สภาพการแข่งขัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งของบริษัท มีการ

เปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารที่ใช้ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการบริหารทั้ง 4 กลุ่มคือ กลุ่มระบบการวางแผน กลุ่มระบบการควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงาน กลุ่มระบบการตัดสินใจ และกลุ่มระบบต้นทุน ร้อยละ 86 มีการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารที่ใช้ในกระบวนการบริหารอย่างน้อย 1 กลุ่ม โดยบริษัทส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงระบบบัญชีบริหารที่ใช้ในกลุ่มการควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงานและตัดสินใจมากกว่ากลุ่มที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร กับการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหาร พบว่า ปัจจัยภายในด้านความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร และปัจจัยภายนอกด้านสภาพการแข่งขัน และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารในประเทศไทยในภาพรวม โดยที่ความสามารถในการเรียนรู้ขององค์กร เป็นปัจจัยเดียวที่มีประสิทธิภาพในการทำนํายการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารในไทย องค์กรที่มีความสามารถในการเรียนรู้สูง จะมีแนวโน้มในการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารสูง

เพ็ญพิชชา ศิริวิวัฒนากุล, กัญนิภัทธี นิธิโรจน์ธนัท (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการปฏิบัติทางบัญชีบริหารของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย เพื่อศึกษาการใช้การบัญชีบริหารในธุรกิจโรงแรม ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ ในประเทศไทย เก็บข้อมูลจากผู้จัดการฝ่ายบัญชี 245 คนของโรงแรมที่อยู่ในแหล่งการท่องเที่ยวที่ดี พบว่า การบัญชีบริหารเป็นเครื่องมือที่โรงแรมในประเทศไทยนำมาใช้ในการบริหารโดยทั่วไป โดยบัญชีบริหารที่ใช้เป็นแบบพื้นฐานดั้งเดิม คือ นำมาคำนวณต้นทุน วัสดุค่าต้นทุน การวิเคราะห์และตัดสินใจ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน การงบประมาณและการประเมินผลการปฏิบัติงาน สำหรับธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะใช้เทคนิคเครื่องมือทางการบัญชีบริหารในระดับที่สูงกว่าเครื่องมือทางการบัญชีบริหารแบบพื้นฐานดั้งเดิมเช่นที่โรงแรมขนาดกลางใช้

คณิศร เทอดเผ่าพงศ์, นิมนวล วิเศษสรรพ และกัญนิภัทธี นิธิโรจน์ธนัท (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารในทางปฏิบัติของประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบเครื่องมือทางการบัญชีบริหารที่เป็นข้อค้นพบการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารในอุตสาหกรรมในประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย นำมาเปรียบเทียบกับขั้นของวิวัฒนาการทางบัญชีบริหารตามที่ปรากฏในรายงาน IFAC'S STATEMENT 1 เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเครื่องมือทางการบัญชีบริหาร ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ขั้นของวิวัฒนาการทางบัญชีบริหารในประเทศไทยและประเทศมาเลเซียมีความแตกต่างกันโดยที่บริษัทโดยส่วนใหญ่ของประเทศมาเลเซียจะใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหารในขั้นที่สูงกว่าขั้นที่หนึ่ง คือการควบคุมทางการเงินและการกำหนดต้นทุน โดยเป็นในบริษัทที่มีนวัตกรรมการผลิตที่มีการใช้เทคโนโลยีระดับสูง และอยู่ในตลาดที่มีการแข่งขันสูง ในขณะที่บริษัทในประเทศไทยส่วนใหญ่มักยังใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหารในขั้นที่ 1 เป็นหลัก และเครื่องมือทางบัญชีบริหารที่ใช้มากที่สุด คือ งบประมาณซึ่งประเทศไทยและประเทศมาเลเซียต่างก็ใช้เครื่องมือนี้ในการบริหารในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

วรญา อัมพวา (2550) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ประโยชน์เครื่องมือทางการบัญชีบริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาระดับการใช้ประโยชน์ของการนำเครื่องมือทางการบัญชีบริหารไปใช้ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รวมถึงแนวโน้มในการใช้เครื่องมือทางการบัญชีบริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 467 บริษัท วิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ผลการศึกษา จากแบบสอบถามจำนวน 82 ชุด คิดเป็น 17.56 % พบว่า เครื่องมือทางการบัญชีบริหารที่ใช้มากที่สุดคือ การจัดทำงบประมาณเพื่อการวางแผนระยะยาว การใช้ข้อมูลต้นทุนในการกำหนดราคาขายจากต้นทุนรวม และ การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ระดับมากที่สุด คือ การคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ตามวิธีต้นทุนจริง การคิดอัตราค่าใช้จ่ายการผลิตใช้อัตราประจำแผนก การจัดทำงบประมาณเพื่อการวางแผนระยะสั้น การ

วิเคราะห์งบประมาณรายจ่ายลงทุน การกำหนดราคาขายจากต้นทุนแปรสภาพและต้นทุนส่วนเพิ่ม การจัดการ ส่วนผสมการผลิตและส่วนผสมการขาย การตัดสินใจผลิตหรือซื้อ การตัดสินใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ร่วม การวิเคราะห์ ต้นทุนปริมาณกำไร การวัดผลการปฏิบัติงานตามการบัญชีตามความรับผิดชอบ ทฤษฎีข้อจำกัด การบริหารคุณภาพ งบประมาณฐานศูนย์ การบริหารของคงเหลือแบบทันเวลา บาลานซ์สกอร์การ์ด ระดับปานกลางคือการใช้อัตรา ค่าใช้จ่ายการผลิตอัตราเดียวทั้งโรงงาน การยกเลิกผลิตภัณฑ์หรือปิดแผนก การวิเคราะห์เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการ ผลิต การกำหนดราคาโอนด้วยราคาที่เป็นจริงต่อรองและราคาโอนโดยทั่วไป การสั่งซื้อที่ประหยัดที่สุด สำหรับ ประโยชน์ในการใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหารแยกตามอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมที่มีการใช้เครื่องมือทางการบัญชีใน การบริหารมากกว่าคือ หมวดอุตสาหกรรมที่มีพื้นฐานในการประกอบธุรกิจเกี่ยวข้องกับการผลิต สำหรับหมวด อุตสาหกรรมบริการ มีการนำหลักการทางการบัญชีบริหารบางชนิดไปใช้ในการปฏิบัติงาน ธุรกิจบริการใช้หลักเกณฑ์ การคิดค่าใช้จ่ายการผลิตเข้าเป็นต้นทุนของผลิตภัณฑ์นั้นมีการใช้หลักเกณฑ์ฟังก์ชันการทำงาน และ Supply used ซึ่งเป็นการประยุกต์ใช้หลักเกณฑ์ให้เหมาะสมกับการประกอบธุรกิจบริการ

ปิยรัตน์ วันทอง (2546) ศึกษาแนวปฏิบัติทางบัญชีบริหารของธุรกิจโรงแรมระดับมาตรฐานในภาคใต้ มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการปฏิบัติในการนำข้อมูลทางด้านบัญชีบริหาร มาใช้ในการคำนวณต้นทุน การ วางแผนและควบคุม การตัดสินใจ รายการวัดผลการปฏิบัติงาน รวมถึงความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ การบรรลุเป้าหมายขององค์กรที่วางไว้ และความพึงพอใจของผู้บริหารระดับสูง ในธุรกิจโรงแรมใน ภาคใต้จากการนำข้อมูลด้านบัญชีบริหารมาใช้ในการบริหารและตัดสินใจ รวบรวมข้อมูลจากโรงแรมระดับมาตรฐาน ในภาคใต้ 19 แห่ง พบว่า โรงแรมได้นำแนวปฏิบัติทางด้านบัญชีบริหารในแต่ละด้านมาใช้หลายวิธี คือ นิยมใช้วิธีการ คิดต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนเต็มมากที่สุด ส่วนวิธีวัดมูลค่าต้นทุน นิยมใช้วิธีต้นทุนจริงมากที่สุด ใช้วิธีการวางแผนและ ควบคุมโดยใช้งบประมาณระยะสั้นมากที่สุด นิยมใช้เทคนิคทางการบัญชีบริหารในการตัดสินใจหลายวิธี เช่น การ วิเคราะห์อัตราส่วนวัดความสามารถดำเนินงาน วิเคราะห์อัตราส่วนสภาพคล่อง การวิเคราะห์ต้นทุนปริมาณและ กำไร และจุดคุ้มทุน นิยมใช้การวัดผลการปฏิบัติงานจริงเปรียบเทียบกับงบประมาณมากที่สุด สำหรับความคิดเห็น ด้านประสิทธิภาพและประสิทธิภาพ การบรรลุเป้าหมายขององค์กรที่วางไว้และความพึงพอใจของผู้บริหารระดับสูง จากการนำข้อมูลด้านบัญชีบริหารมาใช้ในการบริหารและตัดสินใจ พบว่าการใช้แนวปฏิบัติทางด้านบัญชีบริหาร ส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิภาพในการดำเนินงานในระดับมาก ทำให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ใน ระดับมาก และผู้บริหารมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

Anca Antoaneta Varzaru (2015) ได้วิจัยเรื่อง THE PRACTICES OF MANAGEMENT ACCOUNTING IN SPAIN ได้ศึกษาความสำคัญของการบัญชีบริหารตั้งแต่ช่วงปี 1990 - 2015 ซึ่งบริษัทในประเทศสเปนให้ ความสำคัญต่อการบัญชีบริหารที่จำกัด วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาว่าบริษัทในประเทศสเปนให้ ความสำคัญใหม่ต่อการบัญชีบริหารเพิ่มมากขึ้น ทั้งในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขัน บริบทสังคม และลักษณะของ องค์กรในประเทศสเปนในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา ใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 19 คน ซึ่งเป็นผู้ประกอบ วิชาชีพบัญชี และผู้สอบบัญชี พบว่า บริษัทขนาดกลางประมาณร้อยละ 50 บริษัทขนาดเล็กประมาณร้อยละ 40 และขนาดใหญ่ ประมาณร้อยละ 10 มีแนวโน้มการเปิดรับการบัญชีบริหารในเพิ่มขึ้น โดยประมาณร้อยละ 90 ของ บริษัท ได้ใช้งบประมาณเพื่อการควบคุม และส่วนใหญ่ใช้งบประมาณประจำปี ซึ่งบริษัทขนาดกลางและขนาดใหญ่ เห็นและใช้ประโยชน์ของการบัญชีบริหารเพิ่มขึ้น ในขณะที่บริษัทขนาดเล็กยังไม่เห็นประโยชน์เท่าที่ควร นอกจากนี้ พบว่า บริษัทส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับการวางแผนระยะสั้นมากกว่าการวางแผนระยะยาว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรม การผลิต และธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประเภทของสารสนเทศทางการบัญชีที่ใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ และศึกษาลักษณะของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีในลักษณะหน้าที่งานทางบริหารของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และ ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร เป็นบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมภาคกลางและภาคตะวันออก จัดทำรายชื่อข้อมูลจากนิคมอุตสาหกรรมตามพื้นที่เป้าหมาย ได้ 8,265 บริษัท (ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม จาก <http://www.diw.go.th/hawk/content.php?mode=spss59> สืบค้นเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2559) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้บริหารระดับต่างๆของบริษัทในธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการและผลผลิตจากอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 423 บริษัท โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบ (Systematic Random sampling) คือ คำนวณกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 380 บริษัทแล้วให้ลำดับที่ จากนั้นหาอัตราส่วนของระหว่างจำนวนของประชากรและจำนวนตัวอย่าง ได้ค่า 19.73 ปิดให้เป็น 20 จากนั้นเริ่มต้นด้วยการเลือกกลุ่มตัวอย่างหน่วยแรกด้วยวิธีการสุ่ม และเลือกตัวถัดไปทุกๆ 20 หน่วย จนครบ 380 บริษัท แต่เนื่องจากคณะผู้วิจัยพบว่าโดยทั่วไปการตอบกลับของแบบสอบถามจะได้แบบสอบถามกลับมาไม่ครบ 100 % จึงได้สุ่มเพิ่มเป็นจำนวน 1,000 บริษัท และมีการตอบกลับจำนวน 423 บริษัท ทั้งนี้ กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ ได้เดินทางไปส่งและรวบรวมแบบสอบถามที่โรงงานด้วยตนเอง เนื่องจากอัตราการตอบกลับโดยทางเมลมีปริมาณน้อยมาก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนาแบบสอบถาม โดยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาเปรียบเทียบประเภทและลักษณะของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ

2.2 กำหนดประเด็นหลักของเนื้อหาในแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูลของธุรกิจและผู้บริหาร และเนื้อหาของสารสนเทศทางการบัญชีที่ผู้บริหารระดับต่างๆ นำไปใช้ประโยชน์สำหรับหน้าที่งานทางบริหารจัดการ ในด้านการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกเป็น

2.2.1 เนื้อหาของสารสนเทศทางการบัญชีการเงิน ประกอบด้วย งบกำไรขาดทุน 1 ข้อ งบแสดงฐานะการเงิน 3 ข้อ งบกระแสเงินสด 1 ข้อ และการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน 4 ข้อ

2.2.2 เนื้อหาของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารประกอบด้วยงบประมาณ 2 ข้อ แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน 3 ข้อ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของต้นทุนปริมาณขายและกำไร 3 ข้อ การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร 1 ข้อ ต้นทุนฐานกิจกรรม 2 ข้อ การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน 2 ข้อ ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ 3 ข้อ การบัญชีตามความรับผิดชอบ 4 ข้อ

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย แบบสอบถามที่ใช้รวบรวมข้อมูลการนำประเภทของสารสนเทศทางการบัญชีทั้งแขนงการบัญชีการเงิน และการบัญชีบริหารไปใช้ในลักษณะหน้างานการบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน จากการนำไปใช้มากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุด กำหนดรูปแบบคำถาม ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สร้างตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ ดังนี้

1	หมายถึง	นำไปใช้น้อยที่สุด
2	หมายถึง	นำไปใช้น้อย
3	หมายถึง	นำไปใช้ปานกลาง
4	หมายถึง	นำไปใช้มาก
5	หมายถึง	นำไปใช้มากที่สุด

2.4 ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับลักษณะที่กำหนดไว้ในนิยามศัพท์เฉพาะ

2.5 จัดทำแบบสอบถามเพื่อไปทดลองใช้ (try out) กับพนักงานในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ

2.6 การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและธุรกิจอุตสาหกรรมบริการไปทดลองใช้กับพนักงาน กลุ่มบริษัทธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตและธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ วิเคราะห์โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้ แบบสอบถามการเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตและธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ มีความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้ 0.93

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลตัวอย่างไว้โดยวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

4.1 เตรียมแบบสอบถามให้สอดคล้องกับจำนวนตัวอย่างที่กำหนดไว้

4.2 ดำเนินการแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลตามวิธีการสุ่มตัวอย่าง

4.3 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างคนละ 1 ชุด

สำหรับการวัดระดับการนำไปใช้ ผู้วิจัยใช้คำถามแบบให้ตอบตามระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีการเรียงลำดับทางเลือก คือ นำไปใช้มากที่สุด นำไปใช้มาก นำไปใช้ปานกลาง นำไปใช้น้อย และนำไปใช้น้อยที่สุด โดยกำหนดค่าคะแนนแต่ละระดับวัด ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	นำไปใช้มากที่สุด
4	นำไปใช้มาก
3	นำไปใช้ปานกลาง
2	นำไปใช้น้อย
1	นำไปใช้น้อยที่สุด

และใช้การวิเคราะห์ระดับคะแนนด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และเกณฑ์ของการแปลความหมายค่าเฉลี่ย

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง	นำไปใช้มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง	นำไปใช้มาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง	นำไปใช้ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง	นำไปใช้น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	นำไปใช้น้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

TNI

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประเภทและลักษณะของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ และ สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1

สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2

สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

ส่วนที่ 3

สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการและเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

ส่วนที่ 4

สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการและเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

TNI

TAHITI - NICHI INSTITUTE OF TECHNOLOGY

ส่วนที่ 1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ประเภทของอุตสาหกรรม ทุนจดทะเบียน สาขาทางการศึกษาที่สำเร็จ ประสบการณ์การบริหาร และระดับการบริหาร มีดังนี้

ตารางที่ 1 ร้อยละของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามในอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม		ร้อยละ
ประเภทอุตสาหกรรม	ผลิต	70.7
	บริการ	29.3
ทุนจดทะเบียน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท	6.4
	50-200 ล้านบาท	40.4
	มากกว่า 200 ล้านบาท	53.2
สาขาทางการศึกษาที่สำเร็จ	เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจ	61.7
	ไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจ	38.3
ประสบการณ์การบริหาร	ต่ำกว่า 3 ปี	17
	3 – 5 ปี	42.6
	มากกว่า 5 ปี	40.4
ระดับการบริหาร	ระดับสูง	2.6
	ระดับกลาง	20.6
	ระดับหน่วยงาน	76.8

จากตารางที่ 1 ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า อยู่ในอุตสาหกรรมการผลิต ร้อยละ 70.7 และอยู่ในอุตสาหกรรมบริการร้อยละ 29.3 ประกอบด้วย บริษัทที่มีทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท ร้อยละ 6.4 ทุนจดทะเบียนระหว่าง 50-200 ล้านบาท ร้อยละ 40.4 และทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาทเท่ากับ ร้อยละ 53.2 โดยผู้บริหารสำเร็จการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจร้อยละ 61.7 และไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจร้อยละ 38.3 ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การบริหารต่ำกว่า 3 ปี ที่ร้อยละ 17 มีประสบการณ์ 3 – 5 ปี ร้อยละ 42.6 และมากกว่า 5 ปีที่ร้อยละ 40.4 เป็นผู้บริหารระดับสูงร้อยละ 2.6 ระดับกลางร้อยละ 20.6 และเป็นผู้บริหารระดับหน่วยงานร้อยละ 76.8

ส่วนที่ 2 สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ

แสดงผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชี ทั้งแผนงานบัญชีการเงิน และแผนงานบัญชีบริหาร เพื่อลักษณะของหน้าที่งานทางการบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงาน และการนำไปใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ

ตารางที่ 2 การนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้ในการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรม

หน้าที่งานทางการบริหาร	การใช้สารสนเทศทางการบัญชี		
	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
การวางแผน	3.9524	.74097	มาก
การควบคุม	4.3265	.54817	มาก
การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.4805	.60771	ปานกลาง
การใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ	3.9208	.63228	มาก

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยภาพรวมของการนำสารสนเทศทางการบัญชีที่ได้นำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานการบริหารของทั้งกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้สำหรับหน้าที่งานการบริหารของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 3.9208 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.3265 เป็นการนำไปใช้ในระดับมาก อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการวางแผนในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 3.9524 และนำไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4805

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมผลิตและการบริการ

หน้าที่งานทางการบริหาร	การใช้สารสนเทศทางการบัญชี						t	p-value
	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ				
	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้		
การวางแผน	4.1861	.64170	มาก	3.7195	.83661	มาก	6.099*	.001
การควบคุม	4.3912	.49395	มาก	4.2552	.66313	มาก	.168	.867
การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.5386	.51474	มาก	3.4224	.65262	ปานกลาง	8.044*	.000
การใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ	4.0386	.55013	มาก	3.7990	.71745	มาก	6.410*	.003

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยภาพรวมของสารสนเทศทางการบัญชี ทั้งประเภทของแผนงานบัญชีการเงินและแผนงานบัญชีบริหาร ที่ได้นำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานการบริหารของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น พบว่า ค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้สำหรับหน้าที่งานทางการบริหารในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.0386 และ 3.7990 ตามลำดับ โดยที่ลักษณะการนำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้นั้น ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3912 มาคือ ใช้ในการวางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1861 และ 3.5386 ตามลำดับ สำหรับอุตสาหกรรมบริการ ใช้เพื่อการควบคุมและการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2552 และ 3.7195 ตามลำดับ และนำไปใช้สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4224 กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตและอุตสาหกรรมบริการ มีการนำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้เพื่อวางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการนำไปใช้เพื่อการควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบลักษณะการใช้สารสนเทศทางบัญชีของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามทุนจดทะเบียน

ลักษณะการนำสารสนเทศไปใช้บริหารจัดการ	ทุนจดทะเบียน									f	p-value
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท			มากกว่า 50-200 ล้านบาท			มากกว่า 200 ล้านบาท				
	N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.		
การวางแผน	27	3.5799	.32026	171	3.8504	.63099	225	4.4284	.80691	15.049*	.008
การควบคุม		3.9261	.46532		4.2657	.48620		4.7779	.58088	9.358*	.001
การประเมินผลปฏิบัติงาน		2.8736	.46532		3.1255	.64623		4.4426	.54098	20.190*	.027
		3.4599	.41697		3.7472	.58781		4.5496	.64292	10.663*	.015

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางบัญชีในลักษณะหน้าที่งานการบริหารของอุตสาหกรรมการผลิตและบริการจำแนกตามทุนจดทะเบียน พบว่า ธุรกิจกลุ่มที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้สำหรับการบริหารจัดการมากที่สุด โดยนำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5496 และกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 50-200 ล้านบาท นำไปใช้ในลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 3.7472 และกลุ่มที่นำไปใช้น้อยที่สุดคือกลุ่มทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท ซึ่งใช้สารสนเทศทางบัญชีในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4599

ธุรกิจทุกกลุ่มทุนจดทะเบียน นำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้ในลักษณะของการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท กลุ่มที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 50 - 200 ล้านบาท และกลุ่มที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.9261 4.2657 และ 4.7779 ตามลำดับ

ธุรกิจทุกกลุ่มทุนจดทะเบียนนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้ในการวางแผนระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5799 3.8504 และ 4.4284 ตามลำดับ ส่วนการนำไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น กลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท และทุนจดทะเบียนมากกว่า 50 - 200 ล้านบาท ได้นำไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.8736 และ 3.1255 ตามลำดับ ธุรกิจกลุ่มที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4426 และเป็นกลุ่มที่นำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้ในลักษณะของการประเมินผลการปฏิบัติงานมากกว่าการนำไปใช้เพื่อการวางแผน และจากการทดสอบ f-test พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีทุนจดทะเบียนที่ต่างกัน มีการนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้เพื่อการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.1 เปรียบเทียบลักษณะการใช้สารสนเทศทางบัญชีการเงินของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามทุนจดทะเบียน

ลักษณะการนำสารสนเทศประเภทบัญชีการเงินไปใช้บริหารจัดการ	ทุนจดทะเบียน									f	p-value
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท			มากกว่า 50-200 ล้านบาท			มากกว่า 200 ล้านบาท				
	N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.		
การวางแผน	27	3.9620	.76695	171	4.4094	.49316	225	4.5142	.92148	27.350*	.003
การควบคุม		4.1378	.53423		4.5789	.51839		4.7445	.70692	9.881*	.000
การประเมินผลปฏิบัติงาน		3.2244	.71500		3.4113	.74821		4.5726	.50271	16.092*	.012
		3.7747	.67206		4.1332	.5659		4.6104	.71037	8.519*	.002

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.1 แสดงการใช้ประเภทสารสนเทศทางการเงินในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรมการผลิตและบริการจำแนกตามทุนจดทะเบียน พบว่า ธุรกิจกลุ่มที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำสารสนเทศทางการเงินไปใช้สำหรับการบริหารจัดการมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6104 และกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 50-200 ล้านบาท นำไปใช้ในลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 4.1332 และกลุ่มที่นำไปใช้น้อยที่สุดคือธุรกิจกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท โดยนำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในระดั้มากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7747

ธุรกิจทุกกลุ่มทุนจดทะเบียน นำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในลักษณะของการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 50-200 ล้านบาท และกลุ่มที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท มีการนำไปใช้ในระดั้มากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5789 และ 4.7445 ตามลำดับ กลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท นำไปใช้ในระดั้มากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1378

ธุรกิจกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท และกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 50-200 ล้านบาท นำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการวางแผนระดั้มากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.9620 และ 4.4094 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำไปใช้วางแผนในระดั้มากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 4.5142 สำหรับการนำไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น กลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท และทุนจดทะเบียนมากกว่า 50-200 ล้านบาท ได้นำไปใช้ในระดั้มากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.2244และ 3.4113 ตามลำดับ ธุรกิจกลุ่มที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำไปใช้ในระดั้มากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5726 และเป็นกลุ่มที่นำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในลักษณะของการประเมินผลการปฏิบัติงานมากกว่าการนำไปใช้เพื่อการวางแผน และจากการทดสอบ f-test พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีทุนจดทะเบียนที่ต่างกัน มีการนำสารสนเทศทางการเงินไปใช้เพื่อการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบลักษณะการใช้สารสนเทศทางบัญชีบริหารของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามทุนจดทะเบียน

ลักษณะการนำสารสนเทศประเภทบัญชีบริหารไปใช้บริหารจัดการ	ทุนจดทะเบียน									f	p-value
	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท			มากกว่า 50-200 ล้านบาท			มากกว่า 200 ล้านบาท				
	N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.	N	Mean	S.D.		
การวางแผน	27	3.1978	.74597	171	3.2914	.74100	225	4.3425	.44263	15.995*	.034
การควบคุม		3.7144	.43811		3.9526	.43741		4.8112	.50637	18.739*	.001
การประเมินผลปฏิบัติงาน		2.5229	.58578		2.8396	.70995		4.3125	.48038	17.157*	.012
		3.1450	.58995		3.3612	.62945		4.4887	.47646	10.544*	.004

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.2 แสดงการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรมการผลิตและบริการจำแนกตามทุนจดทะเบียน พบว่า ธุรกิจกลุ่มที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้สำหรับการบริหารจัดการมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4887 ส่วนกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท และกลุ่มทุนจดทะเบียนมากกว่า 50-200 ล้านบาท นำไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1450 และ 3.3612 ตามลำดับ และทุกกลุ่มนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในลักษณะของการควบคุมมากที่สุด โดยนำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7144 และ 3.9526 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.8112

ธุรกิจทุกกลุ่มทุนจดทะเบียน นำสารสนเทศทางบัญชีบริหารไปใช้ในลักษณะของการวางแผนเป็นลำดับถัดมา โดยกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท และกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 50-200 ล้านบาท นำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการวางแผน และประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1978 และ 3.2914 กับ 2.5229 และ 2.8396 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำไปใช้วางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3425 และ 4.3125 ตามลำดับ และจากการทดสอบ f-test พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีทุนจดทะเบียนที่ต่างกัน มีการนำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้เพื่อการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การใช้สารสนเทศทางบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา

สาขาที่สำเร็จการศึกษา	สารสนเทศทางการบัญชีนำไปใช้ในการบริหารจัดการ	N	Mean	S.D.	ระดับการนำไปใช้
เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ	การวางแผน	261	4.1067	.32026	มาก
	การควบคุม	261	3.9261	.46532	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	261	3.8736	.46532	มาก
			3.7932	.41696	มาก
ไม่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ	การวางแผน	162	3.7989	.63099	มาก
	การควบคุม	162	4.0838	.48620	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	162	3.3168	.64623	ปานกลาง
			3.7332	.58781	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางบัญชีในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรม การผลิตและบริการจำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา พบว่า ธุรกิจกลุ่มที่ผู้บริหารมีสาขาที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ ได้นำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้สำหรับการบริหารจัดการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7932 มากกว่าธุรกิจกลุ่มที่ผู้บริหารมีสาขาที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.7332 โดยผู้บริหารกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0838 นำไปใช้เพื่อการวางแผน และประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 3.7989 และ 3.3168 ตามลำดับ ส่วนผู้บริหารกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ นำไปใช้เพื่อการวางแผนมากที่สุด ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1067 นำไปใช้เพื่อการควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดมาในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.9261 และ 3.8736 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.1 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา

สาขาที่สำเร็จการศึกษา	สารสนเทศทางการบัญชีการเงินนำไปใช้ในการบริหารจัดการ	Mean	S.D.	ระดับการนำไปใช้
เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ	การวางแผน	4.1410	.65237	มาก
	การควบคุม	4.5178	.51497	มากที่สุด
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.2903	.65329	ปานกลาง
		3.9830	.60687	มาก
ไม่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ	การวางแผน	4.0460	.71990	มาก
	การควบคุม	4.2218	.53309	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.3212	.81245	ปานกลาง
		3.8630	.68848	มาก

จากตารางที่ 5.1 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางบัญชีการเงินในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรมการผลิตและบริการจำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา พบว่า ธุรกิจกลุ่มที่ผู้บริหารมีสาขาที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ ได้นำสารสนเทศทางบัญชีทางการเงินไปใช้สำหรับการบริหารจัดการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.9830 มากกว่าธุรกิจกลุ่มที่ผู้บริหารมีสาขาที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.8630 โดยผู้บริหารทั้งสองกลุ่ม นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุดในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1410 และ 4.2218 ตามลำดับ และนำไปใช้เพื่อการวางแผน กับประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 3.7989 และ 3.2903 กับ 4.0460 และ 3.3212 ตามลำดับ

ตารางที่ 5.2 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการของสองอุตสาหกรรมจำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา

สาขาที่สำเร็จการศึกษา	สารสนเทศทางการบัญชีบริหารนำไปใช้ในการบริหารจัดการ	Mean	S.D.	ระดับการนำไปใช้
เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ	การวางแผน	4.0724	.71047	มาก
	การควบคุม	4.4418	.45470	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.5125	.68432	มาก
		4.0089	.61649	มาก
ไม่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ	การวางแผน	3.5517	.78472	มาก
	การควบคุม	3.9459	.43959	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.3125	.57662	ปานกลาง
		3.6033	.60131	มาก

จากตารางที่ 5.2 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรมการผลิตและบริการจำแนกตามสาขาที่สำเร็จการศึกษา พบว่า ธุรกิจกลุ่มที่ผู้บริหารมีสาขาที่สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ ได้นำสารสนเทศทางการบัญชีทางบัญชีบริหารไปใช้สำหรับการบริหารจัดการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0089 มากกว่าธุรกิจกลุ่มที่ผู้บริหารมีสาขาที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่เกี่ยวกับการบริหารธุรกิจซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.6033 โดยผู้บริหารทั้งสองกลุ่มได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุดในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4418 และ 3.9459 ตามลำดับ และนำไปใช้เพื่อการวางแผน กับประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 4.0724 และ 3.5125 กับ 3.5517 และ 3.3125 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร

ประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร	สารสนเทศทางการบัญชีนำไปใช้ในการบริหารจัดการ	N	Mean	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ต่ำกว่า 3 ปี	การวางแผน	72	3.5257	.32026	มาก
	การควบคุม	72	4.0620	.46532	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	72	3.0681	.44352	ปานกลาง
			3.5519	.40971	มาก
3-5 ปี	การวางแผน	180	3.9537	.63099	มาก
	การควบคุม	180	4.4366	.48620	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	180	3.3728	.64623	ปานกลาง
			3.9210	.58780	มาก
มากกว่า 5 ปี	การวางแผน	171	4.3803	.80691	มาก
	การควบคุม	171	4.4709	.58088	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	171	4.0080	.54098	มาก
			4.2864	.64290	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางการบัญชีในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรม การผลิตและบริการจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร พบว่า ธุรกิจกลุ่มที่ผู้บริหารมีประสบการณ์ใน ตำแหน่งบริหารมากกว่า 5 ปี นำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้สำหรับการบริหารจัดการมากที่สุด ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.2864 และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร 3 - 5 ปี และต่ำกว่า 3 ปี นำไปใช้ในลำดับถัดมาที่ ค่าเฉลี่ย 3.9210 และ 3.5519 ตามลำดับ โดยผู้บริหารทุกกลุ่มนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้ในการควบคุมมาก ที่สุด ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.4709 4.4366 และ 4.0620 ตามลำดับ และนำไปใช้เพื่อการวางแผนเป็นลำดับถัด มาที่ค่าเฉลี่ย 4.3803 3.9537 และ 3.5257 ตามลำดับ และนำไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับ สุดท้าย ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.0080 และค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางที่ 3.3728 และ 3.0681 ตามลำดับ

ตารางที่ 6.1 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตาม ประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร

ประสบการณ์ใน ตำแหน่งบริหาร	สารสนเทศทางการบัญชีการเงิน นำไปใช้ในการบริหารจัดการ	Mean	S.D.	ระดับการ นำไปใช้
ต่ำกว่า 3 ปี	การวางแผน	3.6326	.58168	มาก
	การควบคุม	4.2073	.51746	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.4550	.87664	ปานกลาง
		3.7649	.65853	มาก
3-5 ปี	การวางแผน	4.0944	.67763	มาก
	การควบคุม	4.5822	.52317	มากที่สุด
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.5024	.54411	มาก
		4.0597	.58242	มาก
มากกว่า 5 ปี	การวางแผน	4.4245	.86297	มาก
	การควบคุม	4.4906	.49863	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	4.0139	.72176	มาก
		4.3097	.69445	มาก

จากตารางที่ 6.1 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางบัญชีการเงินในลักษณะหน้าที่งานบริหารของ อุตสาหกรรมการผลิตและบริการจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร พบว่า ธุรกิจกลุ่มที่ผู้บริหารมี ประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารมากกว่า 5 ปี นำสารสนเทศทางการบัญชีการเงิน ไปใช้สำหรับการบริหารจัดการ มากที่สุด ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.3097 และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร 3 - 5 ปี และต่ำกว่า 3 ปี นำไปใช้ในลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 4.0597 และ 3.7649 ตามลำดับ โดยผู้บริหารทุกกลุ่มนำสารสนเทศทางการบัญชี การเงินไปใช้ในการควบคุมมากที่สุด ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4906 และในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.5822 และ 4.2073ตามลำดับ นำไปใช้เพื่อการวางแผนเป็นลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 4.4245 4.0944 และ 3.6326 ตามลำดับ และนำไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับสุดท้าย ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.0139 และ 3.5024 และ ค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางที่ 3.4550 ตามลำดับ

ตารางที่ 6.2 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร

ประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร	สารสนเทศทางการบัญชีบริหารนำไปใช้ในการบริหารจัดการ	Mean	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ต่ำกว่า 3 ปี	การวางแผน	3.4187	.81664	ปานกลาง
	การควบคุม	3.9166	.49650	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.6812	.72453	มาก
		3.6721	.67574	มาก
3-5 ปี	การวางแผน	3.8129	.59597	มาก
	การควบคุม	4.2911	.31998	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.2433	.59302	ปานกลาง
		3.7824	.51299	มาก
มากกว่า 5 ปี	การวางแผน	4.3361	.83063	มาก
	การควบคุม	4.2512	.59930	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	4.0021	.43605	มาก
		4.2631	.62185	มาก

จากตารางที่ 6.2 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรมการผลิตและบริการจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร พบว่า ธุรกิจกลุ่มที่ผู้บริหารมีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารมากกว่า 5 ปี นำสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร ไปใช้สำหรับการบริหารจัดการมากที่สุด ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.2631 และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร 3 - 5 ปี นำไปใช้ในลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 3.7824 และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารต่ำกว่า 3 ปี นำไปใช้ในลำดับสุดท้าย ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.6721

ผู้บริหารกลุ่มที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร 3 - 5 ปี และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารต่ำกว่า 3 ปี นำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการควบคุมมากที่สุด ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.2911 และ 3.9166 ตามลำดับ และกลุ่มผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารมากกว่า 5 ปี นำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการควบคุม ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.2512

สำหรับการนำไปใช้เพื่อการวางแผน กลุ่มผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารมากกว่า 5 ปีนำไปใช้มากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3361 ถัดมาคือกลุ่มผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตำแหน่งบริหาร 3 - 5 ปี นำไปใช้ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.8129 และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารต่ำกว่า 3 ปี นำไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4187

การนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน กลุ่มผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารมากกว่า 5 ปี และกลุ่มที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารต่ำกว่า 3 ปี นำไปใช้ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.0021 และ 3.6812 ส่วนกลุ่มที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหาร 3 - 5 ปี นำไปใช้ค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางที่ 3.2433

ตารางที่ 7 การใช้สารสนเทศทางบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรม จำแนกตามระดับของตำแหน่งบริหาร

ระดับของตำแหน่งบริหาร	สารสนเทศทางบัญชีนำไปใช้ในการบริหารจัดการ	N	Mean	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ระดับสูง	การวางแผน	11	4.3838	.32026	มาก
	การควบคุม	11	4.3145	.46532	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	11	4.1254	.46532	มาก
			4.2746	.41585	มาก
ระดับกลาง	การวางแผน	87	4.0405	.63099	มาก
	การควบคุม	87	4.5406	.48620	มากที่สุด
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	87	3.4655	.64623	ปานกลาง
			4.0155	.58358	มาก
ระดับหน่วยงาน	การวางแผน	325	3.4380	.80691	ปานกลาง
	การควบคุม	325	4.1203	.58088	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	325	2.8572	.54098	ปานกลาง
			3.4718	.64280	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางบัญชีในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรม การผลิตและบริการจำแนกตามระดับของตำแหน่งบริหาร พบว่า กลุ่มผู้บริหารระดับสูง ได้นำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้สำหรับการบริหารจัดการมากที่สุดในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2746 และกลุ่มผู้บริหารระดับกลาง และระดับหน่วยงาน นำไปใช้ในลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 4.0155 และในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4718 ตามลำดับ โดยผู้บริหารระดับกลาง นำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้ควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5406 ส่วนกลุ่มผู้บริหารระดับสูง และระดับหน่วยงานนำไปใช้ในลำดับถัดมาในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3145 และ 4.1203 ตามลำดับ กลุ่มผู้บริหารระดับสูงได้นำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้ในการวางแผนมากที่สุด ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3838 ถัดมากลุ่มผู้บริหารระดับกลาง นำไปใช้ที่ค่าเฉลี่ย 4.0405 และกลุ่มผู้บริหารระดับหน่วยงานนำไปใช้ในระดับปานกลางที่ 3.4380

สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงาน กลุ่มผู้บริหารระดับสูง นำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1254 ถัดมา กลุ่มผู้บริหารระดับกลาง และระดับหน่วยงานนำไปใช้ในระดับกลางที่ค่าเฉลี่ย 4.0405 และกลุ่มผู้บริหารระดับหน่วยงานนำไปใช้ในระดับปานกลางที่ 3.4655 และ 2.8572 ตามลำดับ

ตารางที่ 7.1 การใช้สารสนเทศทางการเงินเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามระดับของตำแหน่งบริหาร

ระดับของตำแหน่งบริหาร	สารสนเทศทางการเงินนำไปใช้ในการบริหารจัดการ	Mean	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ระดับสูง	การวางแผน	4.4323	.36228	มาก
	การควบคุม	4.4451	.32365	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.8985	.49755	มาก
		4.2586	.39449	มาก
ระดับกลาง	การวางแผน	4.1989	.64906	มาก
	การควบคุม	4.4826	.50366	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.6276	.77878	มาก
		4.1030	.64383	มาก
ระดับหน่วยงาน	การวางแผน	3.4909	.40151	ปานกลาง
	การควบคุม	4.2458	.55780	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.0325	.84279	ปานกลาง
		3.5897	.60170	มาก

จากตารางที่ 7.1 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางการเงินในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรมการผลิตและบริการจำแนกตามระดับของตำแหน่งบริหาร พบว่า กลุ่มผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง และระดับหน่วยงาน ได้นำสารสนเทศทางการเงินไปใช้สำหรับการบริหารจัดการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2586 และกลุ่มผู้บริหารระดับกลาง และระดับหน่วยงาน นำไปใช้ในลำดับถัดมาที่ค่าเฉลี่ย 4.1030 และ 3.5897 ตามลำดับ โดยผู้บริหารระดับกลาง นำไปใช้ในการควบคุมมากที่สุดในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4826 ส่วนกลุ่มผู้บริหารระดับสูง และระดับหน่วยงาน นำไปใช้ในลำดับถัดมาในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4451 และ 4.2458 ตามลำดับ

กลุ่มผู้บริหารระดับสูงได้นำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการวางแผนมากที่สุด ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4323 ถัดมากลุ่มผู้บริหารระดับกลาง นำไปใช้ที่ค่าเฉลี่ย 4.1989 และกลุ่มผู้บริหารระดับหน่วยงาน นำไปใช้ในระดัปานกลางที่ 3.4909

สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงาน กลุ่มผู้บริหารระดับสูง นำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8985 ถัดมากลุ่มผู้บริหารระดับกลาง นำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6276 และกลุ่มผู้บริหารระดับหน่วยงานนำไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.0325

ตารางที่ 7.2 การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการของสองกลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามระดับของตำแหน่งบริหาร

ระดับของตำแหน่งบริหาร	สารสนเทศทางการบัญชีบริหารนำไปใช้ในการบริหารจัดการ	Mean	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ระดับสูง	การวางแผน	4.3354	.32289	มาก
	การควบคุม	4.1838	.46067	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	4.3523	.67153	มาก
		4.2905	.48503	มาก
ระดับกลาง	การวางแผน	3.8821	.79493	มาก
	การควบคุม	4.5985	.46989	มากที่สุด
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.3034	.55057	ปานกลาง
		3.9280	.60513	มาก
ระดับหน่วยงาน	การวางแผน	3.3851	.82543	ปานกลาง
	การควบคุม	3.9947	.30151	มาก
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน	2.6818	.70452	ปานกลาง
		3.3539	.61048	ปานกลาง

จากตารางที่ 7.2 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารในลักษณะหน้าที่งานบริหารของอุตสาหกรรมการผลิตและบริการจำแนกตามระดับของตำแหน่งบริหาร พบว่า กลุ่มผู้บริหารระดับสูง และระดับกลาง ได้นำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้สำหรับการบริหารจัดการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2905 และ 3.9280 ตามลำดับ กลุ่มผู้บริหารระดับหน่วยงาน นำไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3539 โดยผู้บริหารระดับกลาง นำไปใช้ในการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5985 ส่วนกลุ่มผู้บริหารระดับสูง และระดับหน่วยงาน นำไปใช้ในลำดับถัดมาในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1838 และ 3.9947 ตามลำดับ

กลุ่มผู้บริหารระดับสูงได้นำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการวางแผนมากที่สุด ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3354 ถัดมากลุ่มผู้บริหารระดับกลาง นำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8821 และกลุ่มผู้บริหารระดับหน่วยงานนำไปใช้ในระดับปานกลางที่ 3.3851

สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติงาน กลุ่มผู้บริหารระดับสูง นำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3523 ถัดมาเป็นกลุ่มผู้บริหารระดับกลาง และกลุ่มผู้บริหารระดับหน่วยงานนำไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3034 และ 2.6818 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3

สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ เปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ

และ

แสดงผลการใช้ประเภทสารสนเทศทางการบัญชีแผนกบัญชีการเงิน ประกอบด้วย รายงานทางการเงิน ซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และผลของการวิเคราะห์งบการเงิน เพื่อลักษณะของหน้างาน ทางการบริหารด้านการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน และเปรียบเทียบการนำไปใช้ใน ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ

- 1.1 ผลการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ
- 1.2 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ด้านการวางแผน
- 1.3 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ด้านการควบคุม
- 1.4 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.1 ผลการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ

ตารางที่ 8 ผลการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

การบัญชีการเงินใช้ในลักษณะหน้างานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	4.2952	.88230	มาก
ด้านการควบคุม	4.4871	.54893	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.7361	.75061	มาก
สารสนเทศทางการบัญชีการเงินนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.1728	.72728	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินที่ได้นำไปใช้ในการบริหารจัดการ ของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม ในลักษณะหน้างานการบริหารซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1728 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้ นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.4871 เป็นการนำไปใช้ในระดั้มาก และนำไปใช้ในการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2952 และ 3.7361

ตารางที่ 9 ผลเปรียบเทียบการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม การผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

การใช้สารสนเทศ ทางการบัญชีการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p - value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	4.4240	.65213	4.1663	.94748	-2.515*	.005
ด้านการควบคุม	4.5030	.75713	4.4711	.82522	5.115	.073
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.7129	.77005	3.7592	.97410	8.136*	.001
สารสนเทศทางบัญชีการเงิน นำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.2133	.72643	4.1322	.91560	6.180*	.015

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยภาพรวมของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ ในลักษณะหน้าที่งานการบริหารซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ค่าเฉลี่ยการนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2133 และ 4.1322 ตามลำดับ

ลักษณะของการนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้ ผู้บริหารทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5030 อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการวางแผน และประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4240 และ 3.7129 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุม การวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4711 4.1663 และ 3.7592 ตามลำดับ และจากการทดสอบ t-test พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกัน ในลักษณะหน้าที่งานบริหารด้านการวางแผน และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการควบคุมมีการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการวางแผน

ตารางที่ 10 การนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการวางแผนของสองกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงิน	MEAN	S.D.	ระดับ
รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	4.3577	.85786	มาก
ผลการวิเคราะห์งบการเงิน	4.2326	.90675	มาก
การใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการวางแผน	4.2952	.88230	มาก

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงิน ไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการวางแผนในธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า มีการใช้ประเภทของสารสนเทศทางการบัญชีแขนงการเงิน อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2952 โดยนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3577 และ 4.2326 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางบัญชีการเงินไปใช้ในการวางแผนจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	4.5056	.59026	มากที่สุด	4.2097	.97709	มาก
ผลการวิเคราะห์งบการเงิน	4.3424	.71524	มาก	4.1228	.91788	มาก
สารสนเทศทางบัญชีการเงินนำไปใช้วางแผน	4.4240	.65213	มาก	4.1663	.94748	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางบัญชีการเงินเพื่อการวางแผนเปรียบเทียบระหว่างธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4240 ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1663 โดยธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5056 และใช้ข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3424 สำหรับธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1663 โดยใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2097 และ 4.1228 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 ผลการนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน	4.7972	.78532	มากที่สุด	4.8596	.83555	มากที่สุด
มูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน	4.5504	.80058	มากที่สุด	4.2197	.80338	มาก
มูลค่าหนี้สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน	4.1984	.90053	มาก	3.9922	.83786	มาก
มูลค่าเงินทุนที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน	4.4820	.93482	มาก	3.4971	.88386	ปานกลาง
แหล่งที่มา/ใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสด	4.5001	.88942	มากที่สุด	4.4801	.82481	มาก
รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	4.5056	.86213	มากที่สุด	4.2097	.83709	มาก

จากตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเพื่อการวางแผน เปรียบเทียบระหว่างธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลจากรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5056 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการซึ่งใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2097 ที่ โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนของกิจการ/หน่วยงาน มูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูลแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสดของกิจการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7972 4.5504 และ 4.5001 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลมูลค่าเงินทุนที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ และมูลค่าหนี้สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4820 และ 4.1984 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.8596 และใช้ข้อมูลแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสดของกิจการ มูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ มูลค่าหนี้สินที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ และข้อมูลมูลค่าเงินทุนที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4801 4.2197 3.9922 และ 3.4971 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ผลการนำข้อมูลผลการวิเคราะห์ทางการเงินไปใช้ในการวางแผนจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลผลการวิเคราะห์ทางการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบความสามารถทำกำไร	4.5568	.93679	มากที่สุด	4.5258	.82921	มากที่สุด
การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบสภาพคล่อง	4.2914	.77540	มาก	4.4352	.88981	มาก
การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย	4.0062	.95551	มาก	3.8346	.85857	มาก
การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สิน	4.5152	.84109	มากที่สุด	3.6956	.91395	มาก
ผลการวิเคราะห์ทางการเงิน	4.3424	.87719	มาก	4.1228	.87288	มาก

จากตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลผลการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อการวางแผน เปรียบเทียบระหว่างธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลผลการวิเคราะห์ทางการเงินไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3424 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1228 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบความสามารถทำกำไรของกิจการ/หน่วยงาน และ ข้อมูลการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5568 และ 4.5152 ตามลำดับ ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบสภาพคล่องของกิจการ และข้อมูลการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2914 และ 4.0062 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบความสามารถทำกำไรของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5258 และใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบสภาพคล่องของกิจการ ข้อมูลการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย และข้อมูลการวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4352 3.8346 และ 3.6956 ตามลำดับ

3.2 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการควบคุม

ตารางที่ 14 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการควบคุมของกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการเงิน	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	4.7090	.53697	มากที่สุด
ผลการวิเคราะห์ทางการเงิน	4.2651	.56270	มาก
การใช้สารสนเทศทางการเงินเพื่อการควบคุม	4.4871	.54893	มาก

จากตารางที่ 14 แสดงค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางการเงิน ไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมในธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ประเภทของการใช้สารสนเทศทางการเงินซึ่งแผนงานบัญชีการเงิน อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4871 โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้นำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และผลการวิเคราะห์ทางการเงินไปใช้ในการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7090 และในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2651 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ผลการนำเสนอสารสนเทศทางการเงินที่ใช้ในการควบคุมจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	4.6956	.77516	มากที่สุด	4.7224	.79278	มากที่สุด
ผลการวิเคราะห์งบการเงิน	4.3104	.73910	มาก	4.2198	.85767	มาก
สารสนเทศทางการเงินนำไปใช้ควบคุม	4.5030	.75713	มากที่สุด	4.4711	.82522	มาก

จากตารางที่ 15 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินเพื่อการควบคุมเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตนำเสนอสารสนเทศทางการเงินไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5030 มากกว่าธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการนำเสนอข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4711 โดยธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6956 และใช้ข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3104 สำหรับธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7224 และข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2198

ตารางที่ 16 ผลการนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการควบคุมจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน	4.7129	.74310	มากที่สุด	4.8732	.85059	มากที่สุด
มูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน	4.8892	.86099	มากที่สุด	4.7195	.86950	มากที่สุด
มูลค่าหนี้สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน	4.5843	.68891	มากที่สุด	4.5885	.81005	มากที่สุด
มูลค่าเงินทุนที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน	4.5713	.71815	มากที่สุด	4.4709	.83114	มาก
แหล่งที่มา/ใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสด	4.7202	.75391	มากที่สุด	4.9601	.63112	มากที่สุด
รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	4.6956	.75300	มากที่สุด	4.7224	.79848	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเพื่อการควบคุม เปรียบเทียบระหว่างธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ทั้งธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ นำข้อมูลจากรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้เพื่อการควบคุมมากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7224 และ 4.6956 ตามลำดับ โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ/หน่วยงาน ข้อมูลแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสดของกิจการ ข้อมูลผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนของกิจการ/หน่วยงาน มูลค่าหนี้สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน และใช้ข้อมูลมูลค่าเงินทุนที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.8892 4.7202 4.7129 4.5843 และ 4.5713 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสดของกิจการ ข้อมูลผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนของกิจการ/หน่วยงาน มูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ และข้อมูลมูลค่าหนี้สินที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.9601 4.8732 4.7195 และ 4.5885 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลมูลค่าเงินทุนที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4709

ตารางที่ 17 ผลการนำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการควบคุมจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถทำกำไร	4.5238	.82445	มากที่สุด	4.4009	.82810	มาก
การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบสภาพคล่อง	4.4256	.73401	มาก	4.5229	.90584	มากที่สุด
การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย	4.0008	.76339	มาก	4.2297	1.0578	มาก
การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สิน	4.2915	.67075	มาก	4.0599	.51441	มาก
ผลการวิเคราะห์งบการเงิน	4.3104	.74815	มาก	4.2198	.82654	มาก

จากตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อการควบคุมเปรียบเทียบระหว่างธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3104 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2198 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถทำกำไรของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5238 และใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบสภาพคล่องของกิจการ ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4256 4.2915 และ 4.0008 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบสภาพคล่องของกิจการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5229 ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถทำกำไรของกิจการ/หน่วยงาน ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย และข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4009 4.2297 และ 4.0599 ตามลำดับ

3.3 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 18 ผลการนำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการเงิน	MEAN	S.D.	ระดับ
รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	3.8514	.80246	มาก
ผลการวิเคราะห์งบการเงิน	3.6208	.69876	มาก
การใช้สารสนเทศทางการเงินเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.7361	.75061	มาก

จากตารางที่ 18 แสดงค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงิน ไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานในธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ประเภของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีแผนกการบัญชีการเงิน อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.7361 โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้นำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.8514 และ 3.6208 ตามลำดับ

ตารางที่ 19 ผลการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	3.8027	.73900	มาก	3.9002	.90041	มาก
ผลการวิเคราะห์งบการเงิน	3.6231	.80110	มาก	3.6184	.88780	มาก
สารสนเทศทางบัญชีการเงินนำไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.7129	.77005	มาก	3.7592	.97410	มาก

จากตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน เปรียบเทียบระหว่างอุตสาหกรรมธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการนำข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.7592 มากกว่าธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตซึ่งนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.7129 โดยธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย และข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.8027 และ 3.6231 ตามลำดับ สำหรับธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.9002 และ 3.6184 ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ผลการนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน	4.4732	.70026	มากที่สุด	4.7246	.64611	มากที่สุด
มูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน	3.8092	.80101	มาก	3.5624	.94491	มาก
มูลค่าหนี้สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน	3.1314	.67439	ปานกลาง	3.3457	1.0111	ปานกลาง
มูลค่าเงินทุนที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน	3.5648	.75558	มาก	3.4229	1.0548	ปานกลาง
แหล่งที่มา/ใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสด	4.0351	.76386	มาก	4.4442	.84507	มาก
รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน	3.8027	.73900	มาก	3.9002	.90041	มาก

จากตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน เปรียบเทียบระหว่างธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ทั้งธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ นำข้อมูลจากรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.8027 และ 3.9002 ตามลำดับ โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนของกิจการ/หน่วยงาน ข้อมูลแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสดของกิจการ ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูลมูลค่าเงินทุนที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.4732 4.0351 3.8092 และ 3.5648 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลหนี้สินที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการของกิจการ ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1314

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7246 ใช้ข้อมูลแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสดของกิจการ และมูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.4442 และ 3.5624 ตามลำดับ ใช้ข้อมูลมูลค่าเงินทุนที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ และข้อมูลมูลค่าหนี้สินที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4229 และ 3.3457 ตามลำดับ

ตารางที่ 21 ผลการนำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงิน	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถทำกำไร	3.8246	.75596	มาก	4.0992	.60134	มาก
การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบสภาพคล่อง	3.4396	.74756	ปานกลาง	3.6682	.91871	มาก
การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย	3.3809	.92777	ปานกลาง	3.2294	1.0145	ปานกลาง
การวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สิน	3.8474	.77296	มาก	3.4768	1.0165	ปานกลาง
ผลการวิเคราะห์งบการเงิน	3.6231	.80110	มาก	3.6184	.88780	มาก

จากตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน เปรียบเทียบระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.6231 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.6184 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถทำกำไรของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.8474 และ 3.8246 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบสภาพคล่องของกิจการ และข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4396 และ 3.3809 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถทำกำไรของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบสภาพคล่องของกิจการในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.0992 และ 3.6682 ตามลำดับ ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินของ

กิจการ/หน่วยงาน และข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ย ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4768 และ 3.2294 ตามลำดับ

ตารางที่ 22 สรุปผลการนำรายงานการเงินที่จัดทำตามมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

รายงานการเงินที่ใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	4.3577	.85786	มาก
ด้านการควบคุม	4.7090	.53697	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.8514	.80246	มาก
รายงานทางการเงินนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.3060	.73243	มาก

จากตารางที่ 22 แสดงค่าเฉลี่ยการนำรายงานการเงินที่จัดทำตามมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3060 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.7090 และนำไปใช้ในการวางแผน และการประเมินผลปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3577 และ 3.8514

ตารางที่ 23 ผลเปรียบเทียบการนำรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

รายงานทางการเงิน : การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p-value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	4.5056	.59026	4.2097	.97709	3.769*	.000
ด้านการควบคุม	4.6956	.77516	4.7224	.79278	-3.713	.065
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.8027	.73900	3.9002	.90041	7.452*	.001
รายงานทางการเงินนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.3346	.70150	4.2774	.89010	4.276*	.003

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 แสดงผลเปรียบเทียบการนำรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3346 และ 4.2774 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ ผู้บริหารทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6956 อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการวางแผน และประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5056 และ 3.8027 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7224 และนำไปใช้ด้านการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2097 และ 3.9002 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในลักษณะหน้าที่งานบริหารด้านการวางแผน และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการควบคุมมีการนำไปใช้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 สรุปผลการนำผลการวิเคราะห์รายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

ผลวิเคราะห์รายงานการเงินใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	4.2326	.90675	มาก
ด้านการควบคุม	4.2651	.56270	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.6208	.69876	มาก
ผลการวิเคราะห์รายงานการเงินนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.0395	.72273	มาก

จากตารางที่ 24 แสดงค่าเฉลี่ยการนำผลการวิเคราะห์รายงานทางการเงินที่ไปใช้ในการบริหารจัดการของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม ในลักษณะหน้าที่งานบริหารซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.0395 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.2651 เป็นการนำไปใช้ในระดั้มาก และนำไปใช้ในการวางแผนและการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.2326 และ 3.6208

ตารางที่ 25 ผลเปรียบเทียบการนำผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

ผลการวิเคราะห์งบการเงิน : การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p - value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	4.3424	.71524	4.1228	.91788	3.726*	.001
ด้านการควบคุม	4.3104	.73910	4.2198	.85767	-2.251*	.043
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.6231	.80110	3.6184	.88780	6.739*	.000
ผลการวิเคราะห์งบการเงินนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.0920	.75181	3.9870	.88778	9.488*	.015

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 แสดงผลเปรียบเทียบการนำผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.0920 และ 3.9870 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ ผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำไปใช้เพื่อการวางแผนมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3424 อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการควบคุม และประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.3104 และ 3.6231 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2198 และนำไปใช้ด้านการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.1228 และ 3.6184 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันทุกหน้าที่งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 4

สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการสำหรับหน้าที่ทางการบริหาร ประกอบด้วย งบประมาณแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร การคำนวณต้นทุนวิธีต้นทุนผันแปร การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม การบัญชีต้นทุนมาตรฐาน การวางแผนและตัดสินใจระยะสั้น การบัญชีตามความรับผิดชอบ เพื่อการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

- 1.1 ผลการนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ
- 1.2 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการวางแผน
- 1.3 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการควบคุม
- 1.4 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

4.1 ผลการนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ

ตารางที่ 26 ผลการนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

การบัญชีบริหารใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	3.6106	.92131	มาก
ด้านการควบคุม	4.1594	.65655	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.2250	.85900	ปานกลาง
สารสนเทศทางการบัญชีบริหารนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	3.6650	.81228	มาก

จากตารางที่ 26 แสดงค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางบัญชีบริหารที่ได้นำไปใช้ในการบริหารจัดการของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม ในลักษณะหน้าที่งานบริหารซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน พบว่า อยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 3.6650 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุดและใช้เพื่อการวางแผน ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 4.1594 และ 3.6106 ตามลำดับ และใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2250

ตารางที่ 27 ผลเปรียบเทียบการนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p-value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	3.9483	.59791	3.2728	.90805	6.938*	.005
ด้านการควบคุม	4.2793	.64541	4.0394	.93806	4.691*	.001
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.3645	0.7716	3.0855	0.8681	7.259*	.003
สารสนเทศทางบัญชีบริหารนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	3.8640	.67164	3.4659	.90473	5.657	.001

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 แสดงค่าเฉลี่ยภาพรวมของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการ ในลักษณะหน้าที่งานบริหารซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ค่าเฉลี่ยการนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของ

กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8640 และระดับปานกลางที่ 3.4659 ตามลำดับ

ลักษณะของการนำเสนอสารสนเทศทางการบัญชีทางการบัญชีบริหารไปใช้ ผู้บริหารทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2793 อันดับถัดมาคือนำไปใช้วางแผนที่ค่าเฉลี่ย 3.9483 และใช้ประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3645 สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0394 และนำไปใช้ในการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2728 และ 3.0855 ตามลำดับ และจากการทดสอบ t-test พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำเสนอสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในทุกลักษณะหน้าที่งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 28 ผลเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

การใช้สารสนเทศ ทางการบัญชี เพื่อการบริหารจัดการ	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p-value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
สารสนเทศทางบัญชีการเงิน	4.2133	.72643	4.1322	.91560	1.356*	.003
สารสนเทศทางบัญชีบริหาร	3.8640	.67164	3.4659	.90473	2.761*	.006
สารสนเทศทางการบัญชี นำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.0387	.69904	3.7991	.91016	3.027*	.003

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 แสดงผลเปรียบเทียบการนำเสนอสารสนเทศทางบัญชีการเงิน และสารสนเทศทางบัญชีบริหารที่ได้นำไปใช้ในการบริหารจัดการ พบว่า อุตสาหกรรมผลิตนำเสนอสารสนเทศทางบัญชีไปใช้เพื่อการบริหารจัดการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0387 มากกว่าการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งใช้ระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7991 และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การใช้สารสนเทศทางบัญชีการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2133 และอุตสาหกรรมบริการ นำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1322 สำหรับการใช้สารสนเทศทางบัญชีบริหาร กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8640 และอุตสาหกรรมบริการ นำไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4659 และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตและอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ มากกว่าการใช้สารสนเทศทางบัญชีบริหาร โดยกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตใช้สารสนเทศทางบัญชีการเงินในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2133 มากกว่าการใช้สารสนเทศทางบัญชีบริหารซึ่งใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8640 ส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางบัญชีการเงินในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1322 มากกว่าการใช้สารสนเทศทางบัญชีบริหารซึ่งใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4659

4.2 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการวางแผน

ตารางที่ 29 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการวางแผนของกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับ
งบประมาณ	4.3738	.69325	มาก
แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน	3.7894	.99021	มาก
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร	4.0375	.72818	มาก
การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร	3.1123	1.1392	ปานกลาง
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม	3.1232	1.0870	ปานกลาง
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	3.5106	1.0175	มาก
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ	3.7245	.97894	มาก
การบัญชีตามความรับผิดชอบ	3.2133	.73607	ปานกลาง
การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการวางแผน	3.6106	.92131	มาก

จากตารางที่ 29 แสดงค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร ไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการวางแผนในธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ประเภทของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีแผนการบัญชีบริหาร อยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.6106 โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้นำข้อมูลงบประมาณ ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ และการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการวางแผนในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.3738 4.0375 3.7894 3.7245 และ 3.5106 ตามลำดับ ใช้ข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบ ข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร โดยนำไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2133 3.1232 และ 3.1123 ตามลำดับ

ตารางที่ 30 ผลการนำข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้วางแผน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
งบประมาณ	4.5213	.55444	มากที่สุด	4.2263	.81344	มาก
แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน	4.0673	.66958	มาก	3.5114	1.0461	มาก
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร	4.2154	.63007	มาก	3.8596	.85121	มาก
การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร	3.6268	.78306	มาก	2.5977	1.0015	ปานกลาง
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม	3.2814	.78166	ปานกลาง	2.9649	1.1019	ปานกลาง
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	4.1101	.70672	มาก	2.9111	1.0157	ปานกลาง
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ	4.2625	.66804	มาก	3.1865	1.0731	ปานกลาง
การบัญชีตามความรับผิดชอบ	3.5014	.57742	มาก	2.9252	.90526	ปานกลาง
สารสนเทศทางการบัญชีบริหารนำไปใช้วางแผน	3.9483	.59791	มาก	3.2728	.90805	ปานกลาง

จากตารางที่ 30 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางบัญชีบริหารในการวางแผนเปรียบเทียบระหว่างอุตสาหกรรมธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 3.9483 มากกว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการซึ่งนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2728

ในธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้มีการนำข้อมูลงบประมาณ ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร และการบัญชีตามความรับผิดชอบ ไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5213, 4.2625, 4.2154, 4.1101, 4.0673, 3.6268 และ 3.5014 ตามลำดับ และใช้การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2814

ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้มีการนำข้อมูลงบประมาณ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร และแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน ไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2263, 3.8596 และ 3.5114 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม การบัญชีตามความรับผิดชอบ การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน และการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1865, 2.9649, 2.9252, 2.9111 และ 2.5977 ตามลำดับ

ตารางที่ 31 ผลการนำข้อมูลงบประมาณและแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการวางแผน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
งบประมาณดำเนินงานของกิจการ/ หน่วยงาน	4.7302	.75036	มากที่สุด	4.6116	.76441	มากที่สุด
งบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงาน	4.3123	.70897	มาก	3.8409	.89651	มาก
ข้อมูลงบประมาณ	4.5213	.55444	มากที่สุด	4.2263	.81344	มาก
ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่ จำแนกประเภทตามพฤติกรรม	4.3829	.83325	มาก	3.4562	1.1184	ปานกลาง
ต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าจำแนก ประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุน	3.5802	.75247	มาก	3.7996	1.0686	มาก
ต้นทุนการบริการ หรือต้นทุนสินค้าที่ จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจ	4.2388	.81002	มาก	3.2784	1.1586	ปานกลาง
ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน	4.0673	.66958	มาก	3.5114	1.0461	มาก

จากตารางที่ 31 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลงบประมาณเพื่อการวางแผนของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลงบประมาณไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5213 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2263 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตได้มีการใช้ข้อมูลงบประมาณดำเนินงานของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7302 และใช้ข้อมูลงบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3123

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลงบประมาณดำเนินงานของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6116 และใช้ข้อมูลงบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8409

สำหรับการใช้ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนเพื่อการวางแผนของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0673 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5114 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตได้มีการใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามพฤติกรรม ต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจ และต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3829, 4.2388 และ 3.5802 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7996 ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามพฤติกรรม และต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจเพื่อการวางแผน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4562 และ 3.2784 ตามลำดับ

ตารางที่ 32 ผลการนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรและการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการวางแผน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณ และกำไร	4.1988	.89207	มาก	3.5033	1.0013	มาก
ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน กำไรส่วนเกิน / อัตรากำไรส่วนเกิน	4.2511	.77051	มาก	4.1173	.78372	มาก
	4.1964	.72154	มาก	3.9581	.84940	มาก
ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ต้นทุน ปริมาณและกำไร	4.2154	.63007	มาก	3.8596	.85121	มาก
การกำหนดต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร	3.6268	.78306	มาก	2.5977	1.1015	ปานกลาง
ข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุน ผันแปร	3.6268	.78306	มาก	2.5977	1.1015	ปานกลาง

จากตารางที่ 32 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรเพื่อการวางแผนของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2154 มากกว่าอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8596 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตได้ใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ข้อมูลการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร และข้อมูลกำไรส่วนเกิน/อัตรากำไรส่วนเกินเพื่อการวางแผน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2511, 4.1988 และ 4.1964 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ข้อมูลกำไรส่วนเกิน/อัตรากำไรส่วนเกิน และข้อมูลการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรเพื่อการวางแผน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1173, 3.9581 และ 3.5033 ตามลำดับ

สำหรับการใช้ข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรเพื่อการวางแผนของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6268 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.5977 โดยกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตได้มีการใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6268 ส่วนธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรเพื่อการวางแผนในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.5977

ตารางที่ 33 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการวางแผน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณตามฐานของกิจกรรม	3.4734	.80682	ปานกลาง	2.9711	1.1544	ปานกลาง
การบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่ คำนวณตามฐานกิจกรรม	3.0894	.65484	ปานกลาง	2.9587	1.1360	ปานกลาง
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการ บริหารต้นทุนฐานกิจกรรม	3.2814	.78166	ปานกลาง	2.9649	1.1412	ปานกลาง
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	4.0017	.70672	มาก	2.9985	1.0157	ปานกลาง
การวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตาม งบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริง	4.2184	.90162	มาก	2.8237	1.0260	ปานกลาง
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	4.1101	.70672	มาก	2.9111	1.0218	ปานกลาง

จากตารางที่ 33 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการเพื่อการวางแผน พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้เพื่อการวางแผน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2814 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.9649 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรม และใช้ข้อมูลการบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรมเพื่อการวางแผน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4734 และ 3.0894 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรม และใช้ข้อมูลการบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรมเพื่อการวางแผน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.9711 และ 2.9587 ตามลำดับ

สำหรับการใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานเพื่อการวางแผนของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 4.1101 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.9111 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริง และข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 4.2184 และ 4.0017 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐาน และข้อมูลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริงไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.9985 และ 2.8237 ตามลำดับ

ตารางที่ 34 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการวางแผน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษ หรือ งาน ให้บริการพิเศษ	3.5452	.90687	มาก	3.0569	.98591	ปานกลาง
ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ ให้บริการเอง หรือจัดหาจากภายนอก	4.6996	.73976	มากที่สุด	3.3873	1.0626	ปานกลาง
ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิก ผลิตภัณฑ์/ การให้บริการของกิจการ	4.5426	.69538	มากที่สุด	3.1152	1.1120	ปานกลาง
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ	4.2625	.66804	มาก	3.1865	1.0531	ปานกลาง
รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร หน่วยงาน/สาขา	4.2011	.80297	มาก	2.8012	1.1092	ปานกลาง
เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่จูงใจให้ ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด	2.9222	.83344	ปานกลาง	3.1028	1.1162	ปานกลาง
ผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถ ควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน	4.0322	.82970	มาก	3.0059	.97853	ปานกลาง
ผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถสร้าง ผลกำไรของกิจการ/หน่วยงาน	3.5153	.55593	มาก	3.5223	1.1646	มาก
ผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำ เงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงาน	2.8362	.82063	ปานกลาง	2.1940	1.1334	ปานกลาง
การบัญชีตามความรับผิดชอบ	3.5014	.57742	มาก	2.9252	1.1003	ปานกลาง

จากตารางที่ 34 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจเพื่อการวางแผนของธุรกิจ กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2625 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1865 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ให้บริการเอง และข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิกผลิตภัณฑ์/การให้บริการของกิจการในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6996 และ 4.5426 และใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษหรืองานให้บริการพิเศษในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5452

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ให้บริการเอง และข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิกผลิตภัณฑ์/การให้บริการของกิจการ และข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษหรืองานให้บริการพิเศษในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3873, 3.1152 และ 3.0569 ตามลำดับ

สำหรับการใช้ข้อมูลการการบัญชีตามความรับผิดชอบของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการเพื่อการวางแผน พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5014 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.9252 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถสร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2011, 4.0322 และ 3.5153 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่มุ่งใจให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด และข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำเงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.9222 และ 2.8362 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถสร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5223 และใช้ข้อมูลเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่มุ่งใจให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน และใช้ข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1028, 3.0059 และ 2.8012 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำเงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงานในระดับน้อยที่ค่าเฉลี่ย 2.1940

4.2 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการควบคุม

ตารางที่ 35 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการควบคุมของกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับ
งบประมาณ	4.8273	.51528	มากที่สุด
แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน	4.4075	.63826	มาก
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร	4.4837	.51507	มาก
การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร	4.3945	.81353	มาก
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม	3.4995	.84189	ปานกลาง
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	4.0986	.73477	มาก
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ	4.0655	.64157	มาก
การบัญชีตามความรับผิดชอบ	3.4983	.55209	ปานกลาง
การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการควบคุม	4.1594	.65655	มาก

จากตารางที่ 35 แสดงค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร ไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมในธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ประเภทของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีแขนงการบัญชีบริหาร อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1594 โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้นำข้อมูลงบประมาณไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.8273 ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน ข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐาน และ ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4837 4.4075 4.3945 4.0986 และ 4.0655 ตามลำดับ ใช้ข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบ นำไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4995 และ 3.4983 ตามลำดับ

ตารางที่ 36 ผลการนำข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ควบคุม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
งบประมาณ	4.8909	.71949	มากที่สุด	4.7637	.66853	มากที่สุด
แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน	4.6673	.70735	มากที่สุด	4.1476	.98189	มาก
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร	4.5854	.64106	มากที่สุด	4.3820	.88070	มาก
การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร	4.6376	.64675	มากที่สุด	4.1514	1.1710	มาก
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม	3.4814	.61210	ปานกลาง	3.5176	1.0134	มาก
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	4.1100	.61378	มาก	4.0872	.88048	มาก
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ	4.2605	.51515	มาก	3.8705	.91869	มาก
การบัญชีตามความรับผิดชอบ	3.6014	.70762	มาก	3.3952	.98968	ปานกลาง
สารสนเทศทางการบัญชีบริหารนำไปใช้ควบคุม	4.2793	.64541	มาก	4.0394	.93806	มาก

จากตารางที่ 36 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางบัญชีบริหารในการควบคุมเปรียบเทียบระหว่างอุตสาหกรรมธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2793 มากกว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการซึ่งนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0394

โดยธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้มีการนำข้อมูลงบประมาณ ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน ข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร และข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร ไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.8909, 4.6673, 4.6376 และ 4.5854 ตามลำดับ มีการใช้ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานและข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบ ไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2605, 4.1100 และ 3.6014 ตามลำดับ และใช้การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4814

สำหรับธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้มีการนำข้อมูลงบประมาณ ไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7637 มีการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ และการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม ไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3820, 4.1514, 4.1476, 4.0872, 3.8705 และ 3.5176 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบ ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3952

ตารางที่ 37 ผลการนำข้อมูลงบประมาณและแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการควบคุม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
งบประมาณดำเนินงานของกิจการ/ หน่วยงาน	4.9155	.70518	มากที่สุด	4.7820	.67021	มากที่สุด
งบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงาน	4.8662	.72767	มากที่สุด	4.7454	.65717	มากที่สุด
ข้อมูลงบประมาณ	4.8909	.71949	มากที่สุด	4.7637	.66853	มากที่สุด
ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่ จำแนกประเภทตามพฤติกรรม	4.8705	.62587	มากที่สุด	4.0092	1.0320	มาก
ต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าจำแนก ประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุน	4.6313	.81628	มากที่สุด	4.6020	1.1873	มากที่สุด
ต้นทุนการบริการ หรือต้นทุนสินค้าที่ จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจ	4.5001	.64746	มากที่สุด	3.8316	.77226	มาก
ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน	4.6673	.70735	มากที่สุด	4.1476	.98189	มาก

จากตารางที่ 37 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลงบประมาณเพื่อการควบคุมของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลงบประมาณไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.8909 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่มีค่าเฉลี่ย 4.7637 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลงบประมาณดำเนินงานของกิจการ/หน่วยงาน และใช้ข้อมูลงบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.9155 และ 4.8662

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลงบประมาณดำเนินงานของกิจการ/หน่วยงาน และใช้ข้อมูลงบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7820 และ 4.7454

สำหรับการใช้ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนเพื่อการควบคุมของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6673 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1476 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการควบคุมดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้มีการใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามพฤติกรรม ต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุน และต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.8705, 4.6313 และ 4.5001 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6020 ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามพฤติกรรม และต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจ ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0092 และ 3.8316 ตามลำดับ

ตารางที่ 38 ผลการนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรและการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการควบคุม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณ และกำไร	4.5405	.61878	มากที่สุด	4.4565	.77881	มาก
ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	4.8996	.67239	มากที่สุด	4.4710	.74071	มาก
กำไรส่วนเกิน / อัตรากำไรส่วนเกิน	4.3161	.65417	มาก	4.2251	1.0838	มาก
ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ต้นทุน ปริมาณและกำไร	4.5854	.64106	มากที่สุด	4.3820	.88070	มาก
การกำหนดต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร	4.6376	.64675	มากที่สุด	4.1514	1.1710	มาก
ข้อมูลการคำนวณต้นทุนวิธีต้นทุนผัน แปร	4.6376	.64675	มากที่สุด	4.1514	1.1710	มาก

จากตารางที่ 38 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรเพื่อการควบคุมของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5854 มากกว่าอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3820 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน และข้อมูลการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.8996 และ 4.5405 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลกำไรส่วนเกิน/อัตรากำไรส่วนเกินเพื่อการวางแผน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3161

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณ และข้อมูลกำไรส่วนเกิน/อัตรากำไรส่วนเกิน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4710, 4.4565 และ 4.2251 ตามลำดับ

สำหรับการใช้ข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรเพื่อการควบคุมของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6376 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1514

ตารางที่ 39 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการควบคุม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณตามฐานของกิจกรรม	3.6001	.71452	มาก	3.5839	1.1297	มาก
การบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่ คำนวณตามฐานกิจกรรม	3.3627	.51378	ปานกลาง	3.4512	.99048	ปานกลาง
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการ บริหารต้นทุนฐานกิจกรรม	3.4814	.61210	ปานกลาง	3.5176	1.0134	มาก
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	4.1611	.68687	มาก	3.7565	.90003	มาก
การวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตาม งบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริง	4.0588	.57563	มาก	4.4180	.86667	มาก
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	4.1100	.61378	มาก	4.0872	.88048	มาก

จากตารางที่ 39 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการเพื่อการควบคุม พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ นำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5176 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมผลิตที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4814 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการควบคุม ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6001 และใช้ข้อมูลการบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรม ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3627

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรม ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5839 และใช้ข้อมูลการบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรม ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4512

สำหรับการใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานเพื่อการควบคุมของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1100 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0872 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐาน และข้อมูลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริงไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1611 และ 4.0588 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริง และข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐาน ไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.4180 และ 3.7565 ตามลำดับ

ตารางที่ 40 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการควบคุม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษ หรือ งาน ให้บริการพิเศษ	4.1163	.64222	มาก	3.8688	.89905	มาก
ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ ให้บริการเอง หรือจัดหาจากภายนอก	4.3631	.44984	มาก	3.7801	.81114	มาก
ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิก ผลิตภัณฑ์/ การให้บริการของกิจการ	4.3022	.54193	มาก	3.9625	.96630	มาก
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ	4.2605	.51515	มาก	3.8705	.91869	มาก
รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร หน่วยงาน/สาขา	3.7932	.56711	มาก	3.2444	.75799	ปานกลาง
เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่จูงใจ ให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด	3.2112	.82939	ปานกลาง	3.4411	.90501	ปานกลาง
ผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถ ควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน	3.8197	.57266	มาก	3.5656	1.0998	มาก
ผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถ สร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงาน	3.7318	.50890	มาก	3.5306	1.0493	มาก
ผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำ เงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงาน	3.4509	.72021	ปานกลาง	3.1944	.83441	ปานกลาง
การบัญชีตามความรับผิดชอบ	3.6014	.70762	มาก	3.3952	.98968	ปานกลาง

จากตารางที่ 40 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจเพื่อการควบคุมของธุรกิจ
กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลต้นทุนเพื่อ
การวางแผนและตัดสินใจไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2605 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้
ที่ค่าเฉลี่ย 3.8705 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการควบคุม ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิต
เอง/ให้บริการเองหรือจัดหาจากภายนอก ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือ
ยกเลิกผลิตภัณฑ์/ การให้บริการของกิจการ และใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อรับคำ
สั่งซื้อพิเศษหรืองานให้บริการพิเศษในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3631, 4.3022 และ 4.1163 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่ม
หรือยกเลิกผลิตภัณฑ์/การให้บริการของกิจการ ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อ
พิเศษหรืองานให้บริการพิเศษ และข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/
ให้บริการเองหรือจัดหาจากภายนอก และในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.9625, 3.8688 และ 3.7801 ตามลำดับ

สำหรับการใช้ข้อมูลการการบัญชีตามความรับผิดชอบของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการเพื่อการควบคุม พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6014 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3952 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการควบคุม ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน ข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา และข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถสร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8197, 3.7932 และ 3.7318 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำเงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูลเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่มุ่งให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4509 และ 3.2112 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถสร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5656 และ 3.5306 ใช้ข้อมูลเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่มุ่งให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา และใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำเงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4411, 3.2444 และ 3.1944 ตามลำดับ

4.3 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 41 ผลการนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับ
งบประมาณ	3.5595	.60084	มาก
แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน	2.8162	.88407	ปานกลาง
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร	2.8272	.98910	ปานกลาง
การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร	3.3601	1.0642	ปานกลาง
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม	2.7021	1.0099	ปานกลาง
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	3.9049	.82886	มาก
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ	3.3132	.86160	ปานกลาง
การบัญชีตามความรับผิดชอบ	3.3168	.63335	ปานกลาง
การใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.2250	.85900	ปานกลาง

จากตารางที่ 41 แสดงค่าเฉลี่ยการนำสารสนเทศทางบัญชีบริหาร ไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานในธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า ประเภทของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเชิงการบริหาร อยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2250 โดยมีการนำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐาน และข้อมูลงบประมาณ ไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.9049 และ 3.5595 ตามลำดับ ใช้ข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร ข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบ ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน และข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3601 3.3168 3.3132 2.8272 2.8162 และ 2.7021 ตามลำดับ

ตารางที่ 42 ผลการนำข้อมูลสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
งบประมาณ	3.6062	0.8291	มาก	3.5128	.60370	มาก
แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน	2.9235	.7387	ปานกลาง	2.7088	.94696	ปานกลาง
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร	2.9314	.7626	ปานกลาง	2.7229	.93535	ปานกลาง
การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร	3.7670	.77182	มาก	2.9532	1.0204	ปานกลาง
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม	2.7005	0.7367	ปานกลาง	2.7037	1.0178	ปานกลาง
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	4.0161	0.7267	มาก	3.7937	.69390	มาก
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ	3.6006	0.7863	มาก	3.0258	.89341	ปานกลาง
การบัญชีตามความรับผิดชอบ	3.3704	0.8210	ปานกลาง	3.2632	1.1432	ปานกลาง
สารสนเทศทางการบัญชีบริหารนำไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.3645	0.7716	ปานกลาง	3.0855	.86816	ปานกลาง

จากตารางที่ 42 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารในการประเมินผลการปฏิบัติงาน เปรียบเทียบระหว่างธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3645 มากกว่าธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการซึ่งนำข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.0855

โดยธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้มีการนำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐาน การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร ข้อมูลงบประมาณ และข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0161, 3.7670, 3.6062, 3.6006, 4.0673, 3.6268 และ 3.6006 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลจากการบัญชีตามความรับผิดชอบ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน และการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3704, 2.9314, 2.9235 และ 2.7005 ตามลำดับ

ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้มีการนำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานและข้อมูลงบประมาณไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7937 และ 3.5128 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลจากการบัญชีตามความรับผิดชอบ ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน และการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2632, 3.0258, 2.9532, 2.7229, 2.7088 และ 2.7037 ตามลำดับ

ตารางที่ 43 ผลการนำข้อมูลงบประมาณและแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ประเมินผลการปฏิบัติงาน
จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
งบประมาณดำเนินงานของกิจการ/ หน่วยงาน	3.6852	.79965	มาก	3.5254	.51419	มาก
งบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงาน	3.5271	.85862	มาก	3.5002	.69313	มาก
ข้อมูลงบประมาณ	3.6062	0.8291	มาก	3.5128	.60370	
ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่ จำแนกประเภทตามพฤติกรรม	3.1009	.70783	ปานกลาง	4.0092	1.0320	มาก
ต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าจำแนก ประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุน	2.7996	.72305	ปานกลาง	4.6020	1.1873	มากที่สุด
ต้นทุนการบริการ หรือต้นทุนสินค้าที่ จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจ	2.8700	.78522	ปานกลาง	3.8316	.77226	มาก
ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน	2.9235	.73870	ปานกลาง	4.1476	.98189	มาก

จากตารางที่ 43 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลงบประมาณเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของธุรกิจกลุ่ม
อุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลงบประมาณไป
ใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6062 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย
3.5128 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้มีการใช้ข้อมูลงบประมาณดำเนินงานของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูล
งบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6852 และ 3.5271 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้มีการใช้ข้อมูลงบประมาณดำเนินงานของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูล
งบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5254 และ 3.5002 ตามลำดับ

สำหรับการใช้ข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของกลุ่ม
อุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำข้อมูลแนวคิด
การจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1476 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมผลิตที่ใช้ในระดับปาน
กลางที่ค่าเฉลี่ย 2.9235 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตได้มีการใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตาม
พฤติกรรม ต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจ และต้นทุนการบริการหรือ
ต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.1009,
2.8700 และ 2.7996 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามสิ่งที่ต้องการ
คิดต้นทุนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6020 ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตาม
พฤติกรรม และต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจเพื่อการวางแผน ใน
ระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0092 และ 3.8316 ตามลำดับ

ตารางที่ 44 ผลการนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรและการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณ และกำไร	3.1347	.69420	ปานกลาง	2.4991	1.0259	ปานกลาง
ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน	2.4002	.80167	ปานกลาง	2.4934	.99145	ปานกลาง
กำไรส่วนเกิน /อัตรากำไรส่วนเกิน	3.2594	.79198	ปานกลาง	3.1762	.79145	ปานกลาง
ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ต้นทุน ปริมาณและกำไร	2.9314	.7626	ปานกลาง	2.7229	.9353	ปานกลาง
การกำหนดต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร	3.7670	.77182	มาก	2.9532	1.0204	ปานกลาง
ข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุน ผันแปร	3.7670	.77182	มาก	2.9532	1.0204	ปานกลาง

จากตารางที่ 44 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.767 มากกว่าอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.9532 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลกำไรส่วนเกิน/อัตรากำไรส่วนเกิน และใช้ข้อมูลการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไรในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2594 และ 3.1347 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน และ ในระดับน้อยที่ค่าเฉลี่ย 2.4002

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลกำไรส่วนเกิน/อัตรากำไรส่วนเกิน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1762 และใช้ข้อมูลการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร และข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ในระดับน้อยที่ค่าเฉลี่ย 2.4991 และ 2.4934 ตามลำดับ

สำหรับการใช้ข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7670 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.9532

ตารางที่ 45 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรม	2.8194	.76175	ปานกลาง	2.6578	.82627	ปานกลาง
การบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรม	2.5816	.71156	ปานกลาง	2.7496	.98932	ปานกลาง
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม	2.7005	0.7367	ปานกลาง	2.7037	0.9078	ปานกลาง
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	3.5246	.76095	มาก	3.3222	.64209	มาก
การวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริง	4.5076	.69254	มากที่สุด	4.2652	.74565	มาก
การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน	4.0161	0.7267	มาก	3.7937	0.6939	มาก

จากตารางที่ 45 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการเพื่อการการประเมินผลการปฏิบัติงานพบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ นำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.7037 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.7005 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรม และใช้ข้อมูลการบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรมเพื่อการวางแผน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.8194 และ 2.5816 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ใช้ข้อมูลการบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรม และใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรม ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.7496 และ 2.6578 ตามลำดับ

สำหรับการใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานเพื่อการวางแผนของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0161 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7937 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริง ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5076 และใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5246

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริง ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2652 และใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐาน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3222

ตารางที่ 46 ผลการนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

ข้อมูลของสารสนเทศ ทางการบัญชีบริหาร	อุตสาหกรรมการผลิต			อุตสาหกรรมบริการ		
	MEAN	S.D.	ระดับ	MEAN	S.D.	ระดับ
ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษ หรือ งาน ให้บริการพิเศษ	2.8000	.84127	ปานกลาง	2.2010	.88574	ปานกลาง
ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ ให้บริการเอง หรือจัดหาจากภายนอก	3.7324	.77068	มาก	3.5302	1.0286	มาก
ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่ คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิก ผลิตภัณฑ์/ การให้บริการของกิจการ	4.2694	.74703	มาก	3.3463	.76585	ปานกลาง
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ	3.6006	0.7863	มาก	3.0258	0.8934	ปานกลาง
รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร หน่วยงาน/สาขา	3.7207	.87189	มาก	3.5011	.85918	มาก
เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่มุ่งใจ ให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด	3.3050	.89547	ปานกลาง	3.2980	1.0637	ปานกลาง
ผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถ ควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน	3.6413	.84221	ปานกลาง	3.4191	.97775	ปานกลาง
ผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถ สร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงาน	3.5584	.62261	มาก	3.6778	.92843	มาก
ผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำ เงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงาน	2.6268	.87262	ปานกลาง	2.4200	.88665	น้อย
การบัญชีตามความรับผิดชอบ	3.3704	0.8210	ปานกลาง	3.2632	.94321	ปานกลาง

จากตารางที่ 46 แสดงค่าเฉลี่ยการใช้ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจเพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6006 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.0258 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิกผลิตภัณฑ์/การให้บริการของกิจการ และข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ให้บริการเองหรือจัดหาจากภายนอก ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2694 และ 3.7324 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษหรืองานให้บริการพิเศษในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 2.8000

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ให้บริการเองหรือจัดหาจากภายนอกในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5302 และข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิกผลิตภัณฑ์/การให้บริการของกิจการ และข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษหรืองานให้บริการพิเศษในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3463 และ 2.2010 ตามลำดับ

สำหรับการใช้ข้อมูลการการบัญชีตามความรับผิดชอบของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการเพื่อการวางแผน พบว่า ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3704 มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการที่ใช้ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2632 โดยกลุ่มธุรกิจทั้งสองได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้ข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถสร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงานในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 3.7207, 3.6413 และ 3.5584 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลเกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่มุ่งให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด และข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำเงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงาน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3050 และ 2.6268 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ ได้ใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถสร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงาน และข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 3.6778 และ 3.5011 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่มุ่งให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4191 และ 3.2980 ตามลำดับ และใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำเงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงานในระดับน้อยที่ค่าเฉลี่ย 2.4200

ตารางที่ 47 สรุปผลการนำงบประมาณไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

งบประมาณใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	4.3738	.69325	มาก
ด้านการควบคุม	4.8273	.51528	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.5595	.60084	มาก
งบประมาณนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.2535	.60312	มาก

จากตารางที่ 47 แสดงค่าเฉลี่ยการนำงบประมาณไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 4.2535 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.8273 และนำไปใช้ในการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่ค่าเฉลี่ย 4.3738 และ 3.5595 ตามลำดับ

ตารางที่ 48 ผลเปรียบเทียบการใช้งบประมาณในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ

งบประมาณ : การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p - value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	4.5213	.55444	4.2263	.81344	7.312*	.003
ด้านการควบคุม	4.8909	.71949	4.7637	.66853	2.951	.088
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.6062	.82910	3.5128	.60370	6.854*	.000
งบประมาณนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.3395	.70101	4.1676	.69522	4.329*	.042

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 48 แสดงผลเปรียบเทียบการนำงบประมาณไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3395 และ 4.1676 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำงบประมาณไปใช้ ผู้บริหารทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.8909 อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการวางแผน และประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5213 และ 3.6062 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.7637 และนำไปใช้ด้านการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2263 และ 3.5128 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำงบประมาณไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในลักษณะหน้าที่งานบริหารด้านการวางแผน และด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการควบคุมมีการนำไปใช้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 49 สรุปผลการนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	3.7894	.99021	มาก
ด้านการควบคุม	4.4075	.63826	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	2.8162	.88407	ปานกลาง
แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนนำไปใช้บริหารจัดการ	3.6710	.83751	มาก

จากตารางที่ 49 แสดงค่าเฉลี่ยการนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6710 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.4075 และนำไปใช้ในการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7894 และ 2.8162 ตามลำดับ

ตารางที่ 50 ผลเปรียบเทียบการนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน: การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p-value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	4.0673	.66958	3.5114	1.0461	5.788*	.000
ด้านการควบคุม	4.6673	.70735	4.1476	.98189	1.141*	.041
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	2.9235	.73870	2.7088	.94696	9.110*	.000
แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	3.8860	.70521	3.4559	.99165	7.307*	.001

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 50 แสดงผลเปรียบเทียบการนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8860 และ 3.4559 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ ผู้บริหารทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6673 อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการวางแผน และประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0673 และ 2.9235 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1476 และนำไปใช้ด้านการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ค่าเฉลี่ย 3.5114 และ 2.7088 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในทุกลักษณะหน้าที่งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 51 สรุปผลการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรที่ใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	4.0375	.72818	มาก
ด้านการควบคุม	4.4837	.51507	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	2.8272	.98910	ปานกลาง
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรนำไปใช้บริหารจัดการ	3.7828	.74411	มาก

จากตารางที่ 51 แสดงค่าเฉลี่ยการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7828 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.4837 และนำไปใช้ในการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0375 และ 2.8272 ตามลำดับ

ตารางที่ 52 ผลเปรียบเทียบการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร : การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p - value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	4.2154	.63007	3.8596	.85121	5.099*	.000
ด้านการควบคุม	4.5854	.64106	4.3820	.88070	2.053*	.041
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	2.9314	.76260	2.7229	.93535	7.529*	.000
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	3.9107	.67791	3.6548	.88909	6.573*	.005

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 52 แสดงผลเปรียบเทียบการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.9107 และ 3.6548 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ ผู้บริหารทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.5854 อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการวางแผน และประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2154 และ 2.9314 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.3820 และนำไปใช้ด้านการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ค่าเฉลี่ย 3.8596 และ 2.7229 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในทุกลักษณะหน้าที่งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 53 สรุปผลการนำการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	3.1123	1.1392	ปานกลาง
ด้านการควบคุม	4.3945	.81353	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.3601	1.0642	ปานกลาง
การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรนำไปใช้ในการบริหารจัดการ	3.6223	1.0056	มาก

จากตารางที่ 53 แสดงค่าเฉลี่ยการนำการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6223 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.3945 และนำไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการวางแผน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.3601 และ 3.1123 ตามลำดับ

ตารางที่ 54 ผลเปรียบเทียบการนำการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร: การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p-value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	3.6268	.78306	2.5977	1.0015	10.663*	.000
ด้านการควบคุม	4.6376	.64675	4.1514	1.1710	2.761*	.006
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.7670	.77182	2.9532	1.0204	13.309*	.000
การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.0105	.73388	3.2341	1.0643	9.372*	.045

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 54 แสดงผลเปรียบเทียบการนำการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0105 และระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2341 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ ผู้บริหารทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.6376 อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7670 และ 3.6268 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1514 และนำไปใช้ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการวางแผนที่ค่าเฉลี่ย 2.9532 และ 2.5997 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในทุกลักษณะหน้าที่งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 55 สรุปผลการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	3.1232	1.0872	ปานกลาง
ด้านการควบคุม	3.4995	.84189	ปานกลาง
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	2.7021	1.0099	ปานกลาง
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมนำไปใช้บริหารจัดการ	3.1083	.97966	ปานกลาง

จากตารางที่ 53 แสดงค่าเฉลี่ยการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1083 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.4995 และนำไปใช้ในการวางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1232 และ 2.7021 ตามลำดับ

ตารางที่ 56 ผลเปรียบเทียบการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม: การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p-value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	3.2814	.78166	2.9649	1.1019	10.186*	.013
ด้านการควบคุม	3.4814	.61210	3.5176	1.1013	6.268*	.001
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	2.7005	.73670	2.7037	1.0178	6.872*	.045
การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	3.1544	.71015	3.0621	1.10736	8.330*	.025

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 56 แสดงผลเปรียบเทียบการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1544 และ 3.0621 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ ผู้บริหารทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4814 อันดับถัดมาคือได้นำไปใช้ในการวางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2814 และ 2.7005 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5176 และนำไปใช้ด้านการวางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงาน ที่ค่าเฉลี่ย 2.9649 และ 2.7037 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในทุกลักษณะหน้าที่งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 57 สรุปผลการนำการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

การกำหนดต้นทุนมาตรฐานใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	3.5106	1.0175	มาก
ด้านการควบคุม	4.0986	.73477	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.9049	.82886	มาก
การกำหนดต้นทุนมาตรฐานนำไปใช้บริหารจัดการ	3.8380	.86037	มาก

จากตารางที่ 57 แสดงค่าเฉลี่ยการนำการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8380 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.0986 และนำไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการวางแผน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.9049 และ 3.5106 ตามลำดับ

ตารางที่ 58 ผลเปรียบเทียบการนำการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน: การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p - value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	4.1101	.70672	2.9111	1.0157	11.470*	.013
ด้านการควบคุม	4.1100	.61378	4.0872	.88048	6.080*	.003
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	4.0161	.72670	3.7937	.69390	4.711*	.001
การกำหนดต้นทุนมาตรฐานนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	4.0787	.68240	3.5973	.86336	8.572*	.005

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 58 แสดงผลเปรียบเทียบการนำการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0787 และ 3.5973 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ ผู้บริหารอุตสาหกรรมการผลิตได้นำไปใช้เพื่อการวางแผนมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.1101 อันดับถัดมาคือได้นำไปใช้ในการควบคุมและการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.1100 และ 4.0161 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0872 และนำไปใช้ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการวางแผนที่ค่าเฉลี่ย 3.7937 และ 2.9111 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในทุกลักษณะหน้าที่งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 59 สรุปผลการนำต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจใช้ในลักษณะ หน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	3.7245	.97894	มาก
ด้านการควบคุม	4.0655	.64157	มาก
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.3132	.86180	มาก
ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจนำไปใช้บริหาร จัดการ	3.7011	.82743	มาก

จากตารางที่ 59 แสดงค่าเฉลี่ยการนำต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.7011 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.0655 และนำไปใช้ในการวางแผนและประเมินผล การปฏิบัติงาน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.7245 และ 3.3132 ตามลำดับ

ตารางที่ 60 ผลเปรียบเทียบการนำต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรม การผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

ต้นทุนเพื่อการวางแผนและ ตัดสินใจ: การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p - value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	4.2625	.66804	3.1865	1.0731	7.514*	.004
ด้านการควบคุม	4.2605	.51515	3.8705	.91869	3.628*	.001
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.6006	.78630	3.0258	.89341	2.856*	.005
ต้นทุนเพื่อการวางแผนและ ตัดสินใจนำไปใช้เพื่อการ บริหารจัดการ	4.0412	.65650	3.3609	.96173	4.898*	.001

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 60 แสดงผลเปรียบเทียบการนำต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการอยู่ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.0412 และระดับปานกลาง 3.3609 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ ผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต นำไปใช้เพื่อการวางแผนในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2625 อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการควบคุม และประเมินผล การปฏิบัติงานในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.2605 และ 3.6006 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.8705 และนำไปใช้ด้านการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.1865 และ 3.0258 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่ม อุตสาหกรรมบริการ มีการนำต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในทุก ลักษณะหน้าที่งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 61 สรุปผลการนำการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร	MEAN	S.D.	ระดับการนำไปใช้
ด้านการวางแผน	3.2133	.73607	ปานกลาง
ด้านการควบคุม	3.4983	.55209	ปานกลาง
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.3168	.63335	ปานกลาง
การบัญชีตามความรับผิดชอบนำไปใช้บริหารจัดการ	3.3428	.64050	ปานกลาง

จากตารางที่ 61 แสดงค่าเฉลี่ยการนำการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า อยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3428 โดยลักษณะของการนำไปใช้นั้น ผู้บริหารได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.4983 และนำไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการวางแผน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3168 และ 3.2133 ตามลำดับ

ตารางที่ 62 ผลเปรียบเทียบการนำการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

การบัญชีตามความรับผิดชอบ : การนำไปใช้	อุตสาหกรรมการผลิต		อุตสาหกรรมบริการ		t	p - value
	MEAN	S.D.	MEAN	S.D.		
ด้านการวางแผน	3.5014	.57742	2.9252	.90526	6.486*	.015
ด้านการควบคุม	3.6014	.70762	3.3952	.98968	4.807*	.065
ด้านประเมินผลปฏิบัติงาน	3.3704	.82100	3.2632	1.1432	5.152*	.003
การบัญชีตามความรับผิดชอบนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการ	3.4911	.70201	3.1945	1.0127	3.359*	.036

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 62 แสดงผลเปรียบเทียบการนำการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ พบว่า การนำไปใช้เพื่อการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตอยู่ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.4911 และ 3.1945 ตามลำดับ และนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับลักษณะของการนำการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ ผู้บริหารทั้งสองอุตสาหกรรมได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.6014 อันดับถัดมาคือนำไปใช้ในการวางแผนและประเมินผลการปฏิบัติงาน ในระดับมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 3.5014 และระดับปานกลาง 3.3704 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.3952 และนำไปใช้ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการวางแผน ในระดับปานกลางที่ค่าเฉลี่ย 3.2632 และ 2.9252 ตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีการนำการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้เพื่อการบริหารจัดการแตกต่างกันในทุกลักษณะหน้าที่งานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประเภทและลักษณะของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการเงินเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ และ สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการบริหารเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1	สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ
ส่วนที่ 3	สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ
ส่วนที่ 4	สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

ส่วนที่ 1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารในบริษัทที่เป็นอุตสาหกรรมการผลิต จำนวนร้อยละ 70.7 และอุตสาหกรรมบริการร้อยละ 29.3 มีบริษัทที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาทอยู่ร้อยละ 53.2 ระหว่าง 50-200 ล้านบาทร้อยละ 40.4 และบริษัทที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท จำนวนร้อยละ 6.4 สำหรับข้อมูลของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจร้อยละ 61.7 และที่ไม่เกี่ยวข้องร้อยละ 38.3 ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยผู้บริหารระดับต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารระดับหน่วยงาน ร้อยละ 76.8 ระดับกลางร้อยละ 20.6 และระดับสูงร้อยละ 2.6 ผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 42.6 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การบริหาร 3 – 5 ปี ประสบการณ์มากกว่า 5 ปีมีร้อยละ 40.4 และต่ำกว่า 3 ปี จำนวนร้อยละ 17

ส่วนที่ 2 สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

ผลการใช้สารสนเทศทางบัญชีทั้งสองประเภท และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ผู้บริหารของบริษัททั้งในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางบัญชีทั้งประเภทของสารสนเทศทางการบัญชีทางการเงิน และการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.9208$) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุษณีย์ เส่งพานิช (2558) ที่พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก พรนภา อีระกุล (2550) ที่พบว่าโรงงานของจังหวัดสงขลาส่วนใหญ่มีการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารมากกว่าไม่ใช้เกือบทุกชุดข้อมูล และสุกัญญา แก่นใจ (2559) ที่พบว่าบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังมีการรับรู้ประยุกต์ใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหารแบบดั้งเดิมมาก โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีแต่ละประเภท ($\bar{x} = 4.0387$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 3.7991$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะการบัญชีต้นทุนเป็นฐานข้อมูลในการจัดทำรายงานต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของฝ่ายบริหาร (ดวงมณี โกมารทัต, 2553) ซึ่งต้นทุนเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต สำหรับการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร ซึ่งประกอบด้วยการบริหารด้านการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ในระดับมาก โดยใช้ในการด้านการควบคุมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.3265$) สอดคล้องกับผลวิจัยของวีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560) ที่พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดสงขลา นำข้อมูลทางบัญชีมาใช้ในการด้านการควบคุมมากที่สุด รองลงมาคือด้านการวางแผนและด้านการตัดสินใจ และนำไปใช้เพื่อการวางแผน ($\bar{x} = 3.9524$) และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.4805$) ถัดไปเป็นลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตนำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารทุกด้าน ($\bar{x} = 4.0386$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 3.7990$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนการนำไปใช้เพื่อการวางแผนและการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาบริษัทรวมสองกลุ่มอุตสาหกรรมซึ่งมีทุนจดทะเบียนต่างกัน พบว่า บริษัทที่มีทุนจดทะเบียนต่างกันได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีทั้งทางการเงิน และการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำไปใช้มากกว่ากลุ่มที่ทุนจดทะเบียน 50-200 ล้านบาท และกลุ่มที่นำไปใช้น้อยที่สุดคือธุรกิจกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุษณีย์ เส่งพานิช (2558) ที่พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือธุรกิจ ต่างประเภทกันมีการใช้แตกต่างกัน ผลงานวิจัยของเพ็ญพิชชา ศิริวิวัฒนากุล และกัญญภัทร์ นิธิโรจน์นัท (2559) พบว่าธุรกิจโรงแรมขนาดต่างกันมีการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะใช้เทคนิคเครื่องมือทางการบัญชีบริหาร ในระดับที่สูงกว่าเครื่องมือทางการบัญชีบริหารแบบพื้นฐานดั้งเดิมเช่นที่โรงแรมขนาดกลางใช้ และเมื่อวิเคราะห์แต่ละประเภทของสารสนเทศทางบัญชี พบว่า การนำสารสนเทศทางบัญชีการเงินและการบัญชีบริหารไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุม การวางแผน และ การประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละระดับทุนจดทะเบียนนั้น มีการใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สารสนเทศทางบัญชีแต่ละประเภทเพื่อการควบคุมมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์จากข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร พบว่า ทั้งผู้บริหารที่สำเร็จการศึกษาที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจ ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีทั้งการบัญชีการเงิน และการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุม มากกว่าการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

สำหรับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตำแหน่งบริหารมากกว่า 5 ปี ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีแขนงการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการวางแผน มากกว่าการควบคุมและการประเมินผลการปฏิบัติงาน ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารต่ำกว่า 3 ปี และ ระหว่าง 3-5 ปี นำไปใช้ในการควบคุมมากกว่าการวางแผนและการประเมินผลการปฏิบัติงาน และในการใช้สารสนเทศแขนงการบัญชีการเงินนั้น ผู้บริหารที่มีระยะเวลาของประสบการณ์บริหารทั้ง 3 กลุ่ม นำไปใช้ในการควบคุมมากที่สุด

ในการบริหารของระดับผู้บริหาร ผู้บริหารระดับสูงได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีแขนงการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน มากกว่าการวางแผนและการควบคุม ส่วนผู้บริหารระดับกลางและระดับหน่วยงาน นำไปใช้ในการควบคุมมากกว่าการวางแผนและการประเมินผลการปฏิบัติงาน และในการใช้สารสนเทศแขนงการบัญชีการเงิน ผู้บริหารทุกระดับ นำไปใช้ในการควบคุมมากที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560) ที่พบว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่ง และรูปแบบของกิจการที่ต่างกันมีการใช้บัญชีบริหารในกิจการด้านการควบคุม ด้านการวางแผน และด้านการตัดสินใจแตกต่างกัน งานวิจัยของ พรณา อีระกุล (2550) ทำการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารพบว่า ประเภทอุตสาหกรรมเงินลงทุน รูปแบบของกิจการ ระยะเวลาที่ได้ดำเนินธุรกิจ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ด้านบัญชีของสมุห์บัญชี

ส่วนที่ 3 สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

เป็นผลการศึกษาการใช้ประเภทสารสนเทศทางการบัญชีแขนงการบัญชีการเงิน ประกอบด้วยข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และผลการวิเคราะห์งบการเงิน ในลักษณะของหน้าที่งานทางการบริหารด้านการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน และเปรียบเทียบการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สรุปผลการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

สารสนเทศทางการบัญชีการเงินนำไปใช้การบริหารจัดการธุรกิจ :

ผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงิน และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ผู้บริหารของบริษัททั้งในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.1728$) โดยนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการมากกว่าผลการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน และกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงิน ($\bar{x} = 4.2133$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 4.1322$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ในระดับมาก โดยนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการควบคุมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.4871$) และ

นำไปใช้เพื่อการวางแผน ($\bar{x} = 4.2952$) และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.7361$) ถัดไปเป็นลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารด้านการวางแผน มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ สำหรับด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ นำไปใช้มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการนำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารด้านการควบคุม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีการนำไปใช้ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินที่จัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก และนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด โดยใช้ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน แหล่งที่มา/ค่าใช้จ่ายของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสด และผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนตามลำดับ และใช้ในด้านวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไปโดยใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนมากที่สุด และพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตได้นำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบการนำลักษณะหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมบริการนำรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ด้านการควบคุมมากกว่าอุตสาหกรรมผลิตโดยไม่มี ความแตกต่างทางสถิติ อุตสาหกรรมบริการได้ใช้ในด้านประเมินผลการปฏิบัติงานมากกว่าอุตสาหกรรมผลิต ส่วนในการวางแผนนั้นอุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ใน ระดับมาก และนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด โดยใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบสภาพคล่องมากที่สุด และใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถในการทำกำไร และการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินเป็นลำดับถัดไป ส่วนการใช้ในด้านวางแผนได้นำไปใช้เพื่อทราบความสามารถในการทำกำไรมากที่สุด และการประเมินผลปฏิบัติงานได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ เล็งพานิช (2558) ที่พบว่ากิจการส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลทางการเงินเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก 3 ลำดับคือ การวิเคราะห์กำไร การบริหารเงินสด และการวางแผนการดำเนินงาน และผลวิจัยของปิยรัตน์ วันทอง (2546) ที่พบว่ามีใช้เทคนิคทางการเงินหลายวิธี เช่น การวิเคราะห์อัตราส่วนวัดความสามารถดำเนินงาน วิเคราะห์อัตราส่วนสภาพคล่อง กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตได้นำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมผลิตนำผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมบริการในทุกลักษณะหน้าที่งาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากผลการศึกษาซึ่งพบว่าธุรกิจทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมมีการใช้สารสนเทศทางการเงินมากกว่าสารสนเทศทางบริหารนั้น เนื่องจากการกำหนดเป็นกฎหมายของหน่วยงานภาครัฐ และสภาวิชาชีพบัญชีได้กำหนดให้ต้องมีการนำเสนอการเงิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้การเงิน กลุ่มต่างๆ ในขณะที่การบัญชีบริหาร เป็นการบัญชีซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการเป็นประจำวัน การบัญชีบริหาร

จึงเป็นเรื่องภายในกิจการ เพราะข้อมูลต่างๆได้จากการรวบรวมและวิเคราะห์ของนักบัญชีในกิจการและเสนอต่อไปยังผู้บริหาร (อัญชลี พิพัฒน์เสรีชัย, 2554) และเป็นการบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสารสนเทศทางบัญชีให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารในการวางแผนและควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นกับความต้องการของฝ่ายจัดการหรือผู้บริหารในระดับต่างๆ (ดวงมณี โกมารทัต, 2553) จึงไม่ได้เป็นข้อกำหนดให้ต้องจัดทำ และอาจไม่เข้าใจถึงประโยชน์การบัญชีบริหารรวมทั้งในต่างประเทศซึ่งงานวิจัยของ Anca Antoaneta Varzaru (2015) พบว่า บริษัทในประเทศสเปนขนาดกลางประมาณร้อยละ 50 บริษัทขนาดเล็กประมาณร้อยละ 40 และขนาดใหญ่ ประมาณร้อยละ 10 มีแนวโน้มการเปิดรับการบัญชีบริหารในเพิ่มขึ้น บริษัทขนาดกลางและขนาดใหญ่ เห็นและใช้ประโยชน์ของการบัญชีบริหารเพิ่มขึ้นในขณะที่บริษัทขนาดเล็กยังไม่เห็นประโยชน์เท่าที่ควร

ส่วนที่ 4 สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ

เป็นผลการศึกษาการใช้ประเภทสารสนเทศทางการบัญชีแผนการบัญชีบริหาร ประกอบด้วย งบประมาณ แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร การคำนวณต้นทุนวิธีต้นทุนผันแปร การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม การบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ การบัญชีตามความรับผิดชอบ เพื่อลักษณะของหน้าที่งานทางการบริหาร ด้านการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน และเปรียบเทียบการนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สรุปผลการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

สารสนเทศทางการบัญชีบริหารนำไปใช้การบริหารจัดการธุรกิจ :

ผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ผู้บริหารของบริษัททั้งในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.6650$) โดยนำข้อมูลงบประมาณไปใช้มากที่สุด และใช้การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร การบัญชีตามความรับผิดชอบ และการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมถัดไปเป็นลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร ($\bar{x} = 3.8640$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 3.4659$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ในด้านควบคุม ($\bar{x} = 4.1594$) มากกว่าการนำไปใช้เพื่อการวางแผนซึ่งใช้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.6106$) และการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ใช้ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.2250$) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิริยา จงรักษ์สัตย์ (2554) ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงระบบบัญชีบริหารที่ใช้ในกลุ่มการควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงานและตัดสินใจมากกว่ากลุ่มที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารทุกด้าน มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ผู้บริหารของบริษัททั้งในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.6650$) โดยนำข้อมูลงบประมาณไปใช้มากที่สุด และใช้การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร การบัญชีตามความรับผิดชอบ และการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมถัดไปเป็นลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร ($\bar{x} = 3.8640$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 3.4659$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ในการควบคุม ($\bar{x} = 4.1594$) มากกว่าการนำไปใช้เพื่อการวางแผนซึ่งใช้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.6106$) และการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ใช้ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.2250$) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิริยา จงรักษ์สัตย์ (2554) ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงระบบบัญชีบริหารที่ใช้ในกลุ่มการควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงานและตัดสินใจมากกว่ากลุ่มที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารทุกด้าน มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลงบประมาณไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้งบประมาณในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลงบประมาณดำเนินงานมากที่สุดในทุกหน้าที่งานและใช้งบประมาณเงินสดเป็นลำดับถัดไป สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปิยรัตน์ วันทอง (2546) ที่พบว่าโรงแรมระดับมาตรฐานในภาคใต้ใช้วิธีการวางแผนและควบคุมโดยใช้งบประมาณระยะสั้นมากที่สุด และผลงานวิจัยของวรญา อัมพวา (2550) เครื่องมือบัญชีบริหารที่ใช้มากที่สุดคือการจัดทำงบประมาณ และงานวิจัยของสุกัญญา แก่นใจ (2559) ที่ศึกษาบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังซึ่งนำเครื่องมือบัญชีบริหารใช้มากที่สุดลำดับแรกคือการจัดทำงบประมาณโดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และผลการศึกษาของคณิตศร เทอดเผ่าพงศ์, นันทวล วิเศษสรรพ และกัญญ์นิภา นิลโรจน์ธนัท (2560) ที่วิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารในทางปฏิบัติของประเทศไทยและประเทศมาเลเซียพบว่า บริษัทในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้การบัญชีบริหารในการควบคุมทางการเงินและการกำหนดต้นทุน และเครื่องมือทางบัญชีบริหารที่ใช้มากที่สุด คือ งบประมาณโดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลงบประมาณไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่าอุตสาหกรรมผลิตนำงบประมาณไปใช้ด้านการควบคุมมากกว่าอุตสาหกรรมบริการโดยไม่มี ความแตกต่างกันทางสถิติ ส่วนการนำไปใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานนั้น พบว่า อุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม การผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้

แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าจำแนกประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนเป็นได้ทั้งสินค้าและบริการที่มีความหลากหลาย จำเป็นต้องจำแนกต้นทุนตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนเป็นทางตรงและทางอ้อม (ดวงมณี โกมารทัต, 2553) และใช้ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามพฤติกรรมและต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลกำไรส่วนเกิน/อัตรากำไรส่วนเกินมากที่สุด และใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนและข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรตามลำดับโดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ สุกัญญา แก่นใจ (2559) ที่ศึกษาบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังซึ่งนำเครื่องมือบัญชีบริหารมาใช้มากที่สุดเครื่องมือหนึ่ง ได้แก่ การวิเคราะห์ต้นทุนปริมาณกำไรและอัตรากำไรส่วนเกิน (2558) ใช้ประโยชน์ข้อมูลบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในการวางแผนการดำเนินงาน การสั่งการในกิจการ การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน การวิเคราะห์กำไร การยกเลิกการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ การจัดทำงบประมาณ

ผลการเปรียบเทียบการนำการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมการบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการประเมินผลปฏิบัติงานและการวางแผนเป็นลำดับถัดไป โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า ทั้งอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมการบริการ นำข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุดและใช้ในการประเมินผลปฏิบัติงาน และการวางแผนและเป็นลำดับถัดไป ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมนำไปใช้ในระดับปานกลาง โดยใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรมมากที่สุด และใช้การบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรมเป็นลำดับถัดไป โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายละเอียดหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ด้านการวางแผนมากกว่าอุตสาหกรรมบริการ ส่วนในด้านการควบคุม และการประเมินผลปฏิบัติงานนั้น อุตสาหกรรมบริการนำไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้การกำหนดต้นทุนมาตรฐานในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริงมากที่สุด และใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานเป็นลำดับถัดไป สอดคล้องกับ สุกัญญา แก่นใจ (2559) ที่ศึกษาบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังซึ่งนำเครื่องมือบัญชีบริหารมาใช้มากที่สุดเครื่องมือหนึ่งได้แก่ต้นทุนมาตรฐานและการวิเคราะห์ผลต่างเพื่อการควบคุม โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายละเอียดหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมผลิตนำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ด้านการวางแผนมากที่สุด และนำไปใช้ด้านการควบคุมและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป ส่วนอุตสาหกรรมบริการ นำไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุด และนำไปใช้ด้านการวางแผนและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป ซึ่งอุตสาหกรรมผลิตนำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิกผลิตภัณฑ์/การให้บริการของกิจกรรมมากที่สุด และใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ให้บริการเองหรือจัดหาจากภายนอก และต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษหรืองานให้บริการพิเศษเป็นลำดับถัดไปและอุตสาหกรรมผลิตได้นำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายละเอียดหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมผลิตนำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ด้านการวางแผน

มากที่สุด และนำไปใช้ด้านการควบคุมและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป ส่วนอุตสาหกรรมการบริการ นำไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุดและนำไปใช้ด้านการวางแผนและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป อุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งานมากกว่า อุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับเพ็ญพิชชา ศิริวิวัฒนากุล และ กัญญภัทธี นิธิโรจน์ธน์ (2559) ที่ศึกษาการใช้การบัญชีบริหารในธุรกิจโรงแรม ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ในประเทศไทย พบว่า บัญชีบริหารที่ใช้จะเป็นแบบพื้นฐานดั้งเดิม คือ นำมาคำนวณต้นทุน ใช้วัดมูลค่าต้นทุน การวิเคราะห์และตัดสินใจ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน การงบประมาณ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้ข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับปานกลาง โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการประเมินผลปฏิบัติงาน และการวางแผนและเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถสร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงานมากที่สุด และใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน ข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่มุ่งให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา และข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำเงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงานเป็นลำดับถัดไปและอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายละเอียดหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุด และนำไปใช้ด้านการวางแผนและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป ส่วนอุตสาหกรรมการบริการ นำไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุดและนำไปใช้ด้านประเมินผลปฏิบัติงานและการวางแผนเป็นลำดับถัดไป ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับวรญา อัมพวา (2550) ที่พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ใช้เครื่องมือทางการบัญชีบริหารในการวัดผลการปฏิบัติงานตามการบัญชีตามความรับผิดชอบ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีของผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมการบริการเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจของนิคมอุตสาหกรรมภาคกลางและภาคตะวันออกซึ่งพบว่ามีการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก สอดคล้องกับผลวิจัยของอุษณีย์ เส็งพานิช (2558) พรนภา ชีระกุล (2550) และสุกัญญา แก่นใจ (2559) ทั้งนี้ บริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตใช้สารสนเทศทางการบัญชีทั้งประเภทของสารสนเทศทางการบัญชีแผนการบัญชีการเงิน และแผนการบัญชีบริหารในการบริหารจัดการมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการ ซึ่งทั้งสองอุตสาหกรรมได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ มากกว่าสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร โดยใช้ข้อมูลมูลค่าสินทรัพย์ที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน แหล่งที่มาและใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสด และผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนตามลำดับ โดยได้นำไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งานทางบริหารด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้สำหรับการวางแผน และ

ประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับ ซึ่งการที่ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมนำสารสนเทศทางการเงินมาใช้สำหรับการบริหารจัดการ มากกว่าใช้การบัญชีบริหารนั้น อาจไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานการเงินที่กำหนดให้ต้องจัดทำตามข้อกำหนดให้เป็นไปตามมาตรฐานของการรายงานทางการเงิน เพื่อประโยชน์ต่อบุคคลภายนอกตามที่สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) ไว้ว่าให้ธุรกิจนำเสนอข้อมูลฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสด เพื่อเป็นประโยชน์ให้กับบุคคลภายนอกองค์กร อาทิ ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืม หรือเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต จึงอาจไม่ให้สารสนเทศที่สอดคล้องต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการของผู้บริหารภายในกิจการได้อย่างเหมาะสม ทั้งจากความจำกัดด้านข้อสมมติทางการบัญชี กรอบแนวคิด วิธีการและข้อกำหนดรูปแบบการนำเสนอรายงานต่างๆ รวมทั้งมุมมองของข้อมูลในอดีตในการจัดทำบัญชีของรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา ซึ่งไม่เพียงพอและเหมาะสมต่อการนำมาใช้สนับสนุนหน้าที่งานทางการบริหารจัดการของผู้บริหารที่ต้องมีมุมมองเชิงอนาคตของธุรกิจ ทั้งด้านการตัดสินใจ การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งความจำเป็นที่ต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลด้านต้นทุนการผลิตสินค้าหรือบริการที่ต้องการนำเสนอต่อบุคคลภายนอก

นอกจากการใช้รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้น ผู้บริหารของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้ใช้ข้อมูลจากรายงานทางการเงินดังกล่าว มาทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เปรียบเทียบกับกันโดยใช้อัตราส่วนทางการเงินต่างๆ และใช้ผลจากการวิเคราะห์ทั้งการเงินนั้นในระดับมาก เพื่อทราบถึงสภาพคล่องของกิจการ/หน่วยงาน ความสามารถในการทำกำไร และทราบถึงประสิทธิภาพการใช้ทรัพย์สิน สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ เส่งพานิช (2558) และปิยรัตน์ วันทอง (2549) ซึ่งจะทำให้ธุรกิจได้ความหมายที่ชัดเจนและมองเห็นภาพในเชิงลึกมากขึ้น (รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน, 2550) สามารถเปรียบเทียบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานกับบริษัทอื่นๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกันได้ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์รายงานทางการเงินนั้น สามารถช่วยให้ผู้บริหารค้นหาจุดอ่อนและจุดแข็งจากผลการดำเนินงานในเชิงปริมาณ นำมาใช้ประโยชน์และปรับปรุงการดำเนินงานได้ (กฤษฎา เสกตระกูล, 2557) อย่างไรก็ดี ผลจากการวิเคราะห์รายงานทางการเงินต่างๆ มีแหล่งของข้อมูลตัวเลขที่ได้มาจากรายงานการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินจากแผนการบัญชีการเงิน ที่เน้นวิธีการสรุปรายการค่าที่เป็นตัวเงินในอดีตเช่นกัน ซึ่งแม้ข้อมูลในอดีตจะเป็นฐานในการวางแผนไปในอนาคต แต่ก็ยังเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น เนื่องจากเหตุการณ์หรือข้อมูลในอดีตไม่สามารถบ่งชี้สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ทั้งหมด (เกริกสัน, อาร์., นอริน, อี. และ บริวเวอร์, พี., 2557) ในขณะที่การบัญชีบริหาร มีวัตถุประสงค์ของการจัดทำเพื่อเป็นสารสนเทศที่สนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหารโดยตรง เป็นการแจกแจง การวัด การวิเคราะห์ การจัดเตรียม การแปลความหมาย และการสื่อสารข้อมูลทางการบัญชีซึ่งใช้ภายในองค์กร เพื่อให้ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในองค์กรใช้ในการวางแผนการตัดสินใจ รวมถึงการประเมินผล และการควบคุมภายในองค์กร (ศศิวิมล มีอำพล, 2550) การบัญชีบริหารเน้นไปที่สารสนเทศที่เกิดขึ้นจากการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต (เกริกสัน, อาร์., นอริน, อี. และ บริวเวอร์, พี., 2557) ดังนั้น หากทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม นำประเภทของสารสนเทศทางการเงินมาใช้ได้อย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงาน จะสามารถนำไปสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะการบัญชีบริหารสามารถจัดทำรายงานที่มีลักษณะและรูปแบบต่างๆ กัน โดยไม่จำเป็นต้องจัดทำตามกรอบมาตรฐานการรายงานทางการเงิน หากแต่สามารถจัดทำรายงานที่ตรงกับความต้องการของฝ่ายจัดการหรือผู้บริหารในระดับต่างๆ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ อาทิ การบริหารจัดการต้นทุน วางแผนการทำกำไร การกำหนดเป้าหมายกำไร เป็นต้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นประจำทางธุรกิจ หรือเมื่อเกิดกรณีพิเศษที่ต้องการการตัดสินใจได้ (ดวงมณี โกมารทัต, 2553)

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร ของผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจของนิคมอุตสาหกรรมภาคกลางและภาคตะวันออกซึ่งพบว่ามีการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารในระดับมาก โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำไปใช้มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ทั้งนี้จากการที่ลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิต มีองค์ประกอบของต้นทุนซึ่งประกอบด้วยต้นทุนของวัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายการผลิตในกระบวนการผลิตสินค้า และเป็นต้นทุนสำคัญที่ผู้บริหารจะนำมาใช้บริหารจัดการเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆทางธุรกิจ การบัญชีบริหารจึงมีการบัญชีต้นทุนเป็นฐานข้อมูลในการจัดทำรายงานต่างๆเพื่อสนองความต้องการของฝ่ายบริหาร (ดวงมณี โกมารทัต, 2553) ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการบางประเภทโดยทั่วไป มักจะไม่มียอดประกอบในส่วนของต้นทุนวัตถุดิบ เช่น บริการด้านโลจิสติกส์ การให้เช่าคลังสินค้า เป็นต้น ดังนั้นวิวัฒนาการของบัญชีบริหาร จึงมีฐานที่พัฒนาจากความต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนซึ่งผู้บริหารอุตสาหกรรมผลิตจะต้องนำมาใช้เป็นสารสนเทศสำหรับการบริหารจัดการในลักษณะหน้าที่งานต่างๆ และจากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตและอุตสาหกรรมบริการได้นำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารมาใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560) และพรणा ธีระกุล (2550) และใช้ในด้านวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป

งานวิจัยพบว่า ข้อมูลจากสารสนเทศทางการบัญชีบริหารที่ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการใช้ที่ผู้บริหารระดับต่างๆนำไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากที่สุดสามลำดับแรกคือ 1) งบประมาณ โดยทั้งสองอุตสาหกรรมนำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปิยรัตน์ วันทอง (2546) วรญา อัมพวา (2550) คณิตสร เทอดเผ่าพงศ์, นิ่มนวล วิเศษสรรพ และกัญญิณัฏฐ์ นิธิโรจน์นันท (2560) และสุกัญญา แก่นใจ (2559) และใช้ในด้านวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับ ซึ่งการควบคุมเป็นกระบวนการประเมินผลการดำเนินงานโดยการเปรียบเทียบผลงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายของงาน หรือกับมาตรฐานที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อเป็นการวัดประสิทธิภาพของคนหรือหน่วยงานและควบคุมให้มีการดำเนินงานไปในทิศทางที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ (คมกฤษ ภาวชูทินนท์ และสุภาภรณ์ คงสวัสดิ์, 2554) ใช้ในการควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆภายในองค์กร (ศศิวิมล มีอำพล, 2550) สำหรับลำดับที่สองคือ 2) การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุกัญญา แก่นใจ (2559) โดยอุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้เพื่อการวางแผนมากกว่าการควบคุมและประเมินผลปฏิบัติงาน เพื่อกำหนดต้นทุนการผลิตสินค้าในระดับการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆกับงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อนำมาใช้ในการควบคุมและประเมินผล (ศศิวิมล มีอำพล, 2550) ส่วนอุตสาหกรรมบริการนำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลดำเนินงาน เปรียบเทียบผลงานปัจจุบันกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (Drucker, Peter F., 2005) และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับ โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆกับต้นทุนมาตรฐาน รวมทั้งงบประมาณที่กำหนดไว้ล่วงหน้า (ศศิวิมล มีอำพล, 2550) และลำดับที่สามคือ 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุษณีย์ เส่งพานิช (2558) และสุกัญญา แก่นใจ (2559) โดยทั้งสองอุตสาหกรรมนำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด และใช้ในด้านวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ การบริหารจัดการต้นทุน วางแผนการทำการกำไร การกำหนดเป้าหมายกำไร (ดวงมณี โกมารทัต, 2553)

จากผลการวิจัยซึ่งทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมมีการนำข้อมูลจากสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้มากใน 3 อันดับแรกดังกล่าว และนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารด้านการควบคุมเป็นสำคัญ ทำให้สรุปได้ถึงขั้นวิวัฒนาการทางบัญชีบริหารที่กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมของนิคมอุตสาหกรรมภาคกลางและภาคตะวันออก ที่ได้นำข้อมูลทางบัญชี

บริหารไปใช้ในการควบคุมทางการเงินและควบคุมทางการบริหาร คือขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 จากทั้งหมด 4 ลำดับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของคณิตศร เทอดเผ่าพงศ์, นิมนวล วิเศษสรรพ และกัญญิณี นิธิโรจน์นันท์ (2560) และ สุกัญญา แก่นใจ (2559) โดยขั้นที่ 1 คือเพื่อการควบคุมทางการเงิน ซึ่งเน้นการกำหนดต้นทุนและการควบคุมทางการเงิน เพื่อทราบต้นทุนในการผลิตสินค้า กำหนดราคาขายและบริหารการดำเนินงาน ใช้เทคนิคในการคำนวณ ต้นทุนผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะ เช่น ต้นทุนสินค้าตามลักษณะการผลิต ต้นทุนมาตรฐาน และเมื่อต้องการควบคุมต้นทุน จะทำรายงานผลต่างต้นทุนจริงเปรียบเทียบกับระหว่างงวดต่างๆ และ/หรือ ขั้นที่ 2 คือการควบคุมทางการบริหาร ซึ่งเน้นการใช้สารสนเทศเพื่อการวางแผนและควบคุมทางการบริหาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านกำไร ผู้บริหารจึงต้องการใช้เทคนิคทางบัญชีบริหารที่จะช่วยสนับสนุนการวางแผนงาน การควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการตัดสินใจในการเลือกทางเลือกต่างๆเพื่อเพิ่มกำไร จึงมีแนวคิดทางบัญชีบริหารเรื่องการวางแผนและควบคุม เช่น การจัดทำงบประมาณ การบัญชีตามความรับผิดชอบ การวัดผลการปฏิบัติงาน การใช้ต้นทุนเพื่อการตัดสินใจ เป็นต้น และสำหรับผลจากการวิจัย พบว่าอันดับท้ายสุดที่ทั้งสองอุตสาหกรรมนำมาใช้เพียงระดับปานกลาง คือข้อมูล การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และเมื่อเทียบกับวิวัฒนาการทางบัญชีบริหาร จะนับเป็นขั้นที่ 3 ซึ่งเน้นการลดของเสียและความสิ้นเปลืองในกระบวนการธุรกิจ ที่ฝ่ายบริหารจะต้องหาต้นเหตุของเสีย และความสิ้นเปลืองในกระบวนการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การลดต้นทุน ด้วยแนวคิดการบัญชีบริหารใหม่ๆที่เน้นการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน เช่น ต้นทุนฐานกิจกรรม ต้นทุนคุณภาพ เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมทั้งสองมีการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารที่แตกต่างกันไป โดยอุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ด้านการวางแผนมากกว่าอุตสาหกรรมบริการ ส่วนด้านการควบคุมและประเมินผลปฏิบัติงาน อุตสาหกรรมบริการมีการนำไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมการผลิต

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเชิงลึกในธุรกิจให้บริการ อาทิ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมบริการทางสุขภาพ ถึงรูปแบบ การนำเสนอสารสนเทศทางบัญชีบริหารไปใช้ และผลที่ได้รับจากการนำไปใช้ในการบริหารจัดการ
2. ศึกษาโดยตรงถึงระดับของวิวัฒนาการของการบัญชีบริหารในธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตและบริการ
3. ศึกษาถึงลักษณะของการนำเสนอสารสนเทศทางบัญชีไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานสำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีส่วนงานย่อย

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประเภทและลักษณะของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการเงินเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ และ สรุปผลการใช้ข้อมูลสารสนเทศการบริหารเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ระหว่างธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1	สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2	สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ สำหรับอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ
ส่วนที่ 3	สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ
ส่วนที่ 4	สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

ส่วนที่ 1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารในบริษัทที่เป็นอุตสาหกรรมการผลิต จำนวนร้อยละ 70.7 และอุตสาหกรรมบริการร้อยละ 29.3 มีบริษัทที่ทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาทอยู่ร้อยละ 53.2 ระหว่าง 50-200 ล้านบาทร้อยละ 40.4 และบริษัทที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท จำนวนร้อยละ 6.4 สำหรับข้อมูลของผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจร้อยละ 61.7 และที่ไม่เกี่ยวข้องร้อยละ 38.3 ผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วยผู้บริหารระดับต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารระดับหน่วยงาน ร้อยละ 76.8 ระดับกลางร้อยละ 20.6 และระดับสูงร้อยละ 2.6 ผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 42.6 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การบริหาร 3 – 5 ปี ประสบการณ์มากกว่า 5 ปีมีร้อยละ 40.4 และต่ำกว่า 3 ปี จำนวนร้อยละ 17

ส่วนที่ 2 สรุปผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ สำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

ผลการใช้สารสนเทศทางบัญชีทั้งสองประเภท และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ผู้บริหารของบริษัททั้งในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางบัญชีทั้งประเภทของสารสนเทศทางการบัญชีทางการเงิน และการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.9208$) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุษณีย์ เส่งพานิช (2558) ที่พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก พรนภา อีระกุล (2550) ที่พบว่าโรงงานของจังหวัดสงขลาส่วนใหญ่มีการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารมากกว่าไม่ใช้เกือบทุกชุดข้อมูล และสุกัญญา แก่นใจ (2559) ที่พบว่าบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังมีการรับรู้ประยุกต์ใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหารแบบดั้งเดิมมาก โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีแต่ละประเภท ($\bar{x} = 4.0387$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 3.7991$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะการบัญชีต้นทุนเป็นฐานข้อมูลในการจัดทำรายงานต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของฝ่ายบริหาร (ดวงมณี โกมารทัต, 2553) ซึ่งต้นทุนเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต สำหรับการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร ซึ่งประกอบด้วยการบริหารด้านการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ในระดับมาก โดยใช้ในการด้านการควบคุมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.3265$) สอดคล้องกับผลวิจัยของวีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560) ที่พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดสงขลา นำข้อมูลทางบัญชีมาใช้ในการด้านการควบคุมมากที่สุด รองลงมาคือด้านการวางแผนและด้านการตัดสินใจ และนำไปใช้เพื่อการวางแผน ($\bar{x} = 3.9524$) และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.4805$) ถัดไปเป็นลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมผลิตนำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารทุกด้าน ($\bar{x} = 4.0386$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 3.7990$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการได้นำไปใช้เพื่อการควบคุมไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนการนำไปใช้เพื่อการวางแผนและการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาบริษัทรวมสองกลุ่มอุตสาหกรรมซึ่งมีทุนจดทะเบียนต่างกัน พบว่า บริษัทที่มีทุนจดทะเบียนต่างกันได้นำสารสนเทศทางการบัญชีทั้งทางการเงิน และการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยธุรกิจกลุ่มที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 200 ล้านบาท นำไปใช้มากกว่ากลุ่มที่ทุนจดทะเบียน 50-200 ล้านบาท และกลุ่มที่นำไปใช้น้อยที่สุดคือธุรกิจกลุ่มที่ทุนจดทะเบียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุษณีย์ เส่งพานิช (2558) ที่พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคเหนือธุรกิจ ต่างประเภทกันมีการใช้แตกต่างกัน ผลงานวิจัยของเพ็ญพิชชา ศิริวิวัฒนากุล และกัญญภัทร์ นิธิโรจน์นัท (2559) พบว่าธุรกิจโรงแรมขนาดต่างกันมีการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะใช้เทคนิคเครื่องมือทางการบัญชีบริหาร ในระดับที่สูงกว่าเครื่องมือทางการบัญชีบริหารแบบพื้นฐานดั้งเดิมเช่นที่โรงแรมขนาดกลางใช้ และเมื่อวิเคราะห์แต่ละประเภทของสารสนเทศทางบัญชี พบว่า การนำสารสนเทศทางบัญชีการเงินและการบัญชีบริหารไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุม การวางแผน และ การประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละระดับทุนจดทะเบียนนั้น มีการใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้สารสนเทศทางบัญชีแต่ละประเภทเพื่อการควบคุมมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์จากข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร พบว่า ทั้งผู้บริหารที่สำเร็จการศึกษาที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารธุรกิจ ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีทั้งการบัญชีการเงิน และการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุม มากกว่าการวางแผน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

สำหรับผู้บริหารที่มีประสบการณ์ตำแหน่งบริหารมากกว่า 5 ปี ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีแขนงการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการวางแผน มากกว่าการควบคุมและการประเมินผลการปฏิบัติงาน ส่วนผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งบริหารต่ำกว่า 3 ปี และ ระหว่าง 3-5 ปี นำไปใช้ในการควบคุมมากกว่าการวางแผนและการประเมินผลการปฏิบัติงาน และในการใช้สารสนเทศแขนงการบัญชีการเงินนั้น ผู้บริหารที่มีระยะเวลาของประสบการณ์บริหารทั้ง 3 กลุ่ม นำไปใช้ในการควบคุมมากที่สุด

ในการบริหารของระดับผู้บริหาร ผู้บริหารระดับสูงได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีแขนงการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจ ในลักษณะหน้าที่งานด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน มากกว่าการวางแผนและการควบคุม ส่วนผู้บริหารระดับกลางและระดับหน่วยงาน นำไปใช้ในการควบคุมมากกว่าการวางแผนและการประเมินผลการปฏิบัติงาน และในการใช้สารสนเทศแขนงการบัญชีการเงิน ผู้บริหารทุกระดับ นำไปใช้ในการควบคุมมากที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560) ที่พบว่าผู้บริหารที่มีตำแหน่ง และรูปแบบของกิจการที่ต่างกันมีการใช้บัญชีบริหารในกิจการด้านการควบคุม ด้านการวางแผน และด้านการตัดสินใจแตกต่างกัน งานวิจัยของ พรณา อีระกุล (2550) ทำการเปรียบเทียบการใช้ข้อมูลบัญชีบริหารพบว่า ประเภทอุตสาหกรรมเงินลงทุน รูปแบบของกิจการ ระยะเวลาที่ได้ดำเนินธุรกิจ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ด้านบัญชีของสมุห์บัญชี

ส่วนที่ 3 สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการ

เป็นผลการศึกษาการใช้ประเภทสารสนเทศทางการบัญชีแขนงการบัญชีการเงิน ประกอบด้วยข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และผลการวิเคราะห์งบการเงิน ในลักษณะของหน้าที่งานทางการบริหารด้านการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน และเปรียบเทียบการนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สรุปผลการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

สารสนเทศทางการบัญชีการเงินนำไปใช้การบริหารจัดการธุรกิจ :

ผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงิน และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ผู้บริหารของบริษัททั้งในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.1728$) โดยนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการมากกว่าผลการวิเคราะห์รายงานทางการเงิน และกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงิน ($\bar{x} = 4.2133$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 4.1322$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ในระดับมาก โดยนำสารสนเทศทางการบัญชีการเงินไปใช้ในการควบคุมมากที่สุด ($\bar{x} = 4.4871$) และ

นำไปใช้เพื่อการวางแผน ($\bar{x} = 4.2952$) และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\bar{x} = 3.7361$) ถัดไปเป็นลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้นำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารด้านการวางแผน มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ สำหรับด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานนั้น กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ นำไปใช้มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการนำสารสนเทศทางการเงินไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารด้านการควบคุม พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีการนำไปใช้ไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้ข้อมูลรายงานทางการเงินที่จัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก และนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด โดยใช้ข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน แหล่งที่มา/ใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสด และผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนตามลำดับ และใช้ในด้านวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไปโดยใช้ข้อมูลผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนมากที่สุด และพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตได้นำข้อมูลรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบการนำลักษณะหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมบริการนำรายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินไปใช้ด้านการควบคุมมากกว่าอุตสาหกรรมผลิตโดยไม่มี ความแตกต่างทางสถิติ อุตสาหกรรมบริการได้ใช้ในด้านประเมินผลการปฏิบัติงานมากกว่าอุตสาหกรรมผลิต ส่วนในการวางแผนนั้นอุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ใน ระดับมาก และนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด โดยใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบสภาพคล่องมากที่สุด และใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบความสามารถในการทำกำไร และการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินเป็นลำดับถัดไป ส่วนการใช้ในด้านวางแผนได้นำไปใช้เพื่อทราบความสามารถในการทำกำไรมากที่สุด และการประเมินผลปฏิบัติงานได้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์งบการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ เล็งพานิช (2558) ที่พบว่ากิจการส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลทางการเงินเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก 3 ลำดับคือ การวิเคราะห์กำไร การบริหารเงินสด และการวางแผนการดำเนินงาน และผลวิจัยของปิยรัตน์ วันทอง (2546) ที่พบว่ามีใช้เทคนิคทางการเงินหลายวิธี เช่น การวิเคราะห์อัตราส่วนวัดความสามารถดำเนินงาน วิเคราะห์อัตราส่วนสภาพคล่อง กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตได้นำข้อมูลผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมผลิตนำผลการวิเคราะห์งบการเงินไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมบริการในทุกลักษณะหน้าที่งาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งจากผลการศึกษาซึ่งพบว่าธุรกิจทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมมีการใช้สารสนเทศทางการเงินมากกว่าสารสนเทศทางบริหารนั้น เนื่องจากการกำหนดเป็นกฎหมายของหน่วยงานภาครัฐ และสภาวิชาชีพบัญชีได้กำหนดให้ต้องมีการนำเสนอการเงิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้การเงิน กลุ่มต่างๆ ในขณะที่การบัญชีบริหาร เป็นการบัญชีซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการเป็นประจำวัน การบัญชีบริหาร

จึงเป็นเรื่องภายในกิจการ เพราะข้อมูลต่างๆได้จากการรวบรวมและวิเคราะห์ของนักบัญชีในกิจการและเสนอต่อไปยังผู้บริหาร (อัญชลี พิพัฒน์เสรีชัย, 2554) และเป็นการบัญชีที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสารสนเทศทางบัญชีให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารในการวางแผนและควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นกับความต้องการของฝ่ายจัดการหรือผู้บริหารในระดับต่างๆ (ดวงมณี โกมารทัต, 2553) จึงไม่ได้เป็นข้อกำหนดให้ต้องจัดทำ และอาจไม่เข้าใจถึงประโยชน์การบัญชีบริหารรวมทั้งในต่างประเทศซึ่งงานวิจัยของ Anca Antoaneta Varzaru (2015) พบว่า บริษัทในประเทศสเปนขนาดกลางประมาณร้อยละ 50 บริษัทขนาดเล็กประมาณร้อยละ 40 และขนาดใหญ่ ประมาณร้อยละ 10 มีแนวโน้มการเปิดรับการบัญชีบริหารในเพิ่มขึ้น บริษัทขนาดกลางและขนาดใหญ่ เห็นและใช้ประโยชน์ของการบัญชีบริหารเพิ่มขึ้นในขณะที่บริษัทขนาดเล็กยังไม่เห็นประโยชน์เท่าที่ควร

ส่วนที่ 4 สรุปผลการใช้ข้อมูลของสารสนเทศการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการ และเปรียบเทียบการใช้ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ

เป็นผลการศึกษาการใช้ประเภทสารสนเทศทางการบัญชีแผนการบัญชีบริหาร ประกอบด้วย งบประมาณ แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณและกำไร การคำนวณต้นทุนวิธีต้นทุนผันแปร การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม การบัญชีต้นทุนมาตรฐาน ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ การบัญชีตามความรับผิดชอบ เพื่อลักษณะของหน้าที่งานทางการบริหาร ด้านการวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน และเปรียบเทียบการนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิตและบริการ สรุปผลการศึกษาวิจัย ดังต่อไปนี้

สารสนเทศทางการบัญชีบริหารนำไปใช้การบริหารจัดการธุรกิจ :

ผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ผู้บริหารของบริษัททั้งในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.6650$) โดยนำข้อมูลงบประมาณไปใช้มากที่สุด และใช้การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร การบัญชีตามความรับผิดชอบ และการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมถัดไปเป็นลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร ($\bar{x} = 3.8640$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 3.4659$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ในการควบคุม ($\bar{x} = 4.1594$) มากกว่าการนำไปใช้เพื่อการวางแผนซึ่งใช้ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.6106$) และการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ใช้ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.2250$) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิริยา จงรักษ์สัตย์ (2554) ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงระบบบัญชีบริหารที่ใช้ในกลุ่มการควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงานและตัดสินใจมากกว่ากลุ่มที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารทุกด้าน มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ผู้บริหารของบริษัททั้งในกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก ($\bar{x} = 3.6650$) โดยนำข้อมูลงบประมาณไปใช้มากที่สุด และใช้การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร ต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุน การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร การบัญชีตามความรับผิดชอบ และการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมถัดไปเป็นลำดับ และกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร ($\bar{x} = 3.8640$) มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ($\bar{x} = 3.4659$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสำหรับการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหาร พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้นำไปใช้ในการควบคุม ($\bar{x} = 4.1594$) มากกว่าการนำไปใช้เพื่อการวางแผนซึ่งใช้ในในระดับมาก ($\bar{x} = 3.6106$) และการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ใช้ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.2250$) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิริยา จงรักษ์สัตย์ (2554) ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า บริษัทส่วนใหญ่เปลี่ยนแปลงระบบบัญชีบริหารที่ใช้ในกลุ่มการควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงานและตัดสินใจมากกว่ากลุ่มที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตนำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารทุกด้าน มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลงบประมาณไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้งบประมาณในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลงบประมาณดำเนินงานมากที่สุดในทุกหน้าที่งานและใช้งบประมาณเงินสดเป็นลำดับถัดไป สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปิยรัตน์ วันทอง (2546) ที่พบว่าโรงแรมระดับมาตรฐานในภาคใต้ใช้วิธีการวางแผนและควบคุมโดยใช้งบประมาณระยะสั้นมากที่สุด และผลงานวิจัยของวรญา อัมพวา (2550) เครื่องมือบัญชีบริหารที่ใช้มากที่สุดคือการจัดทำงบประมาณ และงานวิจัยของสุกัญญา แก่นใจ (2559) ที่ศึกษาบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังซึ่งนำเครื่องมือบัญชีบริหารใช้มากที่สุดลำดับแรกคือการจัดทำงบประมาณโดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และผลการศึกษาของคณิตศร เทอดเผ่าพงศ์, นันทวล วิเศษสรรพ และกัญญ์นิภา นิลโรจน์ธนัท (2560) ที่วิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้การบัญชีบริหารในทางปฏิบัติของประเทศไทยและประเทศมาเลเซียพบว่า บริษัทในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้การบัญชีบริหารในการควบคุมทางการเงินและการกำหนดต้นทุน และเครื่องมือทางบัญชีบริหารที่ใช้มากที่สุด คือ งบประมาณโดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลงบประมาณไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่าอุตสาหกรรมผลิตนำงบประมาณไปใช้ด้านการควบคุมมากกว่าอุตสาหกรรมบริการโดยไม่มี ความแตกต่างกันทางสถิติ ส่วนการนำไปใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานนั้น พบว่า อุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรม การผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้

แนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าจำแนกประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนเป็นได้ทั้งสินค้าและบริการที่มีความหลากหลาย จำเป็นต้องจำแนกต้นทุนตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุนเป็นทางตรงและทางอ้อม (ดวงมณี โกมารทัต, 2553) และใช้ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามพฤติกรรมและต้นทุนการบริการหรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตนำแนวคิดการจำแนกประเภทต้นทุนไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลกำไรส่วนเกิน/อัตรากำไรส่วนเกินมากที่สุด และใช้ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุนและข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต้นทุน ปริมาณ และกำไรตามลำดับโดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไรไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ สุกัญญา แก่นใจ (2559) ที่ศึกษาบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังซึ่งนำเครื่องมือบัญชีบริหารมาใช้มากที่สุดเครื่องมือหนึ่ง ได้แก่ การวิเคราะห์ต้นทุนปริมาณกำไรและอัตรากำไรส่วนเกิน (2558) ใช้ประโยชน์ข้อมูลบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในการวางแผนการดำเนินงาน การสั่งการในกิจการ การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน การวิเคราะห์กำไร การยกเลิกการผลิตหรือจำหน่ายผลิตภัณฑ์ การจัดทำงบประมาณ

ผลการเปรียบเทียบการนำการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมการบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้การคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการประเมินผลปฏิบัติงานและการวางแผนเป็นลำดับถัดไป โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายลักษณะหน้าที่งาน พบว่า ทั้งอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมการบริการ นำข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุดและใช้ในการประเมินผลปฏิบัติงาน และการวางแผนและเป็นลำดับถัดไป ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการคำนวณต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปรไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมนำไปใช้ในระดับปานกลาง โดยใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรมมากที่สุด และใช้การบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรมเป็นลำดับถัดไป โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายละเอียดหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ด้านการวางแผนมากกว่าอุตสาหกรรมบริการ ส่วนในด้านการควบคุม และการประเมินผลปฏิบัติงานนั้น อุตสาหกรรมบริการนำไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้การกำหนดต้นทุนมาตรฐานในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณกับผลการปฏิบัติงานจริงมากที่สุด และใช้ข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานเป็นลำดับถัดไป สอดคล้องกับ สุกัญญา แก่นใจ (2559) ที่ศึกษาบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังซึ่งนำเครื่องมือบัญชีบริหารมาใช้มากที่สุดเครื่องมือหนึ่งได้แก่ต้นทุนมาตรฐานและการวิเคราะห์ผลต่างเพื่อการควบคุม โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายละเอียดหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมผลิตนำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ด้านการวางแผนมากที่สุด และนำไปใช้ด้านการควบคุมและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป ส่วนอุตสาหกรรมบริการ นำไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุด และนำไปใช้ด้านการวางแผนและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป ซึ่งอุตสาหกรรมผลิตนำข้อมูลการกำหนดต้นทุนมาตรฐานไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้ข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับมาก โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิกผลิตภัณฑ์/การให้บริการของกิจกรรมมากที่สุด และใช้ข้อมูลต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ให้บริการเองหรือจัดหาจากภายนอก และต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษหรืองานให้บริการพิเศษเป็นลำดับถัดไปและอุตสาหกรรมผลิตได้นำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายละเอียดหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมผลิตนำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ด้านการวางแผน

มากที่สุด และนำไปใช้ด้านการควบคุมและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป ส่วนอุตสาหกรรมการบริการ นำไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุดและนำไปใช้ด้านการวางแผนและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป อุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลต้นทุนเพื่อการวางแผนและตัดสินใจไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งานมากกว่า อุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับเพ็ญพิชชา ศิริวิวัฒนากุล และ กัญญภัทธี นิธิโรจน์ธน์ (2559) ที่ศึกษาการใช้การบัญชีบริหารในธุรกิจโรงแรม ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ในประเทศไทย พบว่า บัญชีบริหารที่ใช้จะเป็นแบบพื้นฐานดั้งเดิม คือ นำมาคำนวณต้นทุน ใช้วัดมูลค่าต้นทุน การวิเคราะห์และตัดสินใจ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน การงบประมาณ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผลการเปรียบเทียบการนำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการของกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และอุตสาหกรรมการบริการ และลักษณะหน้าที่งานบริหารที่นำไปใช้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมใช้ข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบในการบริหารจัดการธุรกิจในระดับปานกลาง โดยนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้ในการประเมินผลปฏิบัติงาน และการวางแผนและเป็นลำดับถัดไป โดยมีการใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถสร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงานมากที่สุด และใช้ข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน ข้อมูลรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา เกณฑ์ประเมินผลการปฏิบัติงานที่มุ่งให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา และข้อมูลผลปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถนำเงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงานเป็นลำดับถัดไปและอุตสาหกรรมการผลิตได้นำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบในรายละเอียดหน้าที่งาน พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุด และนำไปใช้ด้านการวางแผนและประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป ส่วนอุตสาหกรรมการบริการ นำไปใช้ด้านการควบคุมมากที่สุดและนำไปใช้ด้านประเมินผลปฏิบัติงานและการวางแผนเป็นลำดับถัดไป ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการบัญชีตามความรับผิดชอบใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งาน มากกว่าอุตสาหกรรมการบริการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับวรญา อัมพวา (2550) ที่พบว่าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ใช้เครื่องมือทางการบัญชีบริหารในการวัดผลการปฏิบัติงานตามการบัญชีตามความรับผิดชอบ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเภทของการใช้สารสนเทศทางการบัญชีของผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมการบริการเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจของนิคมอุตสาหกรรมภาคกลางและภาคตะวันออกซึ่งพบว่ามีการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการในระดับมาก สอดคล้องกับผลวิจัยของอุษณีย์ เส็งพานิช (2558) พรนภา ชีระกุล (2550) และสุกัญญา แก่นใจ (2559) ทั้งนี้ บริษัทในอุตสาหกรรมการผลิตใช้สารสนเทศทางการบัญชีทั้งประเภทของสารสนเทศทางการบัญชีแผนการบัญชีการเงิน และแผนการบัญชีบริหารในการบริหารจัดการมากกว่าอุตสาหกรรมการบริการ ซึ่งทั้งสองอุตสาหกรรมได้ใช้สารสนเทศทางการบัญชีการเงินเพื่อการบริหารจัดการ มากกว่าสารสนเทศทางการบัญชีบริหาร โดยใช้ข้อมูลมูลค่าสินทรัพย์ที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน แหล่งที่มาและใช้ไปของเงินสดที่แสดงในงบกระแสเงินสด และผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุนตามลำดับ โดยได้นำไปใช้ในทุกลักษณะหน้าที่งานทางบริหารด้านการควบคุมมากที่สุด และใช้สำหรับการวางแผน และ

ประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับ ซึ่งการที่ทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมนำสารสนเทศทางการเงินมาใช้สำหรับการบริหารจัดการ มากกว่าใช้การบัญชีบริหารนั้น อาจไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานการเงินที่กำหนดให้ต้องจัดทำตามข้อกำหนดให้เป็นไปตามมาตรฐานของการรายงานทางการเงิน เพื่อประโยชน์ต่อบุคคลภายนอกตามที่สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2558) ไว้ว่าให้ธุรกิจนำเสนอข้อมูลฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสด เพื่อเป็นประโยชน์ให้กับบุคคลภายนอกองค์กร อาทิ ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืม หรือเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต จึงอาจไม่ให้สารสนเทศที่สอดคล้องต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการของผู้บริหารภายในกิจการได้อย่างเหมาะสม ทั้งจากความจำกัดด้านข้อสมมติทางการบัญชี กรอบแนวคิด วิธีการและข้อกำหนดรูปแบบการนำเสนอรายงานต่างๆ รวมทั้งมุมมองของข้อมูลในอดีตในการจัดทำบัญชีของรอบระยะเวลาบัญชีที่ผ่านมา ซึ่งไม่เพียงพอและเหมาะสมต่อการนำมาใช้สนับสนุนหน้าที่งานทางการบริหารจัดการของผู้บริหารที่ต้องมีมุมมองเชิงอนาคตของธุรกิจ ทั้งด้านการตัดสินใจ การวางแผน การควบคุม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งความจำเป็นที่ต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลด้านต้นทุนการผลิตสินค้าหรือบริการที่ต้องการนำเสนอต่อบุคคลภายนอก

นอกจากการใช้รายงานทางการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินนั้น ผู้บริหารของทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมได้ใช้ข้อมูลจากรายงานทางการเงินดังกล่าว มาทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เปรียบเทียบกันโดยใช้อัตราส่วนทางการเงินต่างๆ และใช้ผลจากการวิเคราะห์ทั้งการเงินนั้นในระดับมาก เพื่อทราบถึงสภาพคล่องของกิจการ/หน่วยงาน ความสามารถในการทำกำไร และทราบถึงประสิทธิภาพการใช้ทรัพย์สิน สอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณีย์ เส่งพานิช (2558) และปิยรัตน์ วันทอง (2549) ซึ่งจะทำให้ธุรกิจได้ความหมายที่ชัดเจนและมองเห็นภาพในเชิงลึกมากขึ้น (รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน, 2550) สามารถเปรียบเทียบฐานะการเงินและผลการดำเนินงานกับบริษัทอื่นๆ ในอุตสาหกรรมเดียวกันได้ ซึ่งผลจากการวิเคราะห์รายงานทางการเงินนั้น สามารถช่วยให้ผู้บริหารค้นหาจุดอ่อนและจุดแข็งจากผลการดำเนินงานในเชิงปริมาณ นำมาใช้ประโยชน์และปรับปรุงการดำเนินงานได้ (กฤษฎา เสกตระกูล, 2557) อย่างไรก็ดี ผลจากการวิเคราะห์รายงานทางการเงินต่างๆ มีแหล่งของข้อมูลตัวเลขที่ได้มาจากรายงานการเงินซึ่งจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินจากแขนงการบัญชีการเงิน ที่เน้นวิธีการสรุปรายการค่าที่เป็นตัวเงินในอดีตเช่นกัน ซึ่งแม้ข้อมูลในอดีตจะเป็นฐานในการวางแผนไปในอนาคต แต่ก็ยังเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น เนื่องจากเหตุการณ์หรือข้อมูลในอดีตไม่สามารถบ่งชี้สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ทั้งหมด (เกริสัน, อาร์., นอริน, อี. และ บริวเวอร์, พี., 2557) ในขณะที่การบัญชีบริหาร มีวัตถุประสงค์ของการจัดทำเพื่อเป็นสารสนเทศที่สนับสนุนการบริหารจัดการของผู้บริหารโดยตรง เป็นการแจกแจง การวัด การวิเคราะห์ การจัดเตรียม การแปลความหมาย และการสื่อสารข้อมูลทางการบัญชีซึ่งใช้ภายในองค์กร เพื่อให้ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในองค์กรใช้ในการวางแผนการตัดสินใจ รวมถึงการประเมินผล และการควบคุมภายในองค์กร (ศศิวิมล มีอำพล, 2550) การบัญชีบริหารเน้นไปที่สารสนเทศที่เกิดขึ้นจากการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต (เกริสัน, อาร์., นอริน, อี. และ บริวเวอร์, พี., 2557) ดังนั้น หากทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรม นำประเภทของสารสนเทศทางการเงินมาใช้ได้อย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงาน จะสามารถนำไปสู่การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะการบัญชีบริหารสามารถจัดทำรายงานที่มีลักษณะและรูปแบบต่างๆ กัน โดยไม่จำเป็นต้องจัดทำตามกรอบมาตรฐานการรายงานทางการเงิน หากแต่สามารถจัดทำรายงานที่ตรงกับความต้องการของฝ่ายจัดการหรือผู้บริหารในระดับต่างๆ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ อาทิ การบริหารจัดการต้นทุน วางแผนการทำกำไร การกำหนดเป้าหมายกำไร เป็นต้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้สามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นประจำทางธุรกิจ หรือเมื่อเกิดกรณีพิเศษที่ต้องการการตัดสินใจได้ (ดวงมณี โกมารทัต, 2553)

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร ของผู้บริหารกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการเพื่อการบริหารจัดการธุรกิจของนิคมอุตสาหกรรมภาคกลางและภาคตะวันออกซึ่งพบว่ามีการใช้สารสนเทศทางการบัญชีบริหารในระดับมาก โดยกลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตได้นำไปใช้มากกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมบริการ ทั้งนี้จากการที่ลักษณะของอุตสาหกรรมการผลิต มีองค์ประกอบของต้นทุนซึ่งประกอบด้วยต้นทุนของวัตถุดิบ ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายการผลิตในกระบวนการผลิตสินค้า และเป็นต้นทุนสำคัญที่ผู้บริหารจะนำมาใช้บริหารจัดการเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆทางธุรกิจ การบัญชีบริหารจึงมีการบัญชีต้นทุนเป็นฐานข้อมูลในการจัดทำรายงานต่างๆเพื่อสนองความต้องการของฝ่ายบริหาร (ดวงมณี โกมารทัต, 2553) ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการบางประเภทโดยทั่วไป มักจะไม่มียุทธศาสตร์ประกอบในส่วนหนึ่งของต้นทุนวัตถุดิบ เช่น บริการด้านโลจิสติกส์ การให้เช่าคลังสินค้า เป็นต้น ดังนั้นวิวัฒนาการของบัญชีบริหาร จึงมีฐานที่พัฒนาจากความต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนซึ่งผู้บริหารอุตสาหกรรมผลิตจะต้องนำมาใช้เป็นสารสนเทศสำหรับการบริหารจัดการในลักษณะหน้าที่งานต่างๆ และจากผลการวิจัยพบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตและอุตสาหกรรมบริการได้นำสารสนเทศทางการบัญชีบริหารมาใช้ในลักษณะหน้าที่งานด้านการควบคุมมากที่สุด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของวีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560) และพรณา ธีระกุล (2550) และใช้ในด้านวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับถัดไป

งานวิจัยพบว่า ข้อมูลจากสารสนเทศทางการบัญชีบริหารที่ธุรกิจกลุ่มอุตสาหกรรมผลิต และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการใช้ที่ผู้บริหารระดับต่างๆนำไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจมากที่สุดสามลำดับแรกคือ 1) งบประมาณ โดยทั้งสองอุตสาหกรรมนำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปิยรัตน์ วันทอง (2546) วรญา อัมพวา (2550) คณิตสร เทอดเผ่าพงศ์, นิ่มนวล วิเศษสรรพ และกัญญิณัฏฐ์ นิธิโรจน์นันท (2560) และสุกัญญา แก่นใจ (2559) และใช้ในด้านวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับ ซึ่งการควบคุมเป็นกระบวนการประเมินผลการดำเนินงานโดยการเปรียบเทียบผลงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายของงาน หรือกับมาตรฐานที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อเป็นการวัดประสิทธิภาพของคนหรือหน่วยงานและควบคุมให้มีการดำเนินงานไปในทิศทางที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ (คมกฤษ ภาวชูทินนท์ และสุภาภรณ์ คงสวัสดิ์, 2554) ใช้ในการควบคุมต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆภายในองค์กร (ศศิวิมล มีอำพล, 2550) สำหรับลำดับที่สองคือ 2) การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุกัญญา แก่นใจ (2559) โดยอุตสาหกรรมผลิตนำไปใช้เพื่อการวางแผนมากกว่าการควบคุมและประเมินผลปฏิบัติงาน เพื่อกำหนดต้นทุนการผลิตสินค้าในระดับการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆกับงบประมาณที่กำหนดไว้เพื่อนำมาใช้ในการควบคุมและประเมินผล (ศศิวิมล มีอำพล, 2550) ส่วนอุตสาหกรรมบริการนำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด ซึ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อประเมินผลดำเนินงาน เปรียบเทียบผลงานปัจจุบันกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (Drucker, Peter F., 2005) และใช้ในการวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับ โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆกับต้นทุนมาตรฐาน รวมทั้งงบประมาณที่กำหนดไว้ล่วงหน้า (ศศิวิมล มีอำพล, 2550) และลำดับที่สามคือ 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ต้นทุนปริมาณและกำไร สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุษณีย์ เส่งพานิช (2558) และสุกัญญา แก่นใจ (2559) โดยทั้งสองอุตสาหกรรมนำไปใช้เพื่อการควบคุมมากที่สุด และใช้ในด้านวางแผนและการประเมินผลปฏิบัติงานเป็นลำดับเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจทางธุรกิจ การบริหารจัดการต้นทุน วางแผนการทำการกำไร การกำหนดเป้าหมายกำไร (ดวงมณี โกมารทัต, 2553)

จากผลการวิจัยซึ่งทั้งสองกลุ่มอุตสาหกรรมมีการนำข้อมูลจากสารสนเทศทางการบัญชีบริหารไปใช้มากใน 3 อันดับแรกดังกล่าว และนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารด้านการควบคุมเป็นสำคัญ ทำให้สรุปได้ถึงขั้นวิวัฒนาการทางบัญชีบริหารที่กลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมของนิคมอุตสาหกรรมภาคกลางและภาคตะวันออก ที่ได้นำข้อมูลทางบัญชี

บริหารไปใช้ในการควบคุมทางการเงินและควบคุมทางการบริหาร คือขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 จากทั้งหมด 4 ลำดับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของคณิตศร เทอดเผ่าพงศ์, นิมนวล วิเศษสรรพ และกัญญิณี นิธิโรจน์นันท์ (2560) และ สุกัญญา แก่นใจ (2559) โดยขั้นที่ 1 คือเพื่อการควบคุมทางการเงิน ซึ่งเน้นการกำหนดต้นทุนและการควบคุมทางการเงิน เพื่อทราบต้นทุนในการผลิตสินค้า กำหนดราคาขายและบริหารการดำเนินงาน ใช้เทคนิคในการคำนวณ ต้นทุนผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะ เช่น ต้นทุนสินค้าตามลักษณะการผลิต ต้นทุนมาตรฐาน และเมื่อต้องการควบคุมต้นทุน จะทำรายงานผลต่างต้นทุนจริงเปรียบเทียบกับระหว่างงวดต่างๆ และ/หรือ ขั้นที่ 2 คือการควบคุมทางการบริหาร ซึ่งเน้นการใช้สารสนเทศเพื่อการวางแผนและควบคุมทางการบริหาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายด้านกำไร ผู้บริหารจึงต้องการใช้เทคนิคทางบัญชีบริหารที่จะช่วยสนับสนุนการวางแผนงาน การควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการตัดสินใจในการเลือกทางเลือกต่างๆเพื่อเพิ่มกำไร จึงมีแนวคิดทางบัญชีบริหารเรื่องการวางแผนและควบคุม เช่น การจัดทำงบประมาณ การบัญชีตามความรับผิดชอบ การวัดผลการปฏิบัติงาน การใช้ต้นทุนเพื่อการตัดสินใจ เป็นต้น และสำหรับผลจากการวิจัย พบว่าอันดับท้ายสุดที่ทั้งสองอุตสาหกรรมนำมาใช้เพียงระดับปานกลาง คือข้อมูล การบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรมและการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรม และเมื่อเทียบกับวิวัฒนาการทางบัญชีบริหาร จะนับเป็นขั้นที่ 3 ซึ่งเน้นการลดของเสียและความสิ้นเปลืองในกระบวนการธุรกิจ ที่ฝ่ายบริหารจะต้องหาต้นเหตุของเสีย และความสิ้นเปลืองในกระบวนการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การลดต้นทุน ด้วยแนวคิดการบัญชีบริหารใหม่ๆที่เน้นการวิเคราะห์กระบวนการทำงาน เช่น ต้นทุนฐานกิจกรรม ต้นทุนคุณภาพ เป็นต้น ซึ่งอุตสาหกรรมทั้งสองมีการนำไปใช้ในลักษณะหน้าที่งานบริหารที่แตกต่างกันไป โดยอุตสาหกรรมการผลิตนำข้อมูลการบัญชีต้นทุนฐานกิจกรรม และการบริหารต้นทุนฐานกิจกรรมไปใช้ด้านการวางแผนมากกว่าอุตสาหกรรมบริการ ส่วนด้านการควบคุมและประเมินผลปฏิบัติงาน อุตสาหกรรมบริการมีการนำไปใช้มากกว่าอุตสาหกรรมการผลิต

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเชิงลึกในธุรกิจให้บริการ อาทิ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมบริการทางสุขภาพ ถึงรูปแบบการนำสารสนเทศทางบัญชีบริหารไปใช้ และผลที่ได้รับจากการนำไปใช้ในการบริหารจัดการ
2. ศึกษาโดยตรงถึงระดับของวิวัฒนาการของการบัญชีบริหารในธุรกิจอุตสาหกรรมผลิตและบริการ
3. ศึกษาถึงลักษณะของการนำสารสนเทศทางบัญชีไปใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานสำหรับธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีส่วนงานย่อย

บรรณานุกรม

TNI

ภาษาไทย

กฤษฎา เสกตระกูล. (2557). *คัมภีร์วิเคราะห์งบการเงิน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2560). *ประกาศกรมพัฒนาธุรกิจการค้า: หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นงบการเงินประจำปี*. สืบค้นจาก http://www.dbd.go.th/download/document_file/balance/dbd_finn_601117.pdf

คมกฤษ ภาวชูอินนท์ และสุภาภรณ์ คงสวัสดิ์. (2554). *การบัญชีบริหาร บทบาทสำคัญในฐานะเครื่องมือสำหรับผู้บริหารองค์กรยุคใหม่*. วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่ ปีที่ 31 ฉบับที่ 3 หน้า 125-129. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/july_sep_11/pdf/aw19.pdf

คณิตศร เทอดเผ่าพงศ์, นิเมศวร วิเศษสรรพ และกัญญิณัฏฐิ นิธิโรจน์ธนะ. (2560). *ความก้าวหน้าของเครื่องมือทางบัญชีบริหารของประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย*. วารสารสุทธิปริทัศน์ ปีที่ 31 ฉบับที่ 100 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2560 หน้า 191 -207. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.dpu.ac.th/dpurc/assets/uploads/magazine/l708efbc9g0c4cc8cw.pdf>

ณัชชานนท์ โกมุตพิตพงศ์ และ ธัญลักษณ์ วิจิตรสารวงค์. (2559). *การบัญชีขั้นต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดนุชา คุณพนิชกิจ. (2551). *การวิเคราะห์ต้นทุน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงมณี โกมารทัต. (2553). *การบัญชีต้นทุน* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงมณี โกมารทัต. (2551). *วิวัฒนาการทางบัญชีบริหาร*. วารสารเกษตรศาสตร์ธุรกิจประยุกต์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 หน้า 55 -67. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://anchan.lib.ku.ac.th/kukr/handle/003/21251>

รัตนา วงศ์ศรีมีเดือน (2550). *การบัญชีเพื่อการจัดการ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.

ศศิวิมล มีอำพล (2550). *การบัญชีเพื่อการจัดการ* (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2553). *เอกสารการสอนชุดวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 และการรายงานทางการเงิน*. นนทบุรี: สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2558). *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2558)*. สืบค้นจาก <http://www.fap.or.th>

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2552). *การบัญชีบริหาร* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.

อัญชลี พิพัฒน์เสริม. (2554). *การบัญชีสำหรับผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบัญชี* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดวงกมล.

เพชร ชุมทรัพย์. (2554). *วิเคราะห์งบการเงินหลักและการประยุกต์*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

แกริสัน, อาร์., นอริน, อี. และ บรีเวอร์, พี. (2557). *การบัญชีบริหาร [Managerial Accounting]* (นันทพร พิทยะ, ประจิต หาว์ตร, ศรัณย์ ชูเกียรติ, วิศรุต บุญนาค, วศธร ชูติภิญโญ และ กัญญารัตน์ สานโอร, (ผู้แปล และเรียบเรียง) (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล. (ต้นฉบับพิมพ์ ปี ค.ศ. 2010).

อุษณีย์ เสี่ยงพานิช. (2558). *การบัญชีและการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคเหนือ*. วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่ ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม-ธันวาคม 2558 หน้า 101 -113. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.mgts.lpru.ac.th/journal/index.php/mgts/article/view/217>

สุกัญญา แก่นใจ. (2559). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการใช้เครื่องมือทางบัญชีบริหาร และการรับรู้ ผลการดำเนินงานของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบัง*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาบัญชี มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, บัณฑิตวิทยาลัย. สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th>

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. *แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555 -2559)*. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.nesdb.go.th/ewt_news.php?nid=5748

วีระวรรณ ศิริพงษ์ (2560). *การใช้บัญชีบริหารของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดสงขลา*. วารสาร หาดใหญ่วิชาการ ฉบับที่ 15 เดือนมกราคม-มิถุนายน 2560 หน้า 59 -72. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา https://www.kmutt.ac.th/jif/public_html/update_journal.html

พรนภา ธีระกุล (2550). *การใช้ข้อมูลบัญชีบริหารในโรงงานของจังหวัดสงขลา*. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ฉบับที่ 13 เดือนกรกฎาคม-กันยายน 2550 หน้า 333 -352. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://kaekae.oas.psu.ac.th/ojs/psuhsej/printarticle.php?id=454&layout=ps>

ปิยรัตน์ วันทอง (2546). *แนวปฏิบัติทางบัญชีบริหารของธุรกิจโรงแรมระดับมาตรฐานในภาคใต้*. (การศึกษาค้นคว้า อิสระ ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์, บัณฑิตวิทยาลัย. สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th>

วิริยา จงรักษ์สัตย์ (2554). *การเปลี่ยนแปลงในระบบบัญชีบริหารในประเทศไทย*. วารสารวารสารเกษตรศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ ปีที่ 34 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน-ธันวาคม 2556 หน้า 440 -455. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://kasetartjournal.ku.ac.th/kuj_files/2013/A1311251435211718.pdf

วรรณ อัมพา (2550). *การใช้ประโยชน์เครื่องมือทางการบัญชีบริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย. สืบค้นจาก <http://tdc.thailis.or.th>

ภาษาต่างประเทศ

Abdel-Kadar, M. and Luther, R. (2006), *IFAC's Conception of Evolution of Management Accounting*. *Advances in Management Accounting*, vol. 15, pp. 229-247. Retrieved from <https://bura.brunel.ac.uk/bitstream/2438/1374/1/AIMA%202006.pdf>

Anca Antoaneta Varzaru (2015). *The Practices Of Management Accounting In Spain*. *The Young Economists Journal*, University of Craiova, Faculty of Economics and Business Administration, vol. 1(24), pp. 5-12, APRIL. Retrieved from <https://ideas.repec.org/a/aio/rteyej/v1y2015i24p5-12.html>

Drucker, Peter F. (2005). *The effective executive*. Australia : Wadsworth.

Pracha Koonnathamdee. (2013). *A Turning Point for the Service Sector in Thailand*. Asian Development Bank Working Paper No.353. Retrieved from <https://www.adb.org/sites/default/files/publication/30300/ewp-353.pdf>

TNI

ภาคผนวก

TNI

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการใช้สารสนเทศทางการบัญชีเพื่อการบริหารจัดการ ของธุรกิจอุตสาหกรรมการผลิต และธุรกิจอุตสาหกรรมบริการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลการนำสารสนเทศทางการบัญชีไปใช้ในการบริหารจัดการธุรกิจของ
อุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ ประกอบด้วย

1. การวางแผน : เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ต่างๆทางธุรกิจ กำหนดกลยุทธ์ นโยบาย ทางเลือก
ต่างๆ และ การตัดสินใจเลือกทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย
2. การควบคุม : เป็นการติดตามผลการดำเนินงานเพื่อทราบถึงการบรรลุผลตามแผนงานและ
เป้าหมาย
3. การประเมินผลการปฏิบัติงาน : เป็นการประเมินผลจากการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคล หรือ
หน่วยงานขององค์กรตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายความรับผิดชอบ

คำตอบของท่านมีประโยชน์ในการศึกษาประเภทของสารสนเทศทางการบัญชีที่ผู้บริหารใช้ในการบริหารจัดการ

ขอขอบพระคุณทุกท่านสำหรับการตอบแบบสอบถามนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หรือข้อความลงในช่องว่าง

1. บริษัทของท่านอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทใด
☐ อุตสาหกรรมการผลิต โปรดระบุประเภท.....
☐ อุตสาหกรรมการบริการ โปรดระบุประเภท.....
2. องค์กรของท่านใช้ทุนจดทะเบียนประมาณเท่าใด
☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50 ล้านบาท ☐ มากกว่า 50-200 ล้านบาท ☐ มากกว่า 200 ล้านบาท
3. สาขาที่ท่านจบมาเกี่ยวข้องกับบริหารธุรกิจหรือไม่
☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่
4. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งบริหาร
☐ ต่ำกว่า 3 ปี ☐ 3-5 ปี ☐ มากกว่า 5 ปี
5. ตำแหน่งงานบริหารของท่าน ได้กำหนดว่าอยู่ในระดับการบริหารใดขององค์กร
☐ ระดับสูง ☐ ระดับกลาง ☐ ระดับหน่วยงาน

ส่วนที่ 2

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า ในฐานะที่ท่านเป็นผู้จัดการ หรือหัวหน้าส่วนงาน/หน่วยงาน/สาขานั้น ท่านได้นำสารสนเทศทางการบัญชีแต่ละข้อนี้ ไปใช้เป็นประโยชน์ใน “หน้าที่งานทางการบริหาร (ด้านการวางแผน ด้านการควบคุม ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน)” ของหน่วยงานที่ท่านรับผิดชอบ/ดูแลอยู่ **อย่างน้อยเพียงใด** กรุณาตอบทุกด้านของ “หน้าที่งานทางการบริหาร” โดยทำเครื่องหมาย ○ ลงในช่องตัวเลข(1-5) ตามระดับความมากน้อย

- 5 หมายถึง มากที่สุด
4 หมายถึง มาก
3 หมายถึง ปานกลาง
2 หมายถึง น้อย
1 หมายถึง น้อยที่สุด หรือ ไม่ได้นำสารสนเทศไปใช้สำหรับหน้าที่ทางการบริหารจัดการนั้นๆ

สารสนเทศทางการบัญชีการเงิน

ข้อที่ 1. ผลการดำเนินงานในงบกำไรขาดทุน ของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน				
ระดับ	1	2	3	4	5

	การควบคุม				
	1	2	3	4	5

	การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
	1	2	3	4	5

ข้อที่ 2. มูลค่าของทรัพย์สินที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน (เดิมคือ งบดุล) ของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน				
ระดับ	1	2	3	4	5

	การควบคุม				
	1	2	3	4	5

	การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
	1	2	3	4	5

ข้อที่ 3. มูลค่าของหนี้สินที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน ของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน				
ระดับ	1	2	3	4	5

	การควบคุม				
	1	2	3	4	5

	การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
	1	2	3	4	5

ข้อที่ 4. มูลค่าของเงินทุนที่แสดงอยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน ของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน				
ระดับ	1	2	3	4	5

	การควบคุม				
	1	2	3	4	5

	การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
	1	2	3	4	5

ข้อที่ 5. แหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินสด ที่แสดงอยู่ในงบกระแสเงินสด ของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน					การควบคุม					การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
ระดับ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ข้อที่ 6. การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบความสามารถในการทำกำไรของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน					การควบคุม					การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
ระดับ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ข้อที่ 7. การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบสภาพคล่องของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน					การควบคุม					การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
ระดับ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ข้อที่ 8. การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบความสามารถชำระหนี้สินและดอกเบี้ยของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน					การควบคุม					การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
ระดับ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ข้อที่ 9. การวิเคราะห์ทางการเงินเพื่อทราบประสิทธิภาพของการใช้ทรัพย์สินของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน					การควบคุม					การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
ระดับ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

สารสนเทศทางการบัญชีบริหาร

ข้อที่ 10. งบประมาณดำเนินงานของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน					การควบคุม					การประเมินผลการปฏิบัติงาน				
ระดับ	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5

ข้อที่ 11. งบประมาณเงินสดของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การควบคุม

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 12. ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามพฤติกรรม (เช่น ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่) นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การควบคุม

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 13. ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุน (เช่น จำแนกเป็นต้นทุนทางตรง ต้นทุนทางอ้อม) นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การควบคุม

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 14. ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่จำแนกประเภทตามการนำไปใช้ตัดสินใจ (เช่น จำแนกเป็นต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ) นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การควบคุม

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 15. ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของต้นทุน ปริมาณขาย และกำไร (CVP) นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การควบคุม

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 16. ข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน (Break Even Point Analysis) นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การควบคุม

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 17. กำไรส่วนเกิน (Contribution Margin) /อัตรากำไรส่วนเกิน นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การควบคุม

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 18. การกำหนดต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนผันแปร นำไปใช้สำหรับ

การวางแผน

การควบคุม

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 19. ต้นทุนการให้บริการ หรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณตามฐานของกิจกรรม (Activity-based Costing) นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

การควบคุม

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 20. การบริหารจัดการด้วยข้อมูลต้นทุนที่คำนวณตามฐานกิจกรรม (Activity-based Management) นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

การควบคุม

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 21. การกำหนดต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost) นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

การควบคุม

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 22. การวิเคราะห์ผลต่างระหว่างต้นทุนตามงบประมาณ กับ ผลจากการปฏิบัติงานจริง นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

การควบคุม

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 23. รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารหน่วยงาน/สาขา นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

การควบคุม

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 24. เกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานที่จูงใจให้ทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด นำไปใช้สำหรับ....

การวางแผน

การควบคุม

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ระดับ

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

ข้อที่ 25. ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อรับคำสั่งซื้อพิเศษ หรือ งานให้บริการพิเศษ นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน	การควบคุม	การประเมินผลการปฏิบัติงาน															
ระดับ	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														

ข้อที่ 26. ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อทราบว่าควรผลิตเอง/ให้บริการเอง หรือจัดหาจากภายนอก (Outsource)

	การวางแผน	การควบคุม	การประเมินผลการปฏิบัติงาน															
ระดับ	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														

ข้อที่ 27. ต้นทุนการให้บริการหรือต้นทุนสินค้าที่คำนวณเพื่อพิจารณาเพิ่มหรือยกเลิกผลิตภัณฑ์/ การให้บริการของกิจการ

	การวางแผน	การควบคุม	การประเมินผลการปฏิบัติงาน															
ระดับ	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														

ข้อที่ 28. ผลการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถในการควบคุมต้นทุนของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน	การควบคุม	การประเมินผลการปฏิบัติงาน															
ระดับ	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														

ข้อที่ 29. ผลการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถในการสร้างผลกำไรของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ....

	การวางแผน	การควบคุม	การประเมินผลการปฏิบัติงาน															
ระดับ	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														

ข้อที่ 30. ผลการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงความสามารถด้านการนำเงินไปลงทุนของกิจการ/หน่วยงาน นำไปใช้สำหรับ

	การวางแผน	การควบคุม	การประเมินผลการปฏิบัติงาน															
ระดับ	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5	<table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>4</td> <td>5</td> </tr> </table>	1	2	3	4	5
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														
1	2	3	4	5														

การนำเสนอเสนอแนะการบัญชีไปใช้ด้านอื่นๆเพิ่มเติม (หากมี)

.....

.....

.....